

22. Puterea lui e adunată în gruza lui și înaintea lui fișește groaza.

23. Carnea lui e findește, oricât ai apăsa în ea, nu se lasă.

24. Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra rișnică, ceea ce dedesebat.

25. De măreția lui se tem și valurile, valurile mării se dau înapoi din fața lui.

26. Să-l atingi cu sabia nu folosești nimic, nici cu lancea, nici cu săgeata, nici cu toporul.

27. Pierdut pentru pielea lui este ca puțul, iar arama ca lemnul putred.

28. Săgeata nu-l pune pe fugă și piertele din praștie cad pe el ca niște pleavă.

29. O săgeată pentru el este un păin vînt, și își bate joc de vițătul unei lânci ce zboară.

30. Sub pînțele lui sunt niște solzi ascuții; cind dă prin noroi, pare că dă cu grapa.

31. Cind se afundă, apa fierbe ca într-o căldare, el prefacă marecă într-un cazan de fier mirodenii.

32. El lasă în urmă o dîră luminosă și adincul pare un cap cu pleie albe.

33. Pe pămînt el nu-și astăză perechea și e făcut să nu cunoască frica.

34. El se uită de sus la tot ce e mai sus și este împărat peste toate fiarele sălbaticice.

CAP. 42

Umilirea și Îndrepătrarea lui Iov.

1. Să Iov a răspuns Domnului zicind:

2. «Știi că poți să faci orice și că nu este nici un gînd care să nu ajungă pentru tine făptit.

3. Cine cetează, ai zis tu, să bîrfească planurile mele, din lipsa de înțelegere? Cu adeverat, am vorbit fără să înțeleg despre lucruri prea minunate pentru mine — și nu știam.

4. Ascultă-mă spus tu, și eu voi vorbi, te voi întreba și tu îmi vei da lămuriri.

5. Din spusele unora și altora auzisem despre tine, dar acum ochiul meu te-a văzut.

Cap. 42. — (2) Fac. 18, 14. Mat. 19, 26. Marc. 10, 27. Lue. 1, 37; 18, 27. (3) Iov 38, 2. Ps. 39, 8; 138, 1. (5) Is. 55, 3. Luec. 5, 8. (7) Iov

6. Pentru aceea, mă urgesc cu pîmine însumi și mă pocăiesc în prag și în cenușă.

7. Iar după ce Domnul a rostit aceste cuvinte către Iov, a grăit către Elifaz din Teman: «Minia mea arde împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că n-ai vorbit de mine așa de drept, precum a vorbit robul meu Iov.

8. Acum deci luati săpte viței și sapte berbeci și duceți-vă la robul meu Iov și aduceți-le, pentru voi, ardere de tot; iar robul meu Iov să se roage pentru voi; din dragoste pentru el, voi fi îngăduitor, ca să nu mă port cu voi după nebunia voastră, intrucât n-ai vorbit despre mine așa de drept cum a vorbit robul meu Iov.

9. Astfel Elifaz din Teman, Bildad din Suah, și Tofat din Naamat, și dus și au făcut cum le spusese Domnul, și Domnul a primit rugăciunea lui Iov.

10. Să Domnul l-a pus pe Iov în starea lui de la început, după ce i-a rugat pentru prieteni, și i-a întors indoit tot ce avusese mai înainte.

11. Să toti frații și toate surorile și prietenii lui de altă dată veni să-l cercezeze, mincară, pînă în casă lui și-l compatimîră și-l mingînă de toate nenorocirile pe care le slobodau Domnul asupra lui și fiecare îi dădu cîte un chesită și cîte un incl de aude.

12. Să Dumnezeu binecuvîntă situl vietii lui Iov mai bogat decât începutul ei, și el a strîns paisprezece mii de oi, săse mii de cămile, și mie de perechi de boi și o mie de asini.

13. Să a avut săpte fii și trei fice.

14. Celeci dintii i-a pus numele Iomina, celeci de a doua, Chetia și celeci de a treia, Cheren-Hapuc.

15. Iar în toată țara nu se găseau femei astăză de frumoase ca fetele lui Iov, și tatăl lor le făcu părăște la moartire, îngă frații lor.

16. Să Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani și a văzut pe fiili săi și pe fiile fililor săi, pînă la patrulea neam.

17. Să Iov muri bătrîn și încărcat de zile.

2, 11; 27, 7. (8) Fac. 20, 7. Iac. 5, 16 (10) Deut. 30, 3. Iov 8, 7. Marc. 10, 30. Luec. 18, 30. Fvr. 11, 34. (12) Iov 1, 3. (16) Pild. 3, 16.

Ps. 2, 11; 27, 7. (8) Fac. 20, 7. Iac. 5, 16 (10) Deut. 30, 3. Iov 8, 7. Marc. 10, 30. Luec. 18, 30. Fvr. 11, 34. (12) Iov 1, 3. (16) Pild. 3, 16.

34. (12) Iov 1, 3. (16) Pild. 3, 16.

PSALMUL 1

Al lui David.

1. Fericit bărbatul, care n-a umblat în satul necredințiosilor și în calcașii lor n-a stat, și pe scaunul multorilor n-a șezut.

2. Ci în legea Domnului e voia lui, în legea sa va cugeta ziuă și noaptea.

3. Să va fi ca un pom răsădit îngăzăvoarele apelor, care rodul său va da vremea sa; și frunza lui nu va cădea, în toate cîte va face, vor spori.

4. Nu sănătatea necredințiosii, nu mărturie! Ci ca praful, co-l spulberă în tunul de pe față pămîntului.

5. De acasă nu se vor ridica necredințiosii la judecată, nici păcătoșii în satul dreptilor.

6. Că știe Domnul calca dreptilor, și calca necredințiosilor va pici.

PSALMII

PSALMUL 1

Al lui David.

5. Atunci va grăi către ei intru urgia lui, și intru minia lui îi va tulbură pe ei;

6. Iar cu sănătatea împărat de el peste Sion, muntele cel sfînt al lui, vestind poruncă Domnului,

7. Domnul a zis către mine: «Fiul Meu ești tu, en astăzi te-am născut!

8. Cere de la mine și-ți voi da neamurie moștenirea ta. Să stăpinirea ta, marginile pămîntului,

9. Paște-vă pe ele cu toiaig de fier, ca pe vasul olarului le vei zdobi!»

10. Să acună împărați, înțelegeți! Învățați-vă toți, care judecăți pămîntul!

11. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurăți de el cu cîntec.

12. Luati învățătură, ca nu cumva să se minje Domnul, și să pierzi din cîteva cea dreaptă, cind se va aprinde degrabă minia lui! Fericiti toți cei ce nădăduiesc în el.

PSALMUL 3

Al lui David.

1. Doamne, cît s-au înmulțit cei ce nădăduiesc! Mulți se scoală asupra mea;

2. Mulți zic sufleturile mele: «Nu este mintuirea lui, intru Dumnezeului!»

3. Iar Tu, Doamne, sprînjitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m-a auzit din muntele cel sfînt al lui.

Luc. 20, 14. (3) Deut. 28, 63. Ps. 58, 9; 52, 5.

Pild. 1, 26. Iclz. 21, 17. Intel. 4, 18. (4) Ps. 49, 2-3; 92, 5. (5) Ps. 92, 1. Mih. 4, 2-3. Ioan 18, 37. Evr. 3, 6; 12, 22. (6) Dan. 2, 44. Mat. 3, 16, 17. Marc. 1, 11. Luc. 3, 22. Fapt. 13, 33. Evr. 1, 5, 5. (7) Ps. 21, 3-8; 81, 8; 105, 5. Dan. 7, 27. Mih. 4, 6. Mih. 9, 10; 10, 20. Evr. 1, 2. (8) Is. 30, 14. Apoc. 2, 27; 12, 5; 19, 12. Ps. 109, 5. Intel. 6, 2. (11) Ps. 33, 8; 39, 6; 83, 13. Pild. 16, 20. Is. 30, 18. Iclz. 17, 7. Sîr. 5, 7. Petr. 2, 6. Psalm. 3. — (1) Ps. 118, 157. (3)

Reg. 22, 36. Ps. 27, 10; 88, 18.

5. Eu m-am culcat și am adormit; scălatu-mi-am, că Domnul mă va sprijini.
6. Nu mă voi teme de mii de poapoare, care împrejura mă impresoraș.
7. Scoală, Doamne, mintuiește-mă, Dumnezeul meu, că tu ai băut pe toti cei ce mă vrăjimășesc în deșert; dimpi păcătoșilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mintuirea, și peste poporul tău, binecuvintarea ta.

PSALMUL 4

Al lui David.

1. Cind te-am chemat, m-aiz auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-a desfătat! Milostiviește-te spre mine, și ascultă rugăciunea mea.
2. Fiți oamenilor, piină cind grei la înimă? Pentru ce iuburi desfărtăciunca și căutați minciuna?

3. Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuivios al său; Domnul mă va auzi, cind voi striga către Dinsul.

4. Minciuni-vă, dar nu gresiți, de cele ce ziceți în inimile voastre, intru asternuturile voastre, vă căți.

5. Jertfăti jertfa dreptății, și nădăjduiți în Domnul.

6. Multă zic: «Cine ne va arăta nouă cele bune?» Dar însemnatu-să peste noi lumina feței tale, Doamne!

7. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselie pentru roulor de griu, de vin și de undelemei ce să înmulțească.

8. Cu pace, aşă mă voi culca și voi adormi, că tu, Doamne, îndeosebi intru nădejdi mă-am așezat.

PSALMUL 5

Al lui David.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Întellege strigarea mea!

2. Ja aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeul meu. Căci către tine, mă voi ruga, Doamne,

3. Dimineața voi auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea ta și mă voi vedea.

(5) Pild. 3, 24. Sir. 34, 14. (6) Ps. 26, 4. Iuc. 12, 4. (7) Ps. 57, 6. (8) Is. 43, 11. Os. 13, 4. Intel. 16, 8. Psalm. 4. – (1) Ps. 5, 1; 16, 1; 26, 10; 27, 2; 53, 2. (2) Iov 27, 12. Ps. 3, 1. (4) Intel. 14, 9. Ef. 4, 26. (5) Ps. 50, 18; 61, 8. (6) Num. 6, 25–26. Ps. 30, 16. Mat. 6, 10. (8) Iov 11, 19. Pild. 3, 24. Psalm. 5. – (1) Ps. 4, 1; 16, 1. (2) Ps. 53, 2; 60, 1; 83, 4; 129, 2; 142, 1. (3) Ps. 118, 147. (4) Deut. 32, 4. Ps. 118,

4. Că tu esti Dumnezeu care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui linge tine cel ce vrăjenește.

5. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor tăi. Urit-ai pe toți cei ce mă vrăjimășesc în deșert; dimpi păcătoșilor ai zdrobit.

6. Pierde-voi pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclenii urăște Domnul.

7. Iar cu, întru mulțimea milei tale, voi intra în casa ta, inchină-mă-vol spre sfântă biserică ta, întru frica ta.

8. Doamne, povătuiește-mă întru dreptatea ta, din pricina dușmanilor mei! Îndrepteaază înaintea mea, calcăta.

9. Că nu este în gura lor adevar, înimă lor este desărată; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor vrăjenește.

10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule, să cadă din stăfurile lor; după multimea neglijuirilor lor, alungă-i pe ei; că te-ai amărit, Doamne.

11. Să și se veseliească toți cei ce nădăjduiesc întru tine, în veac se vor bucura și le vei fi lor sălaș, și se vor lăuda cu tine, toți cei ce iubesc numele tău.

12. Că tu vei binecuvintă pe cel drept, Doamne, căci cu arma bună voi-ri ne-ai incununat pe noi.

PSALMUL 6

Al lui David.

1. Doamne, nu cu minia ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia ta să mă ceră.

2. Milostiviește-mă, Doamne, că nepuțincios sint; vindică-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele;

3. Săi sufletul meu s-a tulburat foarte, și tu, Doamne, piină cind?

4. Întoarce-te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mintuiește-mă, pentru mila ta.

5. Că nu este într-o moarte cel ce te pomenește pe tine. Să în iad cine te va lăuda pe tine?

132. Pild. 3, 32. Sir. 15, 11, 20. Mat. 7, 23; 25, 13. Lvc. 13, 27. Ioan 9, 31. (5) 2 Paral. 36, 21. Gal. 5, 21. (6) 2 Reg. 16, 7. Ps. 54, 24; 138, 19. Pild. 11, 20; 12, 22; 15, 9. Is. 1, 15. (9) Ps. 139, 3. Rom. 3, 13. (10) Neem. 4, 5. Psalm. 6. (11) Ps. 37, 1. Ier. 10, 24. (3) Ps. 5, 18. (4) Ps. 40, 4. (5) Ps. 29, 9; 87, 11; 113, 25. Is. 38, 18. Bar. 2, 17. Sir. 17, 22.

6. Osteinuit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele asternutul meu voi udra.

7. Tulburat-ș-a de supărare ochiul meu, imbătrinuit-am între toți vrăjămasii mei.

8. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plingerii mele.

9. Auzaștă Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușinize și să se tulbure foarte toți vrăjămasii mei; să se întoarcă și să se rușinize foarte degrabă.

PSALMUL 7

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul meu, în tine am nădăjduit. Mintuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc, și mă izbăvescete.

2. Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefind cine să mă izbăvescă, nici cine să mă mintuiescă.

3. Doamne, Dumnezeul meu, de ce facăt aceasta, de este nedreptate în minile mele?

4. De am răspălit cu rău celor ce mi-au făcut mie rău, și de am jefuit pe vrăjămasii mei fără temei,

5. Să prigonească vrăjămasul sufletul meu și să-l prindă, să calcă la pămînt viața mea și slava mea în ţără să o ajace.

6. Scoală-Te, Doamne, într-o minia tu, înaltă-te piină la hotarele vrăjămasilor mei; scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu, cu poruncă cu care ai poruncit,

7. Să adunare de popoare te va înconjura, și peste ea la înălțime te întoarce.

8. Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția mea.

9. Sfîrsească-se răutarea păcătoșilor și întărește pe cel drept, Cei ce cerci inițiale și rărunchi, Dumnezeule drepte;

10. Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mintuiește pe cei drepti la înimă.

(6) Iov 16, 16. Sir. 47, 19. (7) Iov 17, 7. Ps. 30, 9. (8) Ps. 100, 4; 118, 115. Mat. 7, 23; 25, 41. Lvc. 13, 27. (9) Lvc. 16, 15. (10) 1 Reg. 25, 29. (11) 34, 4; 26; 128, 5. Psalm. 7. – (1) 2 Reg. 22, 1-4. (2) Iov 31, 7. (3) 1 Reg. 24, 7; 26, 9. (4) Iov. 18, 25. Ps. 25, 1. Iez. 23, 31. (5) 1 Reg. 16, 7. 2 Reg. 22, 25. 3 Reg. 8, 39. Paral. 28, 9. Ps. 16, 3; 25, 2, 43. 2 Pild. 15, 11. Ier. 11, 20; 17, 10; 20, 12. Intel. 1, 6. Sir. 42; 23. Ioan. 2, 25. Iapt. 15, 8. Apoc. 2, 23. (10) Ps. 124, 4. (12)

11. Dumnezeu este judecător drept, tare și indelung-răbdător; și nu se mințe în fiecare zi.

12. De nu vă veți întoarce, sabia sa o va juci, arcul său 1-a încordat și 1-pregătit;

13. Să în el a gătit unelte de moarte; săgețile lui pentru cei ce ard le-a lucrat.

14. Iată că poftit nedreptatea, a zâmbit silnicia și a născut neleguirea,

15. Groapă a săpat și să adincă-o, și va cădea în groapa pe care a făcut-o.

16. Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui și pe creștelul lui silnicia lui să se pogore.

17. Lăuda-voi pe Domnul după dreptatea lui, și voi cinta numele Domnului celui preainalt.

PSALMUL 8

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul nostru, cit de minunat este numele tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava ta, mai presus de ceruri.

2. Din gura pruncilor și a celor ce sun ai săvîrșit laudă, pentru vrăjămasii și pe vrăjămasi și pe răzbunător.

3. Cind privesc cerurile, lucrul minilor tale, luna și stelele pe care tu le-ai întemeiat, îmi zic:

4. Ce este omul că-i amintești de el? sau ful omului, că-l cercezi pe el?

5. Mișoratu-lai pe dinsul cu puțin față de ingeri, cu slavă și cu cinste lai incununat pe el.

6. Pusu-lai pe dinsul peste lucrul minilor tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.

7. Oile și boii, toate; incă și dobitoacele cimpului;

8. Păsările cerului și pestații mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cit de minunat este numele tău în tot pământul!

Iov 20, 25. Pling. 2, 4; 3, 12. Intel. 5, 20. (14) Iov 4, 8; 15, 33. Is. 33, 11; 59, 4. (15) Ps. 9, 15; 34, 8; 56, 9; 63, 9; 140, 11. Pild. 5, 22; 16, 27; 26, 27. Eccl. 10, 4. Ter. 18, 19. (16) Jud. 9, 24. Necm. 4, 4-5. Est. 6, 4. Ps. 139, 9. Pild. 5, 22. Psalm. 8. – (17) 2 Paral. 20, 6. Ps. 109, 1. (2) Mat. 11, 25; 21, 16. Iapt. 7, 24. (5) Iov 7, 17. Ps. 143, 3. Hvr. 2, 6. (6) Pac. 1, 28; 9, 2. Mat. 28, 18. I Cor. 15, 27. (7) Ioan 3, 35. Ef. 1, 22.

PSALMUL 9*Al lui David.*

1. Lăuda-te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.

2. Veseli-mă voi și mă voi bucura de tine; cîntă-voi numele tău, Preaințal.

3. Cind se vor întoarce vrăjinașii mei înapoi, slăbi-vor și vor pierde de la față ta!

4. Că ai făcut judecata mea și dreptatea mea; șezut-ai pe scaun, cel ce judeci cu dreptate.

5. Certat-ai neamurile și au pierit nelegături; stins-ai numele lor în veac și în veacul veacului.

6. Vrăjinașului i-au lipsit de tot săbii și cetățea îi le-a sfârșit;

pierit-a pomenirea lor în sunet.

7. Iar Domnul rămîne în veac; gătit-ai scaunul lui de judecată;

8. Și el va judeca lumina, cu dreptate va judeca popoarele.

9. Și a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vremea potrivită, în neacuzuri.

10. Să nădăduiască în tine cei ce cunosc numele tău, că n-ai părăsit pe cei ce te caută pe tine, Doamne!

11. Cintăți Domnului, celui ce locuiește în Sion, vestiți între neamuri faptele lui.

12. Că Cel ce răzbună singele lor și-a adus aminte: N-a uitat strigătul săracilor.

13. Miluiește-mă, Doamne! Vezi smerințea mea, de către vrăjinașii mei, Cel ce mă înalță din portile morții;

14. Ca să vestesc toate laudele tale, în portile fiziei Sionului; veseli-mă voi de mintuirea Ta!

15. Căzut-ai neamurile în groapa pe care au făcut-o, în cursa aceasta, pe care au ascuns-o, să-prins piciorul lor.

16. Se cunoaște Domnul cind face judecată! Întru faptele măinilor lui s-a prins păcătosul.

17. Să se întoarcă păcătoșii în iad; toate neamurile care uită pe Dumnezeu.

18. Că nu pînă în sfîrșit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.

19. Scoală-te, Doamne, să nu te întărească omul; să fie judecate neamurile înaintea ta!

20. Pune, Doamne, legiuitor peste el, ca să cunoască neamurile că oamenii sunt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea la vremea de necaz?

22. Cind se mîndrește necredinciosul, se aprinde săracul; se prind în sfaturile pe care le gîndesc.

23. Că se laudă păcătosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face strîmbătate, po sine se bîncuvînteaază.

24. Întărită-a cel păcătos pe Domnul, după multimea miniei lui; nu-L va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcate săi căile lui în toată vremea; îlepădate sunt judecătile tale de la față lui, peste toți vrăjinașii lui sătăpici.

26. Că a zis în inima sa: nu mă voi călini din neam în neam, râu nu-mi va fi.

27. Gura lui e plină de blestem, de amăraciune și de vicleșug; sub limba lui ostencală și durere.

28. Stă la pîndă în ascuns cu cei bogăti, ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac privesc.

29. Pîndește din ascunză, ca leul din culcușul său; pîndește ca să apuce pe sărac, pîndește pe sărac ca să-l tragă la el.

30. În lătu lui îl va smeri; se va pleca și va cădea asupra lui, cind va stăpini pe cei săraci.

31. Că a zis în inima lui: «Uitătă Dumnezeu! Intorsă fața lui, ca să nu vadă pînă în sfîrșit!»

32. Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu! Înalță-șe mină ta! Nu uita pe săracii tăi pînă în sfîrșit!

33. Pentru ce a miniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul nu va cerceta!

34. Vezi, pentru că tu îi prevesti la neacuzi și la durere, ca să le îci în minile Tale; căci în Tine se îndreaptă săracul, iar orfanul tu-i-ai fost ajutor.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău, păcatul lui va fi căutat și în seva afăra,

36. Împărăți-va Domnul în veac și în veacul veacului! Pierți neamuri din pămîntul lui.

37. Dorința săracilor a auzit-o Domnul, la rîvna inimii lor a luat aminte urechea ta.

38. Judecă pe sărac și pe smerit, ca să nu se mai mindrească omul pe pămînt.

PSALMUL 10*Al lui David.*

1. În Domnul am nădăduit, cum vezi zice sufletului meu: «Mută-te în munți, ca o pasare?»

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătit-ai săgeți în tolba, ca să săgețeze în intăreric pe cei drepti la înimă.

3. Că au surpat ceea ce ai aşezat, dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul este în Biserica, cea sfintă a lui, Domnul în cer arc scaunul lui. Ochii lui spre sărac privesc, genele lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează pe cel drept și pe cel necredincios; iar pe cel ce lăbește nedreptatea îl urăște sufletul lui.

6. Va ploua peste păcătoși lajuri, foc și pucioasă; iar suflare de vîfor este parteua pahănușilor lor.

7. Că drept este Domnul și dreptatea a iubit, și fața lui spre cel drept privesc.

PSALMUL 11*Al lui David.*

1. Mintuiește-mă, Doamne, că a îlpusat cel cuvios, că s-a împuñat adevarul de la fiii oamenilor.

2. Deșertăciuni și grăti fiecare către aproapele său, buze violente în inimă și în inimă rele au grăti,

3. Pieide-va Domnul toate buzele cele violente și limba cca plină de mindire.

4. Pe cei ce au zis: «Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele la noi sunt; cine ne este Domn?»

(16) Ier. 10, 10. Ier. 30, 24. Dan. 6, 27. Psalm. 10, 1. (1) I Reg. 24, 3; 26, 20. Ps. 54, 123, 7. (4) Is. 66, 1. Avac. 2, 20. Sir. 5, 3-4. Mat. 5, 34; 23, 22. (5) Pild. 15, 29. (6) Fac. 24, Ps. 139, 10. Ier. 23, 10, 19. (7) I Reg. 16, 9. Mat. 23, 23. Psalm. 11, - (1) Is. 57, 1. Mih. 3, (2) Ps. 27, 4. Mih. 7, 5. (3) Gal. 5, 12. (4) Ps. 16, 12. (30) Is. 3, 15. (31) Iov 22, 13. Ps. 72, 11. (32) Marc. 4, 38. (33) Ps. 67, 7.

5. Pentru neacuzul săracilor și susținutul nenorociților, acum mă voi scula, zică Domnul; le voi aduce lor mintuirea și le voi vorbi pe față.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curățat de pămînt, curățat de șapte ori.

7. Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

8. Împrejur necredincioșii umbăblă; dar după înălțimea ta ai cinstit pe fiii oamenilor.

PSALMUL 12*Al lui David.*

1. Pină cind, Doamne, mă vei uita pînă în sfîrșit? Pină cind vei întoarce fața ta de la mine?

2. Pină cind voi pune sfaturi în sufletul meu, durere în inima mea zîzu și noaptea?

3. Pină cind se va înălța vrăjinașul meu împotriva mea?

4. Căută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminăză ochii mei, ca nu cumva să adorm într-o moarte;

5. Ca nu cumva să zică vrăjinașul meu: «Întăritu-mă asupra lui». Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi călini.

6. Iar eu spre mila ta am nădăduit, bucură-se în inima mea de mintuirea ta; cîntă-voi Domnului, celui ce mi-a făcut bine și voi cîntă numele Domnului celui preaințat.

PSALMUL 13*Al lui David.*

1. Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este Dumnezeu!» Stricatu-său și urîți să facă intru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătate, nu este pînă la unul.

2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce căută pe Dumnezeu.

3. Toți s-au abăut, împreună necrebrinici s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este pînă la unul.

Psalm. 9. — (1) Ps. 74, 1; 110, 1; 137, 1. (2) Ps. 30, 7. (5) 2 Reg. 22, 15-16. Ps. 33, 16. Pild. 10, 7. (7) Ps. 102, 19. Pild. 5, 19. (8) Num. 23, 21. Ps. 95, 13. Fapt. 17, 31. (9) Ps. 31, 8. (10) 3 Reg. 8, 57. (12) Fac. 4, 9. Deut. 32, 43. Iov 34, 28. (13) Bar. 3, 4. (15) Ps. 7, 15; 140, 11.

(16) Pild. 29, 6. (18) Ps. 33, 6; 139, 12. Lue. 18, 7. (20) Is. 31, 3. (24) Ps. 13, 1; 52, 1. (27) Pild. 24, 2. Rom. 3, 14. (28) Fapt. 23, 15. (29) Ps. 16, 12. (30) Is. 3, 15. (31) Iov 22, 13. Ps. 72, 11. (32) Marc. 4, 38. (33) Ps. 67, 7.

(30) Ier. 10, 10. Ier. 30, 24. Dan. 6, 27. Psalm. 10, 1. (1) I Reg. 24, 3; 26, 20. Ps. 54, 123, 7. (4) Is. 66, 1. Avac. 2, 20. Sir. 5, 3-4. Mat. 5, 34; 23, 22. (5) Pild. 15, 29. (6) Fac. 24, Ps. 139, 10. Ier. 23, 10, 19. (7) I Reg. 16, 9. Mat. 23, 23. Psalm. 11, - (1) Is. 57, 1. Mih. 3, (2) Ps. 27, 4. Mih. 7, 5. (3) Gal. 5, 12. (4) Ps. 16, 12. (30) Is. 3, 15. (31) Iov 22, 13. Ps. 72, 11. (32) Marc. 4, 38. (33) Ps. 67, 7.

(34) Ps. 33, 26; 101, 2. (2) Jud. 6, 13. Ps. 76, 6-7. Ps. 39, 5. (3) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (6) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (7) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (8) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (9) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (10) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (11) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (12) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (13) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (14) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (15) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (16) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (17) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (18) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (19) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (20) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (21) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (22) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (23) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (24) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (25) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (26) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (27) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (28) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (29) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (30) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (31) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (32) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (33) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (34) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (35) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (36) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (37) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (38) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (39) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (40) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (41) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (42) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (43) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (44) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (45) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (46) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (47) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (48) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (49) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (50) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (51) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (52) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (53) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (54) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (55) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (56) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (57) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (58) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (59) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (60) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (61) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (62) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (63) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (64) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (65) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (66) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (67) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (68) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (69) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (70) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (71) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (72) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (73) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (74) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (75) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (76) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (77) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (78) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (79) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (80) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (81) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (82) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (83) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (84) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (85) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (86) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (87) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (88) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (89) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (90) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (91) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (92) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (93) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (94) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (95) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (96) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (97) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (98) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (99) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (100) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (101) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (102) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (103) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (104) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (105) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (106) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (107) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (108) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (109) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (110) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 39. (111) Ps. 102, 2; 104, 2

4. Oare, nu vor cunoaște toți cei care lucrează fărădele? Cei ce măinăcă pe poporul meu ca pâine, pe Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul dreptilor.

6. Sfârat sâracului l-ați rușinat, dar Domnul este nădejdea lui.

7. Cine va da din Sion mintuirea lui Israel? Cind va întoarce Domnul pe cei robiti ai poporului său, bucurându-se Iacob și se va veseli Israel.

PSALMUL 14

Al lui David.

1. Doamne, cine va locui în locașul tău; și cine se va sălășui în munțele cel sfînt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce are adevarul în inimă sa.

3. Cel ce n-a violență cu limba nici n-a făcut râu împotriva vecinului său și ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.

4. Defăimăsat să fie înaintea lui cel ce violență, iar pe cei ce se tem de Domnul îl săvâste, cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă;

5. Argintul său nu l-a dat cu camătă și darură împotriva celor nevinovați n-a luat. Cel ce face acestea nu se va cîntă în veac.

PSALMUL 15

Al lui David.

1. Păzește-mă, Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: "Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu-ți trebuie".

3. Prin sănătăție care sănătăție pământului minunătă a făcut Domnul toată voia întru ei.

4. Înmulțit-s-a slabiciunile celor ce aleargă după alți dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de singe, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești cel care îmi așeză mie iarăși moștenirea mea.

(6) Eccl. 9, 16. (7) Ps. 52, 8. Is. 59, 20. Psalm. 14. – (1) Ps. 23, 3; 83, 5. Is. 57, 13. (2) Ps. 44, 8. Is. 33, 15. Mat. 5, 8. (3) Iov 27, 4. Sir. 5, 16. Ef. 4, 25. (4) 4 Reg. 3, 14. (5) Ics. 22, 25. Deut. 23, 19. Psalm. 15. – (6) Iohann. 11, 5. (7) Iosua 23, 7. Is. 1, 11. Os. 2, 19. (8) Ps. 72, 25; 93, 5; 141, 7. Pling. 3, 24. (9) Luc. 24, 27. Iohann. 2, 22. Fapt. 2, 25, 31. (10) Ps. 29, 12;

6. Sorii mi-au căzut între cei puternici, că moștenirea mea este puternică.

7. Binecuvîntă-voi pe Domnul, cel ce m-a înțelepțit; la aceasta și noaptea mă indeamnă inima mea.

8. Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea purură, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limbă mea, dar încă și trupul meu va sălăslui întru nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel curios al tău să vadă stricăciunea.

11. Cunoscute mi-ai făcut căile vieții; umplere-mă-vei de veselie cu fața ta, frumuseții în dreapta ta pînă în sfîrșit.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David.

1. Auza, Doamne, dreptatea mea, aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de violență.

2. De la față ta judecata mea îiiasă, ochii mei să vadă cele drepte.

3. Cerchetă-ai inimă mea, noaptea a cercetă-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate.

4. Ca să nu grăiesc gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit cai aspre.

5. Îndreaptă picioarele mele în cările tale, ca să nu se clîntească pasii mei.

6. Eu am strigat, că m-am auzit Dumnezeule, pleacă urechea ta către mine și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mintuiești pe cei ce nădăjdăiesc în tinerețe și stau împotriva dreptei tale.

8. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumeni așilor; cu acoperămîntul aripilor tale acoperă-mă.

9. De față necredinciosilor care mă necăiesc pe mine. Vrăjimășii mei sufletuți l-au cuprins;

10. Cu grăsimile inimă lor și au încaiat, gura lor a grăit mîndrie.

11. Izgonindu-mă acum mău inconjurăt, ochii lor și-au ajunsit ca să mă plece la pămînt.

12. Apucatu-mă ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzători.

13. Scăla-ți, Doamne, întîmpină-ți pe ei și împiedică-i; izbăvesc sufletul meu de cel necredincios; cu sabia ta, de vrăjimășii mîinii tale.

14. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-ști iau partea în viață, căci s-a umplut pînțecile lor de bunătățile tale; săturătu-s-ai fiilior și ai lăsat rămăștele pruncilor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta fățea tale, sătură-mă-voi cind se va arăta slava ta.

PSALMII 16-17

12. Apucatu-mă ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzători.

13. Scăla-ți, Doamne, întîmpină-ți pe ei și împiedică-i; izbăvesc sufletul meu de cel necredincios; cu sabia ta, de vrăjimășii mîinii tale.

14. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-ști iau partea în viață, căci s-a umplut pînțecile lor de bunătățile tale; săturătu-s-ai fiilior și ai lăsat rămăștele pruncilor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta fățea tale, sătură-mă-voi cind se va arăta slava ta.

PSALMUL 17

O cântare a lui David.

1. Iubi-te-voi Doamne, virtutea mea. Domnul este înțărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. Dumnezeul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre dinsul;

3. Apărătorul meu și puterea mintuției mele, și sprînjinitorul meu.

4. Lăudind voi chema pe Domnul, și de vrăjimășii mei voi izbăvi.

5. Cuprinză-mă durerile morții, și flurile fărădelegii m-ai tulburat.

6. Durerile iadului m-ai înconjurat, întimpină-mă laturile morții.

7. Și cind mă necăjeau am chemat pe Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auza-din locașul lui cel sfînt glasul meu și strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile lui.

9. Și s-a cătinat și s-a cutremurat pînă în zilele munților s-au tulburat și s-a cătinat că s-a miniat pe ele Dumnezeu.

10. Întru mînia lui fum s-a ridicat și pară de foc de la față lui, cărbuni aprinși de la el.

11. Și s-a plecat ceruril și s-a pogorit negură sub picioarele lui.

12. Și s-a suiat pe heruvimi și a tulburat; zburat-a pe aripiile vîntului.

13. Și s-a pus întunericul acoperămint, imprejurul lui cortul lui, apă întunericosă în norii văzduhului.

14. De strălucirea feței lui norii au fugit, glasul lui prin grindină și cărbuni de foc.

15. Și a tunat din cer Domnul și cel preainălt a dat glasul său.

16. Trimis-a sageți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei.

17. Și s-au urătat izvoarele apelor și s-au descooperit temelile lumii.

18. De certarea ta, Doamne, de suflarea duhului mîinii tale.

19. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicându-mă din ape multe.

20. Izbăvște-mă de vrăjimășii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine.

21. Întîmpină-mă ei în ziua neacazului meu, dar Domnul a fost înțărirea mea.

22. Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curația mîinilor mîne îmi va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeului meu.

25. Că toate judecățile lui sunt înaintea mea, și îndreptările lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Și voi fi fără prihană cu dinsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curația mîinilor mîne înaintea ochilor lui.

28. Cu cel cuviuos, cuviuos vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

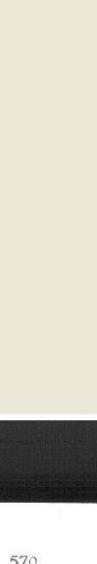
30. Că Tu pe poporul cel smerit îi vei mintui, și ochii mîndrilor îi vei smeri.

31. Că tu vei aprinde făcia mea, Doamne; Dumnezeul meu, vei luma în tunericul meu.

32. Căci cu tine mă voi izbăvi de ispăță, și cu Dumnezeul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea lui, cuvintele Domnului îi vor lămurite; scut este tuturor celor neacazioși în norii văzduhului.

Evr. 12, 29. (13) Is. 50, 3. (15) I Reg. 2, 10. 7, 10. Ier. 51, 16. (18) 2 Reg. 22, 17. Iov 37, 3; Ps. 65, 11; 67, 1–2. (21) Iov 36, 16. Ps. 30, 8. (22) Iov 22, 30. (26) 1 Reg. 26, 23. (28) Lev. 26, 24. Sf. 39, 29. (29) 1 Reg. 2, 7–8. Ps. 112, 6–7. Luc. 14, 11. (30) Is. 42, 16. (31) Ps. 59, 13. (32) Ps. 11, 6; 18, 7. Os. 14, 14. (33) Plid. 30, 5.

34. Ce cine este Dumnezeu afară de Domnul? Si cine este Dumnezeu afară de Dumnezeu nostru?

35. Dumnezeu cel ce mă încinge cu putere, și îmi pas fără prihană calea mea,

36. Cel ce face pioiarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune,

37. Cei ce întărește miinile mele în vreme de război, și ai pas arc de aramă în brațele mele.

38. Si mi-ai dat mie scutul mintuirii mele și dreapta ta mă sprijină.

39. Si certarea ta mă adreptat pînă în sfîrșit, și certarea ta însăși mă va învăță.

40. Lărgit-ai pasii mei sub mină, și n-ai slabit pioiarele mele.

41. Urmări-voi pe vrăjimășii mei și-i voi prinde pe dinșii și nu mă voi întoarce pînă ce se vor sfîrși.

42. Zdrobi-ți-voi pe ei și nu vor putca să stă, cădeau vor sub pioiarele mele.

43. Si mă incins cu putere spre război și împiedicăt pe toți cîi ce se sculau împotriva mea.

44. Si pe vrăjimășii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cîi ce mă urăsc pe mine i-ai nimici.

45. Strigăt-ai către Domnul, și nu era cel ce mintuiește; și nu i-auzit pe ei.

46. Si-i voi sfârma pe ei ca praful în față vîntului, ca tina uîților îi voi zdrobi pe ei.

47. Izbăvește-mă de răzvrătirile poporului, pușu-măi căpetenie neamurilor.

48. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii mă-auzit.

49. Fiii străini mău mintit pe mine. Fiii străini au îmbătrinît și au schiopătat din cărăriile lor.

50. Viu este Domnul și binecuvîntat este Dumnezeul meu, și să se înalte Dumnezeul mintuirii mele.

51. Dumnezeul, Cel ce mi-am dat izbindă și mi-am supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjimășii cîi furioși.

52. De la cîi ce se ridică împotriva mea, înălță-mă, de omul nedrept izbăveste-mă.

53. Pentru aceasta te voi lăuda între neamuri, Doamne; și numele tău îl voi cînta.

(34) 2 Reg. 22, 32. Is. 43, 11; 44, 6. (36) Avac, 3, 19. (37) Ps. 133, 1. (39) Ps. 30, 8. (40) Intel. 5, 17. (43) Fac. 49, 8. (44) Iov 27, 9. Ioan 9, 31. (45) 4 Reg. 13, 7. Ps. 82, 13, 8, 10. (46) Rom. 5, 9. (49) Deut. 32, 40. (50) Paracl. 17, 10. (52) Rom. 15, 9. Psalm. 18, 1. (1) Ps. 96, 6. Sir. 43, 1-2. Fapt. 14, 17. Rom. 1, 20. (4) Rom. 10, 18. (6) Ecc. 1, 5. Sir. 43, 3. (7) Deut. 32, 2-4. Ps. 11, 6; 17, 32; 118, 50, 92. Pild. 4, 22. Icr. 15, 16. Sir. 33, 3. Rom. 7, 14. (8) Ps. 118, 130. Naum 1, 3. Sir. 24, 35. 2 Petr. 1, 19. Ef. 1, 18. (10) Iov 28, 15. Ps. 118, 72, 103, 127. Sir. 23, 35; 23, 22. (11) Ps. 118, 2. (15) Ps. 39, 17; 118, 108. Psalm. 19. - (1) Ps. 17, 11.

54. Cel ce măresti mintuirea împăratului tău și faci milă unsului tău, David și seminței lui pînă în ve-

PSALMUL 18 Al lui David.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea minilor lui o vestește tăru.

2. Zia zilei spune cuvînt, și noaptea noptii vestește știință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvînte, căror glasuri să nu se audă.

4. În tot pămîntul a ieșit vestirea lor, și la matinile lumii cuvîntele lor.

5. În soare și-a pus locul său, și el ca un mire ce ieșe din cămăra.

6. Bucura-se-va ca un urias, care alcărgă drumul lui.

7. De la marginea cerului ieșirea lui, oprirea lui pînă la margininea cerului; nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului și fără prihană întoarcă suflarele; mărturia Domnului e credințiosă, înțeleptește pruncii.

9. Judecătile Domnului sint drepte, veselice înimă; porunca Domnului e strălucitoare, luminăcază ochii.

10. Frica de Domn este curată, rămine în veacul veacului. Judecătile Domnului sint adevărate, toate îndreptățite.

11. Dorite-s mai mult decât aurul, și decit piatra cea de mare preț; și mai dulci decit mierca și fagurice.

12. Că robul tău le păzește pe ele, și răspătrive multă are.

13. Greșelile cîne le va prîncepe? Deocle ascunse ale mele curățește-mă.

14. Si de cele străine ferește pe robul tău; de nu mă voi stăpini, atunci fără prihană voi fi și mă voi curăța de păcat mare.

15. Si vor bineplăcea cuvîntele gurii mele și cugetul înimii mele înaintea ta pururea; Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu de vrăjimășii cîi furioși.

16. Află-să-măna pe peste toți vrăjimășii tăi, dreptatea ta să afle pe toți cei ce te urăsc pe tine.

17. Pune-i-vei pe ei ca un cupitor de foc în vremica arătării tale;

PSALMUL 19 Al lui David.

1. Să te audă Domnul în ziua neacăzului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

2. (6) Ecc. 1, 5. Sir. 43, 3. (7) Deut. 32, 2-4. Ps. 11, 6; 17, 32; 118, 50, 92. Pild. 4, 22. Icr. 15, 16. Sir. 33, 3. Rom. 7, 14. (8) Ps. 118, 130. Naum 1, 3. Sir. 24, 35. 2 Petr. 1, 19. Ef. 1, 18. (10) Iov 28, 15. Ps. 118, 72, 103, 127. Sir. 23, 35; 23, 22. (11) Ps. 118, 2. (15) Ps. 39, 17; 118, 108. Psalm. 19. - (1) Ps. 17, 11.

2. Trimită pie ajutor din locașul cel sfînt, și din Sion sprînjincască-te înine.

3. Pomencască toată jertfa ta, ardere de tor a ta bineplăcută să fie.

4. Dea pie Domnul după inima ta, tot statul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mintuirea ta; întru numele Dumnezeului nostru vom mări. Plinească Domnul toate terile tale.

6. Acum am cunoscut că a mintuit Domnul pe unsul său, cu puterea depută sale.

7. Auza-l-va pe dinsul din cerul cel înalt al lui.

8. Aceștia în căruie și aceștia pe cai, în noi în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

9. Aceștia s-au înțepădat și au lăsat, iar noi ne-am scutat și ne-am înțepătat.

10. Doamne, mintuiește pe împăratul și ne auza pe noi, în orice zi te vom chema.

PSALMUL 20 Al lui David.

1. Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul și întru mintuirea ta se va bucura foarte.

2. După pofta înimii lui i-ai dat lui, și îi voia buzelor lui nu i-ai lipsit pe el.

3. Că l-ai întimpinat pe el cu binecuvîntările bunății, puș-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Viță a cerul de la tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mintuirea ta, slăvă și mare cuvînță vei puncete el.

6. Că îi vei da lui binecuvîntare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dinsul întru bucurie cu fața ta.

7. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preincantă nu se va clinti.

8. Află-să-măna pe peste toți vrăjimășii tăi, dreptatea ta să afle pe toți cei ce te urăsc pe tine.

9. Pune-i-vei pe ei ca un cupitor de foc în vremica arătării tale;

(4) Ps. 20, 2; 144, 20. (5) Is. 41, 16. (6) 2 Reg. 6, (7) I Reg. 17, 45. 4 Reg. 19, 23. Ps. 43, 8, Ps. 20, (8) Ps. 19, 4; 144, 20. Ioan 20, 28, (9) Efr. 2, 9. (4) Ps. 60, 6. Fapt. 17, 25. (6) Is. 19, 24. (8) Mat. 24, 51. (9) Mal. 3, 19. (11) Ps. 33, 16. Is. 14, 22. (14) Apoc. 22, 10. Psal. 21. - (1) Mat. 26, 24, 54; 27, 46.

10. Domnul întru minia sa îi va tulbură pe cîi, și-i va minca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pămînt il vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor.

12. Că au gîndit rele împotriva ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu acel tău vei pînă capul lor.

14. Înalță-te, Doamne, întră tăria ta; cîntă-vom și vom lăuda puterile tale.

PSALMUL 21 Al lui David.

1. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru că m-ai părăsit! Depare sănt de mintuirea mea cuvîntele greșelilor mele.

2. Dumnezeul meu, striga-voi și nu Te vei gîndi la mine.

3. Iar tu întru cele sfinte locuiesc, laudă lui Israel.

4. Intră tine au nădăjduit părînii nostri, nădăjduit-au întru tine și i-ai izbăvît pe ei.

5. Către tine au strigat și s-au mințuit, în tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.

6. Iar eu sunt vierme și nu om, ocara oamenilor și defâmără poporul.

7. Toti cei ce mă văzut mă batjocorît, grăbit-au cu buzele, călit-ănat-au capul zicind:

8. «Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvescă-l pe el, mintuiescă-l pe el, că-l voiește pe el».

9. Că Tu esti Cel ce m-am scos din pînțe, nădcijdea mea, de la sinul maicii mele.

10. Spre tine m-am aruncat de la năstere, din pînțe maicii mele Dumnezeul meu esti tu.

11. Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, și nu este cînd să-mi ajute.

12. Înconjurate-mă în vieti mulți,

13. Deschis-ai asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și rănește.

Marc. 15, 34. (4) Ps. 106, 6 (5) Ps. 24, 2, Rom. 5, 5. (6) Iov 25, 6. Fapt. 17, 3. 1 Cor. 15, 3. (7) Ps. 108, 25. Intel. 2, 18-20. Mat. 26, 67; 27, 29. Marc. 9, 12; 15, 29. Luc. 18, 32; 22, 63; 24, 27. 1 Petr. 1, 11. Filip. 2, 7. (8) Intel. 2, 18. Mat. 27, 43. (9) Ps. 70, 6. (12) Ps. 87, 17-18. Am. 4, 1. Mat. 27, 20.

14. Ca apa m-am vărsat și s-au risipit toate oasele mele.

15. Făcute-s-a înima mea ca ceară ce se topește în mijlocul pîntecelui meu,

16. Uscatul-s-a ca un vas de lut tărât mea, și limba mea s-a lipit de cerul gurii mele și în jârina morții mă pogorît.

17. Că m-au înconjurat cîinii mulpi, adunarea celor vîceni m-impresurăt,

18. Străpuns-ai îniniile mele și picioarele mele.

19. Numărăt-ai toate oasele mele, iar ei priveau și se uitau la mine.

20. Împărtit-ai hainele mele lor și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Iar tu, Doamne, nu depărta ajutorul tău de la mine, spre sprînjeniul meu ia aminte.

22. Izbăveste de sabie sufletul meu și din gheara ciinelui viața mea.

23. Izbăveste-mă din gura leului, și din coarnele taurilor smerenia mea.

24. Spune-voi numele tău frajilor mei, în mijlocul adunării, te voi lăuda.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, îlăudă-l pe el, toată seminția lui Iacob sălviți-l pe el.

26. Să se teamă de dinsul toată seminția lui Israel.

27. Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului.

28. Nici n-a intors față lui de la mine și ciind am strigat către dinsul, mă auzit.

29. De la tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de el.

30. Minca-vor săracii și se vor sătura, și vor lăuda pe Domnul iar cei ce-l căută pe dinsul vă vor fi înimile lor în veacul veacului.

31. Iși vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pămîntului.

32. Si se vor inchina înaintea lui toate semințile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărația, și el stăpînește peste neamuri.

(15) Iov 30, 16. (16) Deut. 28, 66. Ioan 19, 28. (17) Mat. 26, 56; 27, 27. Marc. 14, 49. (18) Ioan 19, 37. (19) Luc. 23, 35. (20) Mat. 27, 35. Marc. 15, 24. Luc. 23, 34. Ioan 19, 24. (21) Ps. 39, 17. (22) Is. 34, 7. (24) Ps. 25, 12; 67, 27; 108, 30. Ioan 20, 17. Evr. 2, 12. (27) Evr. 5, 7. (28) Ps. 34, 18; 115, 5. (29) Ps. 68, 36. Cint. 5, 1. Is. 65, 13. Mat. 11, 5. Luc. 1, 53. (30) Ps. 2, 7. Is. 60, 14. (31) Ps. 46, 8. Dan. 7, 27. Mat. 6, 10. (32) Ps. 71, 11. Is. 49, 23.

34. Mîncat-ai și s-au închinat grăsii pămîntului, înaintea lui vor cădea toti cei ce se pogorâră în pămînt.

35. Si sufletul meu în el viază, și seminția mea va sluiji lui.

36. Se va vesti Domnului neamului să vină. Si vor vesti dreptatea lui poporului ce se va naște și ce a făcut Domnul.

PSALMUL 22

Al lui David.

1. Domnul mă păste și nimic nu mă lipsi.

2. La loc cu pășune, acolo mă să lăsăt; la apa odihinei mă hrânit.

3. Sufletul meu l-a întors, povătuiitorul pe căile dreptății, pentru numele lui.

4. Că de voi și umbă în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că tu cu mine ești.

5. Totăgăi tău, și varga ta, acestea mău mingătă.

6. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-al cu întdelemnii capul meu și paharul tău este adânpădu-mă ca un puternic.

7. Si mila ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

PSALMUL 23

Al lui David.

1. Al Domnul este pămîntul și plinirea lui; lumea și cei ce locuiesc în ea.

2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe riuri l-a aşezat pe el.

3. Cine se va suia în muntele Domnului, și cine va sta în locul cel sfînt al lui.

4. Cel nevinovat cu îniniile și curat cu înimă, care n-a luat în desert să fiețel său și nu s-a jurat cu viclește aproapelui său.

5. Acesta va lăua binecuvîntare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, mintitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce căută pe Domnul, al celor ce căută față Dumnezeului lui Iacob.

(33) Ies. 53, 10. Psalm. 22. — (1) Is. 40, 11. Ies. 23, 4. Iez. 34, 14, 23. Ioan 10, 11-12. I. Petru 1, 25. Filip. 4, 19. Apoc. 7, 17. (2) Ioan 10, 9. (3) Ps. 117, 6. Rom. 8, 31. (6) Ps. 111, 10; 115, 4. Pild. 9, 2. Is. 25, 6. Luc. 7, 46. (7) Ps. 25, 6; 36, 6; 62, 3. Psalm. 23. — (1) Ies. 9, 29; 19, 5. Deut. 10, 14. Iov 41, 10. Ps. 49, 12. I. Cor. 10, 26. (8) Iov 38, 6. 2 Petru 3, 5. (3) Ps. 14, 1. Is. 33, 15-16. (4) Mat. 5, 8. (5) Is. 48, 17-18. Os. 10, 10. (6) Is. 51, 2. 1 Petru 2, 9.

7. Ridicăți, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și intra împăratul slavei.

8. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul cel mare și puternic, Domnul care în războu.

9. Ridicăți, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și intra împăratul slavei.

10. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este împăratul slavei.

PSALMUL 24

Al lui David.

1. Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.

2. Spre tine am nădădui, să nu rușinăt în veac, nici să ridă de mine înmormântă.

3. Prend că toți cei ce te aşteaptă tine nu se vor rușina; să se rușinăze cei ce fac fărădelegi în desert.

4. Căile tale, Doamne, arată-mi, și carurile tale mă învăță.

5. Îndreptează-mă spre adevărul tău mă învăță, că tu ești Dumnezeu, întitorul meu; și pe tine te-am aşteptat toată ziua.

6. Adu-ți aminte de îndurările și ale tale, Doamne, că din veac sînt.

7. Păcatele tinerejilor mele și ale înținței mele nu le pomeni.

8. După mila ta pomenescă-nă tu, pentru bunătatea ta, Doamne.

9. Bun și drept este Domnul, penă aceasta lege pe vane celor ce grecă-

ce încale.

10. Îndrepta-va pe cei bliniți la judecată, învăță-va pe cei bliniți căile sale.

11. Toate căile Domnului sunt milă adevăr pentru cei ce căută și așeză-

ntul lui și mărturiile lui.

12. Pentru numele tău, Doamne, urăște păcatul meu că mult este.

13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales-o.

14. Sufletul lui întru bunătății se va slăsiu și seminția lui va moșteni pă-

mintul.

(8) Ps. 44, 4. Psalm. 24. — (1) Ps. 85, 4; 118, 6. (2) Ps. 21, 5. (3) Ps. 26, 15; 85, 11. (5) Ps. 102, 17. Ier. 33, 11. (6) Iov 13, 26. (7) Deut. 4, 9. (8) Ps. 31, 9. Dun. 4, 34. Os. 14, 10. (10) Ps. 78, 9. (12) Ps. 36, 22. Is. 60, 21. Mat. 5, 13. (13) Deut. 29, 29. Sir. 43, 38. Luc. 8, 10. (14) 2 Paral. 20, 12. Iov 16, 20. Ps. 120, 1.

15. Domnul este întărirea celor ce se tem de el, așezămintul lui il va arăta lor.

16. Ochiul meu purură spre Domnul că el va scoata din lat picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă milujește, că unul născut și sărac sînt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoiele mele scoate-mă.

19. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreptățile mă urit.

21. Pașește sufletul meu și mă izbăveste, ca să nu mă rușinez, că am nădădui în tine.

22. Cei fără răutățe și cei drepti s-au lipit de minciu, că te-am săptăt, Doamne.

23. Izbăveste, Dumnezeule, pe Israel de toate necazurile lui.

PSALMUL 25

Al lui David.

1. Judecătă-mă, Doamne, că eu intrerătătatea mea am umblat; și în Domnul nădăduind, nu voi slăbi.

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cărcă; aprinde răunchii și inima mea.

3. Că mila ta este înaintea ochilor mei, și bine mi-plăcut adevărul tău.

4. Nu am seuzit în adunarea deserțăciunii, și cu călcătorii de legău noi voi intra.

5. Ură-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși voiaședea.

6. Spăla-voi întru cele nevinovate miinile mele și voi înconjura jertfănicul tău, Doamne.

7. Ca să aud glasul laudei tale și să spun toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuvînta casei tale și locul locașului slavei tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu vărsătorii de singe viață mea.

10. Intru ale căror măini sint fărădelegi, și dreapta căroră și plină de daruri.

11. Iar eu întru nerătătatea mea am umblat; izbăveste-mă, Doamne, și mă

12. Căci prijorul meu a stat întrupătate, întru adunării te voi binecuvînta, Doamne.

(16) 2 Reg. 22, 7. Pling. 1, 20. (18) Ioan 15, 25. Psalm. 25. — (1) Ps. 7, 8. (2) Ps. 7, 9; 138, 23. Icr. 11, 20. (4) Iov 31, 5. Ps. 1, 1. (5) Ps. 118, 128. (6) Deut. 21, 6. Ps. 22, 7; 41, 2. (8) I. Reg. 26, 19. Mat. 23, 21. Luc. 2, 37. (9) 1 Reg. 15, 18. (12) Ps. 21, 24.

PSALMUL 26*Al lui David.*

1. Domnul este luminarea mea și mintitorul meu; de cine mă voi teme? 2. Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? 3. Cind se vor aprobia de mine cei ce îmi fac râu, ca să mă înțelegă trupul meu; 4. Cei ce mă necăesc și vrăjinașă mei, aceia au slabii și au căzut.

5. De s-ar rîndu-i împotriva mea ostire, nu se va înfricoșa inima mea; 6. De s-ar ridică împotriva mei război, eu în el nădăduiesc.

7. Una am crută de la Domnul, pe aceasta o voi căuta: Să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

8. Ca să văd frumusețea Domnului și să cuceresc locașul lui.

9. Că Domnul m-a ascuns în cortul lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului lui.

10. Pe piatră m-am înălțat. Să acum iată, și înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.

11. Înconjurat-am și am jertfit în cortul lui jertfa de laudă. Îl voi lăuda și voi cinta Domnului.

12. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; mișuiește-mă și mă ascultă.

13. Tîi a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața ta, Doamne, voi căuta.

14. Să nu-ți intorci fața ta de la mine și să nu te abăti întru mîinc de la robul tău;

15. Ajutorul meu fiu, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, mintitorul meu.

16. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a lăsat.

17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea ta și mă îndrepteașă pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjinașilor mei.

18. Nu mă da pe mine pe mina celor ce mă necăesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepti și nedreptatea a mințit sîiesc.

19. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pămintul celor vii.

Psalm. 26. — (1) 2 Reg. 22, 29. Ps. 117, 6. Mih. 7, 8. Fapt. 17, 25. (3) 2 Reg. 22, 39. (4) Ps. 3, 6. (6) Fac. 20, 5. Ps. 22, 7, 22, 3. Luce. 10, 42. (8) Ps. 30, 20. (9) Ps. 115, 8. Is. 38, 20. (10) Ps. 4, 1. (11) Ps. 49, 15. (13) 3 Reg. 8, 57. (14) Is. 63, 16; 64, 7. (15) Ps. 24, 3; 85, 11; 138, 24. (16) Ps. 30, 8. Mat. 26, 59, 60. Marc. 14, 55. (17) Ps. 141, 7. Is. 38, 11. (18) Is. 25,

20. Așteaptă pe Domnul, imblătează-te și să se întăreasă inima ta și așteaptă pe Domnul.

PSALMUL 27*Al lui David.*

1. Către tine, Doamne, am strigat Dumnezeul meu, ia aminti! Că de mă vei auzi, mă voi asemâna cu tracă se pogoară în groapă.

2. Asculță glasul rugăciunii mei cind mă rog către tine, cind răsuinile mele către locașul tău cel sfînt.

3. Să nu tragi cu ceci păcatosi sufletul meu, și cu ceci ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi.

4. Cu ceci ce grăiesc pace către aproapele lor, dar cele reale sint în inimile lor.

5. Da-le lor după faptele lor și după vinclușugul gindurilor lor.

6. După lucru mănușilor lor, da-le lor; răsplătește-i după faptele lor.

7. Că n-ai nășteasă lucrurile Domnului și faptele mănușilor lui; și vei dărini, și nu-i vei zidi.

8. Binecuvintat este Domnul că auzit glasul rugăciunii mele.

9. Domnul este apărătorul meu, îl el a nădăduit înima mea și mi-a ajutat.

10. Să i înflorit trupul meu și de bunăvoie mea îl voi lăuda pe el.

11. Domnul este întărirea poporului său, și apărătorul măntuirilor unsușilor său.

12. Măntuiește poporul tău și binecuvintă moștenirea ta, paște-i pe ci și-i ridică pînă în veac.

PSALMUL 28*Al lui David.*

1. Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mănușilor, aduceți Domnului slavă și cinste!

2. Aduceți Domnului slavă numele lui său; închinăjăvă Domnului în curtea cea sfîntă a lui.

3. Glasul Domnului peste ape Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului întru mare cuvînță,

9. Avac. 2, 3. Psalm. 27. — (1) Ps. 87, 4 142, 7. (2) Ps. 4, 1; 142, 6. (4) Ps. 11, 2; 61; 5. Ier. 9, 8. Mih. 7, 5. (5) Pling. 3, 64. Mat. 16, 27. (7) Iov 34, 27. Is. 5, 12. (10) Ps. 3, 3. (11) Ps. 26, 1-2. Psalm. 28. — (1) Ps. 95, 7 Apoc. 21, 24. (3) 2 Reg. 22, 14. Iov 37, 4-8. Ps. 67, 34. Marc. 3, 17. Fapt. 7, 2.

5. Glasul Domnului sfârșimă cedrii și zdrobi Domnul cedrii Libanului.

6. Si-ivafărîmită pe ei că pe vîtelul Li-

banelui, iar cel iubit ca puiul de rinocer.

7. Glasul Domnului, cel ce varsă

focului.

8. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul și va cutremura Domnul putințu Cadeșului.

9. Glasul Domnului cel ce îndoiește și va descoperi dumbrăvile și în locașul lui, fiecare va spune: Slavă!

10. Domnul va împăra peste popor și va ședea Domnul împărat în veac.

11. Domnul tărie poporului său va domni, Domnul va binecuvînta pe poporul său cu pace.

PSALMUL 29*Al lui David.*

1. Înălță-te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea.

2. Doamne, Dumnezeul meu, strigăt-am către tine și m-ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, măntuit-mă de ceci ce se pogoară în groapă.

4. Cintări Domnului cei cuviosi ai lui și lăudăți pomenirea sfînteniei lui.

5. Că înțume este intru minia lui și viață intru voia lui; seara se va sălăji și plingerea, iar dimiceata bucuria.

6. Iar eu am zis intru îndestulare mea: «Nu mă voi cănti în veac!»

7. Doamne, întru voia ta, dat cind și-ai intors fața ta, eu m-am tulburat.

8. Către tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeul meu mă voi ruga.

9. Ce folosai de singele meu de mă pogor în străiciune? Oare, te va lăuda pe tine tărina, sau va vesti adevirul tău?

10. Auzați-a Domnul și mă mulțuit; Domnul a fost ajutorul meu!

11. Schimbăt-ai plingerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și mă incins cu veselică.

12. Ca slava mea să-ți cînte pie și să nu mă mînhesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac te voi lăuda!

(5) Is. 30, 31. (9) Iov 39, 1-4. (10) Fac. 6, 17. 1 Petr. 3, 20-21. Psalm. 29. — (1) Ps. 34, 19. (2)

Deut. 32, 39. Ps. 102, 3. (3) 1 Reg. 2, 6. Ps. 85, 13.

(4) Ps. 96, 12. (5) Is. 26, 20; 54, 8; 60, 10.

Pling. 3, 23, 25. Ioan 19, 30. (6) Iov 29, 18.

(9) Ps. 6, 5. Is. 38, 18. Bar. 2, 17. (12) Ps. 15, 9. Psalm. 30. — (1) Ps. 70, 1; 102, 17-18. Is. 49, 23. (2) Ps. 114, 2. (7) Ps. 17, 3. (5) Num. 16,

PSALMUL 30*Al lui David.*

1. Spre tine, Doamne, am nădăduit, ca să nu fiu rușinat în vacă. Întru îndreptarea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă spre mine urechea ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și spre casă de scăpare ca să mă măntuiesc.

3. Că puterea mea și scăparea mea ești tu și pentru numele tău mă voi povădui și mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vîi din cursa aceasta pe care mi-am ascuns-o mie, că tu ești apărătorul meu.

5. În minile tale imi voi da duhul meu; izbăvitu-mă, Doamne, Dumnezeul adevărului.

6. Urăt-ai pe cei ce păzesc desertă-

cini în zadar, iar eu spre Domnul am nădăduit.

7. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila ta, că ai căutat spre smerenia mea, măntuit-ai din nevoie sufletul meu.

8. Și numai-lăsat în minile vrăjmașului; pus-ai în loc desfășat picioarele mele.

9. Măntuiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburătul-să a de mînie ochiul meu, sufletul meu și inima mea.

10. Că s-ai stins întru durere viața mea și anii mei în suspine; slabită a intru săracie tăria mea și oasele mele s-au tulburat.

11. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară vecinilor mei foarte, și frică cunoșcușilor mei. Cei ce mă ve-deau afară fugeau de mine.

12. Uităt am fost ca un mort din mina lor, ajuns-am ca un vas stricat.

13. Că am auzit ocară multora din ceci ce locuiesc împrejur, cind se adunau ei împreună împotriva mea; ca să se sufletul meu să-su stăruat.

14. Iar eu către tine am nădăduit, Doamne, zis-am: «Tu ești Dumnezeul meu!»

15. În minile tale, soarta mea, izbăvește-mă din mina vrăjmașilor mei și de ceci ce mă prigonesc.

16. Arătă fața peste robul tău, măntuiește-mă cu mila ta!

22. Luc. 23, 46. Fapt. 7, 59. (6) Deut. 32, 21. Ps. 61, 10. (7) Ps. 9, 2. (8) 2 Reg. 22, 20.

Ps. 17, 21, 39; 26, 16. (9) Ps. 6, 7; 10, 9. (10)

Ps. 39, 15-16; 108, 24. (11) Iov 19, 13. Ps. 37, 11; 88, 41. (12) Eccl. 9, 5. Ier. 48, 38. (13) Ps. 2, 1.

(15) Ps. 38, 5. (16) Num. 6, 25. Ps. 4, 6; 79, 21. Dan. 9, 18.

17. Doamne, să nu fiu rușinat, că te-am chemat pe tine; să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.

18. Mute să fie buzele cele violente, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mindriile și cu defâșmăre.

19. Că este de mare multimea bunătății tale, Doamne, pe care ai gătit-o

celor ce se tem de tine; pe care ai făcut-o celor ce nădăduiesc în tine, înaintea fililor oamenilor.

20. Ascunde-i-vei pe dinșini cu acoperământul fetei tale de tulburarea oamenilor.

21. Acoperi-i-vei pe ei în cortul său de împotrivirea limbilor.

22. Binecuvântă Domnul, că minunată a fost mila sa, în cetea întârziării.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sint de la fața ochilor tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele cind am strigat către tine.

25. Iubiti pe Domnul toți cuviosii lui că aderă la el și răspăstește celor ce se mindresc, cu prisosință.

26. Îmbărbătați-vă și să se întăreasă inima voastră, toți cei ce nădăduiți în Domnul.

PSALMUL 31

Al lui David.

1. Fericiti cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, îmbătrințit-ai oscile mele, cind strigam toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mina ta, și am căzut în suferință cind ghimpesc tău mă împungea.

5. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea.

6. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și tu ai iertat neleguirea păcatului meu.

(19) Is. 64, 4. (20) 1. Reg. 25, 29. Ps. 26, 8. (23) Ps. 4, 3; 144, 20. Pling. 3, 53-55. (24) Iov 22, 29. Pild. 29, 23. 1 petr. 5, 5. **Psalm. 31.** – (1) Ps. 84, 2. Iez. 36, 29. Rom. 7, 7. (2) 1 Cor. 5, 19. (4) Ps. 37, 1, 4. (5) Ps. 37, 14. (6) Ps. 37. Pild. 28, 13. 1 Ioan 1, 9. 1 Cor. 11, 31. (6) Lev. 13, 6. Mat. 6, 12. Luc. 11, 4. (7) 2 Reg. 22, 17. Is. 55, 6. (8) Ps. 9, 9. (9) Deut. 11, 12. Ps. 24, 11. Pild. 4, 11; 14, 8. (10) Pild. 26, 3. (11) Is. 57, 19-20. (12) Ps.

7. Pentru aceasta se va ruga omul să fie tot cuviosul la vremea potrivita, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.

8. Tu cști scăparea mea din nevoie, ce mă cuprinde, bucuria mea; iubește-mă de căi ce m-au înconjurat.

9. Înțelegi-te-voi și te voi îndrepăta pe calea aceasta, pe care vei merge atât-voi spre tine ochii mei.

10. Nu fi ca un cal și ca un catifel, care nu este pricopere; cu zăbalul și cu frâncilelor vor voi strînge ca să nu se apropie de tine.

11. Multe săntătăile păcătosului, pe cel ce nădăduiește în Domnul, mija il va înconjura.

12. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurăți, dreptilori, și vă lăudați toți cei drepti la înțima.

PSALMUL 32

Al lui David, la Evrei fără titlu.

1. Bucurăți-vă, dreptilori; celor drepti li se cuvine laudă.

2. Lăudați pe Domnul în alătură, în psaltriile cu zece strune cintăriți-lui.

3. Cintăriți-lui cintare nouă, cintăriți frumos, cu strigăt de bucurie.

4. Că drept este cuvintul Domnului, și toate lucrurile lui intru credință.

5. Iubesta milostenia și judecata Domnului; de mila Domnului plin este pămintul.

6. Cu cuvintul Domnului cerurile săi intră înțară, și cu duhul gurii lui toată puterea lor.

7. Adunat-ă ca într-un burduf apele mării, puș-a în vîstoriei adincuruire.

8. Să se teamă de Domnul tot pămintul, și de el să se cutremure toți locuitorii lumii.

9. Că el a zis și s-au făcut, el a poruncit și s-au zidit.

10. Domnul risipeste sfaturile neamurilor, leaptă gîndurile popoarelor, și defasmă sfaturile căpetenilor.

32, 1; 63, 11; 96, 12. **Psalm. 32.** – (1) Ps. 31, 12; 146, 1. (2) Ps. 91, 3; 143, 9. (3) Ps. 39, 3; 149, 1. Is. 42, 10. Apoc. 5, 9. (5) Ps. 118, 64. (6) Fac. 1, 6-8. Neem. 9, 6. Iov 33, 4. Pild. 3, 19. Is. 45, 12. Iudit. 16, 17. Sir. 43, 30. Ioan 1, 5. Fapt. 17, 24. Evr. 11, 3. Apoc. 14, 7. (7) Fac. 1, 10. Iov 38, 8. Ier. 5, 22. (9) Fac. 1, 3. Iov 37, 6. Ps. 147, 7. Is. 46, 11. Iudit. 16, 17. (10) 2 Reg. 17, 14. Neem. 4, 15. Iov. 5, 12. Luc. 1, 51.

11. Iar sfatul Domnului rămîne în gîndurile inimii lui, din neam în inimă.

12. Fericit este neamul căruia Domn este Dumnezeul lui, poporul pe care îl-ales de moștenire lui.

13. Din cer a privit Domnul, văzut pe toti fișii oamenilor.

14. Din locașul său, cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pămintul.

15. Cel ce a zidit indeosebi inimile cel ce pricepe toate lucrurile lor.

16. Nu se mintuiește împăratul cu multă, și uriașul nu se va mintui multimea tărciei lui.

17. Mincinos este calul spre scăpare, și cu multimea puterii lui nu te izbăvi.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce tem de dinșini, spre cei ce nădăduiesc în mila lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor, și să-i hrănească pe ei în loamete.

19. Și sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că ajutorul și apărătorul nostru este.

20. Că în el se va veseli inima noastră, și în numele cel sfînt al lui am nădădui.

21. Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăduit și noi întru tine.

PSALMUL 33

Al lui David.

1. Bine voi cuvînta pe Domnul în toată vremea, purură laudă lui în gura mea.

2. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei bliini și să se veselă leasă.

3. Slăviți pe Domnul împreună cu mine, și să-mălțăm numele lui împreună.

4. Căută-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit.

5. Apropiati-vă de el și vă luminați; și fetele voastre să nu se rușineze.

6. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

(11) Pild. 19, 21. Is. 46, 10. Mal. 3, 6. Evr. 6, 17. (12) Ps. 64, 4; 143, 15. (13) 2 Paral. 16, 9. Iov 28, 24. Ps. 13, 2. (14) Pild. 15, 3. (15) Evr. 4, 13. (17) 2 Paral. 25, 8. Pild. 21, 31. (18) Iov 36, 7. Ps. 33, 15. Sir. 15, 19. 1 Petr. 3, 12. (19) Iov 5, 20. Ps. 36, 19. Pild. 10, 3. (21) Is. 66, 14. **Psalm. 33.** – (1) Ps. 103, 33. (2) Luc. 1, 46. (3) Ps. 104, 3. (4) Is. 2, 12; 65, 24. (5) Ps. 17, 7-8. Mila 7, 1. (6) Ps. 9, 18; 68, 37. (7) Fac. 32, 1. Dan. 3, 26, 4. (8) Ps. 144, 19. (19) Pild. 11, 8. Fapt. 7, 10; 14, 22. Rom. 8, 17. 2 Cor. 1, 4. (20) Is. 66, 14. Ioan 19, 36. (21) Pild. 22, 8. Intel. 3, 10. (22) Rom. 8, 1. **Psalm. 34.** – (1) Is. 49, 25.

7. Străju-i-va ingerul Domnului împrejurul celor ce se tem de el, și-i va izbăvi pe ei.

8. Gustați și vedeați că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăduiește în el.

9. Temeti-vă do Domnul toți sfinții lui, că n-au lipsă cei ce se tem de el.

10. Bogății au săraci și au flămînit, iar cei ce-i căută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți fililor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi;

12. Cine este omul cel ce voiește viață, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vîlescug.

13. Ferește-te de rău și fă bine, cauță pacea și o urmează pe ea.

14. Ochiul Domnului spre cei drepti și urechile lui spre rugăciunile lor.

15. Iar fața Domnului spre cei ce fac reie, să piară de pe pămint poamenirea lor.

16. Strigăt-ai dreptii și Domnul îi-auzi, și din toate necazurile lor îi-a izbăvit.

17. Aproape este Domnul de cei umiliți la înimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mintui.

18. Multe săntătăile necazurilor dreptilor, și din toate aceleia îi va izbăvi pe ei Domnul.

19. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdobi.

20. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.

21. Mintui-vă Domnul sufletele roibile săi, și nu vor greși toți cei ce nădăduiesc în el.

PSALMUL 34

Al lui David.

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strimbăte; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine.

2. Apucă arma și pavăza și scoală-te întru ajutorul meu.

Ps. 111, 3. Sir. 40, 29. (10) Ps. 106, 9. Am. 5, 4. Sir. 32, 24. Luc. 1, 53. (12) 1 Petr. 3, 10. (13) Ps. 36, 27. Iac. 1, 28. (14) Pet. 13, 8. Iov 28, 28. Ps. 36, 37. Is. 16. Am. 5, 14. Sir. 17, 21. (15) 2 Paral. 6, 39-40. Ps. 32, 18. Is. 65, 24. Zah. 11, 4. Sir. 34, 17. Ioan 9, 31. (16) Lev. 17, 10; 26, 17. Ps. 9, 5; 20, 11. Iez. 31, 14. Sir. 15, 19. (17) Ps. 144, 19. (19) Pild. 11, 8. Fapt. 7, 10; 14, 22. Rom. 8, 17. 2 Cor. 1, 4. (20) Is. 66, 14. Ioan 19, 36. (21) Pild. 22, 8. Intel. 3, 10. (22) Rom. 8, 1. **Psalm. 34.** – (1) Is. 49, 25.

34. Așteaptă pe Domnul și păzește calea lui! Și te va învăța pe tine ca să moștenești pământul; cind vor pieri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am acel necredincios fălindu-se și înălțindu-se ce cedrii Libanului;

36. Și am trecut și iată nu era, și l-am căutat pe el și nu s-a aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea și căută dreptatea, că urmășii are omul făcător de pace.

38. Iar cei fără de lege vor pieri deodată și urmășii necredinciosilor vor fi stricți.

39. Iar mintuirea dreptilor de la Domnul, că apărătorul lor este în vreme de necaz.

40. Și-i va ajuta pe ei Domnul, și-i va izbăvi pe ei, și-i va scoate pe ei din mină păcătoșilor, și-i va mintui pe ei, că au nădăjduit în el.

PSALMUL 37

Al lui David.

1. Doamne, nu cu minia ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea ta să mă ceră.

2. Că săgețile tale s-au înfăpt în mine, și ai întărit peste mine mina ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de la față miniei tale; nu este pace în oasele mele de la față păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covîrșit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-ău peste mine.

5. Împuștu-s-ai și au putrezi răni-le mele, de la față nebuniei mele.

6. Chinuitu-m-am și m-am gîrbovit pînă în sfîrșit, toată ziua mihiindu-mă umblam.

7. Că salele mele s-au umplut de ocară și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjiu-m-am și m-am smerit foarte; răcniț-am din suspinarea ini-miei mele.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsi-tu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine,

(35) Iov 5, 3. Ps. 72, 6. Lez. 31, 3. Dan. 4, 17. Intel. 4, 4. Sir. 9, 14. (34) Iov 4, 20; 5, 31; 20, 7. Pild. 10, 25; 29, 16. (37) Fac. 39, 8. Ps. 33, 14; 105, 3. Luc. 16, 25. Rom. 2, 10. (39) Est. 8, 16. Ps. 45, 1. (40) Dan. 6, 24. Intel. 3, 9. Psalm. 37. — (1) Ps. 6, 1; 31, 4. Eccl. 10, 4. Ier. 10, 24. Avac. 1, 12. (2) Deut. 32, 23. Iov 6, 4. Ps. 44, 6. (3) Lev. 13, 13. (4) Ps. 31, 4. Pling. 1, 14. Lez. 33, 10. (6) Ps. 41, 10. (10) Ps. 87, 9. (11)

11. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au jocuri și cei de aproape și ai mei departe au stat.

12. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mele grădui deserți căuci, și vicleșuguri toată ziua cugetau.

13. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustări.

15. Că spre tine, Doamne, am nădădui; tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Că am zis, ca nu cumva să se bucură de mină vrăjimășii mei; și că să-și clintă picioarele mele, împotriva mea s-au semetit.

17. Că eu spre bătăi gata sunt, și durerea mea înaintea mea este purură.

18. Că fărădelega mea eu o voi vedea, și mă voi îngrijii pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjimășii mei trăiesc și să intărit mai mult decât mine, și să îmnuțejei cei ce mă urăsc pe nedrept.

20. Cei ce îmi răspătesc rele pentru bune, mă defăimau, că urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine.

22. Iar aminte spre ajutorul meu, Doamne al mintuirii mele.

PSALMUL 38

Al lui David.

1. Zis-am: «Păzi-voi căile mele, să nu păcătuiesc cu cu limba mea!»

2. Pus-am guriile mele pașă, cind a stat păcătosul împotriva mea.»

3. Amușit-am și m-am smerit și nici de bine n-am grăbit și durerea mea să înnoiu.

4. Înferbintat-s-a înima mea într-untrul meu și în cugetul meu se să aprinde foc.

5. Grăbit-am cu limba mea: «Fă-mi cunoscut, Doamne, sfîrșitul meu.

6. Și numărul zilelor mele, care este, ca să știu ce-mi lipsește».

Iov 19, 13; 30, 10. Ps. 30, 11. Luc. 23, 45—51. Ioan 19, 25. (13) Ps. 38, 3. Is. 53, 7. Mat. 27, 12. Fapt. 8, 32. (18) Ps. 31, 5—6. 2 Cor. 7, 10. (20) Fap. 44, 4. Ps. 108, 4. Psalm. 38, (1) Ps. 140, 3. Iac. 1, 26. (3) Ps. 37, 13—14. (4) Fapt. 17, 16. (5) Iov 38, 21. Ps. 30, 15; 89, 1. Rom. 13, 11. (6) Ps. 89, 5—6; 143, 4. Eccl. 8, 8. Is. 40, 17.

7. Iată, cu palma ai măsurat zilele și statul meu ca nimic înaintea ta.

8. Dar toate sănătățile și totul ce viază.

9. Deși ca un chip trece omul, dar în zadar se tulbură.

10. Stringe comori și nu știe cui le adună pe cle.

11. Și acum cine este răbdarea mea? Dore, nu Domnul? Și statul meu de tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocără celui fără de minte nu mă da.

13. Amușit-am și n-am deschis gura mea, că tu ești cel ce m-am făcut pe mine. Depărta-de de la mine bătăile tale.

14. De tăria minii tale, eu m-am străpînat. Cu mustări pentru fărădelegile pe deședepit pe om.

15. Și ai subiat ca pinza de păianjen sănu său; dar în deșert se tulbură tot păminteanul.

16. Auzi rugăciunea mea, Doamne, cerearea mea ascultă; și lacrimile mele nu le treci.

17. Căci străin sănătățile tăi tine și sănătățile părintii mei.

18. Lasă-mă să mă odihnesc, mai multe de a mă duce și de a nu mai fi.

PSALMUL 39

Al lui David.

1. Așteptind am așteptat pe Domnul și-a plecat spre mine.

2. A auzit rugăciunea mea. M-a scos din groapa ticăloșici și tina noroilui.

3. Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndrepătat pașii mei.

4. Și a pus în gura mea cîntare nouă, cîntare Dumnezeului nostru;

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădădui în Domnul.

6. Fericit bătrăbul, a căruia nădejde este numele Domnului și n-a privit la deserțiuni și la nebunii minciinoase.

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale; și nu este sănătățile să se asemene gîndurilor Tale;

8. Vestit-am și am grăbit; înmulțit-său peste număr.

(7) Ps. 61, 9. (8) Iov 8, 9; 42, 3. (9) Eccl. 4, 8; 2. Ier. 17, 11. Luc. 12, 20. (12) Pling. 3, 28. Mat. 11, 5. (14) Is. 51, 7—8. (16) 2 Cor. 5, 6. (17) 1 Paral. 29, 15. Iov 7, 8. 1 Petr. 2, 11. (18) Ps. 20, 20. Evr. 11, 13. (18) Iov 10, 20. Psalm. 99. — (2) Iov 30, 19. Ps. 68, 1—2, 18. Luc. 6, 48. (4) Ps. 32, 3. Apoc. 5, 9. (6) Ps. 2, 11. Pild. 16, 20. Ier. 17, 7. (7) Ies. 15, 11. (9) Ps.

9. Jertfă și prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit;

10. Ardere de tot și jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: «Iată vin!

11. În capul cărtii este scris despre mine. Ca să fac voia ta, Dumnezeul meu, am voit și legea ta înăuntru înimii mele».

12. Bine am vestit dreptate în adunare mare; iată buzel mele nu le voi opri; Doamne, tu ai cunoscut.

13. Dreptatea n-ai ascuns-o în inima mea, adevărul tău în adunare mare.

14. N-am ascuns mila ta și adevărul tău în adunare mare.

15. Iar tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările tale de la mine, mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-am impresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-mă fărădelegile mele și n-am putut să văd;

17. Înmulțu-s-ai mai mult decât peria capului meu și înima mea mă păcăsăză.

18. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvescă; Doamne, spre ajutorul meu la aminte.

19. Și fie rușină și înfruntă deoarece ceci ce căută să ia sufletul meu.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușinizeze ceci ce-mi voiesc mie rele;

21. Să fie rușină îndată cei ce-mi zic mie: «Bine, bine».

22. Să se bucure și să se veselescă de tine, toți cei ce te căută pe mine, Doamne, și să zică pururea ceci ce iubesc mintuirea ta: «Slăvit să fie Domnul!»

23. Iar eu sărac sănătățile tăi tine și sănătățile părintii mei.

24. Ajutorul meu și apărătorul meu ești tu; Dumnezeul meu nu zăbovi.

PSALMUL 40

Al lui David.

1. Fericit cel care caută la sărac și la sărac; în ziua cea rea il va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el și să-i vine și să-l fericească pe pămînt și să nu-l dea în mîinile vrăjimășilor lui.

50, 17. Evr. 10, 5. (10) Is. 50, 5. Ier. 30, 21. Ioan 1, 45; 4, 34; 5, 46. Evr. 10, 8. (11) Ps. 54, 18. (12) Mat. 12, 35. (15) Ps. 30, 10. Is. 59, 12. (17) Ps. 21, 21. (18) Ps. 34, 4. (20) Ps. 34, 21. (21) Ps. 34, 27. (22) Ps. 69, 7. Psalm. 40. — (1) Pild. 14, 21. Dan. 4, 24. Sir. 3, 29—30; 7, 34. Mat. 5, 7. Luc. 14, 13.

3. Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui; în asternutul bolii lui să-l întărescă pe el.

4. Eu am zis: «Doamne, miluiește-mă; vindecă sufletul meu, că am greșit!»

5. Vrăjmașii mei m-au grăbit de rău zicind: «cind va muri și va pieri numele lui?»

6. Iar de venea cineva să mă vadă, minciuni grăia; inima lui aduna fără delege sicși ieșea afară și grăia.

7. Împreună împotriva mea soțopeau toți vrăjmașii mei; împotriva mea gădeau de mine rele.

8. Cuvânt nelegiuț spuneau împotriva mea, zicind: «Nu zace, oare? Nu se va mai scula!»

9. Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăduit, care a mîncat pîinea mea, a ridicat împotriva mea călcinul.

10. Iar tu, Doamne, miluiește-mă și mă scoală și voi răspăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că mă voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Iar pe mine pentru nerăutarea mea m-am sprințit și m-am întărit înaintea ta, în veac.

13. Binecuvintat este Domnul, Dumnezeul lui Israël din veac și pînă în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 41

Al fiilor lui Core.

1. În ce chip dorește cerbul izvoare apelor, aşa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.

2. Înstat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu; cind voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-mi-s-a lacrimile mele pîne zia și noaptea, cind mi se zicea mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeul tău?»

4. De acestea mi-am adus aminte cu revărsarea de inimă, cind treceam cu mulțime mare spre casa lui Dumnezeu.

5. În glas de bucurie și de laudă și în sunet de sărbătoare.

(3) Mat. 9, 22, Luc. 7, 7, (4) Ps. 6, 4, Is. 30, 29, (7) Fac. 37, 20, Mat. 22, 15, (8) Mat. 27, 26, Marc. 12, 13, (9) Dan. 11, 26, Avd. 1, 7, Sir. 20, 16-17, Mat. 26, 20-21, 23, 50, Marc. 14, 19, Luc. 22, 21, Ioan. 13, 18, Fapt. 1, 16, (13) 1 Paral. 16, 36, Ps. 71, 20-22, Luc. 1, 68. Psalm. 41. (2) 2 Reg. 22, 47, Ps. 25, 6; 62, 2; 83, 2,

6. Pentru ce ești mîhnit suflete, și meu, și pentru ce mă tulburi?

7. Nădăduiesc în Dumnezeu, că voi lăuda pe el; mintuirea feței mele este Dumnezeul meu.

8. În mine sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de tine, din pămîntul Iordanului și al Eremului, din muntele cel mic.

9. Adinc pe adinc cheamă în glasul căderilor apelor tale.

10. Toate talazurile și valurile tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mîile sale, iar noaptea cintare lui de la mine.

12. Rugăciunea Dumnezeulelor vieții mele, spune-voi lui Dumnezeu: «Sprijinitor meu ești tu, pentru ce mă uită?

13. Pentru ce umblu mîhnit cind mă necăjește vrăjmașul meu?»

14. Cind se sfârșimau oasele mele mă ocărău asupratorii mei.

15. Cind îmi ziceau mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeul tău?»

16. Pentru ce ești mîhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi?

17. Nădăduiesc în Dumnezeu, că voi lăuda pe El; mintuirea feței mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 42

Al fiilor lui Core. La evreii fără tîm.

1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept și viclean, și izbăveste-mă.

2. Că tu ești, Dumnezeule, înțirea mea; pentru ce m-am lepădat? Pentru ce umblu mîhnit cind mă necăjește vrăjmașul meu?

3. Trimite lumina ta și adevărul tău; acestea m-am povățuit și m-am condus în muntele cel sfînt al tău și la locașurile tale.

4. Și voi intra la jertfelniciul lui Dumnezeu, la Dumnezeul cel ce vine înalte tinerețile mele;

5. Lăuda-te-voi în alătură, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

(3) Ps. 78, 10; 113, 10, (4) 1 Reg. 1, 15, 2 Reg. 1, 25, Iov. 30, 16, (5) Ps. 42, 4, Mat. 26, 38, (6) Ps. 42, 5, (8) Ps. 68, 2-3, Iona 2, 4, (9) Ps. 118, 62; 149, 5, (10) Iov. 35, 10, Ps. 37, 6, Ioh. 17, (12) Ps. 42, 5, Mat. 26, 38, Psalm. 42, (2) Ps. 37, 6, (3) Ies. 15, 17, 2 Reg. 15, 29, (4) Ps. 40, 4-5, (5) Ps. 41, 6, 12.

6. Pentru ce ești mîhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi?

7. Nădăduiesc în Dumnezeu că voi lăuda pe El; mintuirea feței mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 43

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre înauzit, părținții noștrine au spus nouă.

2. Lucrul pe care l-am făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mina ta popoare a nimicit, iar părținții i-a sădit, bătut-ai popoare, pe ei i-a înmulțit.

4. Că nu cu sabie lor au moștenit părintul și brațul lor nu i-a izbăvit pe ei,

5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, că bine ai voit întru ei.

6. Tu ești însuși împăratul meu și Dumnezeul meu, cel ce poruncești minuirea lui Iacob;

7. Cu tine pe vrăjmașii noștri îi vom lovi și cu numele tău vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu în arcul meu voi nădădui și sabia mea nu mă va mintui.

9. Că ne-ai mintuit pe noi de cei ce ne necăjești pe noi, și pe cei ce se urăsc pe noi i-a rușinat.

10. Cu Dumnezeu voi lăuda în veac, și numele tău îl vom lăuda în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi și nu vei ieși cu oştirile noastre;

12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la dușmanii noștri și cei ce ne urăsc pe noi ne-au jeftuit.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oî de minune și intru neamuri ne-ai risipit;

14. Vîndut-ai pe poporul tău fără de pret și nu l-ai prețuit cind l-ai vîndut.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și ris celor dimprejurul nostru;

16. Pusu-ne-ai pe noi pildă între neamuri, clătinare de cap între popoare.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este și rușinea obrazului meu mă acoperit;

Psalm. 43. — (2) Deut. 6, 21, Ps. 74, 1; 77, 3; 39, (3) Ies. 15, 17, Ps. 78, 8, (4) Deut. 33, 29, (5) 1 Reg. 17, 47, 48 Reg. 2, 24, Ps. 59, 13; 18, 22, (6) Ps. 19, 7-8, (17) Ps. 59, 1, 11, (18) 1 Reg. 12, 9, Is. 52, 3, (15) Ps. 68, 23-24; 78, 79, 6, 88, 41, Ier. 24, 9, (17) Jud. 2, 14, (19) 26, 8, (23) Ps. 7, 9, (24) Rom. 8, 36, 1 Cor. 9, (25) Ps. 34, 23; 58, 5; 73, 1, Ier. 14, 9, Mat. 8, 24-25, (26) Iov. 13, 24, Ps. 12, 1; 101, 2; 39, (27) Is. 51, 23. Psalm. 44. — (1) Ef. 1, (3) Cint. 5, 13, Is. 33, 17, Luc. 4, 22, (4) 1 Pe. 25, 13, Ps. 23, 8-9, Is. 11, 5, Zah. 9, 13-14, 1, 4, 12, Apoc. 1, 16; 19, 15, (5) Ps. 71, 4, Iov. 6, 4, Ps. 37, 2, Zah. 9, 14, (7) Luc. 1, Ioan. 12, 34, Evi. 1, 8.

18. De către glasul celui ce ocară și clevește, de către față vrăjmașu și prigontorului.

19. Acestea toate au venit peste noi și nu te-am uitat și n-am călcăt legimul tău.

20. Să nu s-a dat înapoi inima noastră; iar pașii noștri nu s-au abătut la calea ta.

21. Că ne-aismerit pe noi în loc de cărere și ne-a acoperit pe noi umbră morții.

22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru și am fi intins mâinile noastre spre dumnezeu străin.

23. Oare, Dumnezeu n-ar fi cercetarea ta? Că el știe ascunzisurile inimii noastre.

24. Că pentru tine sătem ucișii totuși ziau, socotii am fost ca niște oameni junghiere.

25. Deșteaptă-te, pentru ce dorim de Doamne. Scoală-te și nu ne lepăpișă în sfîrșit.

26. Pentru tine întorcă fața ta? Ude sărăcia noastră și de necazul nostru.

27. Că s-a plecat în jârnă suflete noastră, lipită-să de pămînt pînă la noastru.

28. Scoală-te, Doamne, ajută-nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele noștră.

PSALMUL 44

Al fiilor lui Core.

1. Cuvînt bun răspuns-a înima mea grăi-voi cintarea mea împăratului.

2. Limba mea este trestie de scriere îscrusit.

3. Împodobit ești cu frumusețea mult decât fiți oamenilor; revărsatură har pe buzele tale. Pentru aceasta te binecuvîntat pe tine Dumnezeu, în veac.

4. Încinge-te cu sabia ta peste coajă, puternice,

5. Cu frumusețea ta și cu strălucirea ta, încordează-pi arcul, propășește împăratește,

6. Pentru adevăr, blindește și drăgătate, și te va povățui minutand dreapta.

7. Săgețile tale ascuțite sint, putnici, în inima dușmanilor împăratul popoarele sub tine vor cădea.

8. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiac de dreptate toia-gul împărtășiei tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-delegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Dumnezeul tău, cu undele rîului buniciei, mai mult decât pe părășii tăi.

10. Smirna și aloaă care îmbâlsă-meaază vesmintele tale; din palate de fildeș cintări de alăută te veșelesc; fice de împărați intru cinstea ta;

11. Stătut-ai împărtășeasa de-a dreptata, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată.

12. Asculă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părințelui tău.

13. Că a poftit împăratul frumusețea ta, că el este Domnul tău.

14. Să se vor inchina lui fizicele Tiru-lui cu daruri, feței tale se vor ruga bogății poporului.

15. Toată slava fizicei împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu țesături de aur și prea înfrumusețată.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce tie.

17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-se-vor în locașul împăratului.

19. În locul părinților tăi s-au născut ţie filii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pămîntul.

20. Pomeni-vor numele tău în tot neamul;

21. Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 45

Al fililor lui Core.

1. Dumnezeu este scăparea și puterea noastră, ajutor intru necazurile ce ne împresoară.

2. Pentru această nu ne vom teme cind se va cutremura pămîntul și se vor muta munți în inima mărilor.

3. Venit-ai și-s-ai burat apărilelor, cutremuratu-s-ai munții de răria lui.

(8) Num. 35, 25. Ps. 14, 2. Cint. 1, 2. Is. 32, 1; 61, 1. Fapt. 10, 38. (9) Cint. 1, 3. Ef. 5, 2. (11) Is. 61, 10. (12) Os. 2, 21. (13) Is. 62, 4. (14) Ps. 71, 10. Apoc. 19, 7. (15) Cint. 1, 4. Iez. 16, 10. Mat. 22, 11. I Petr. 3, 4. (16) Is. 61, 10, 1. Petr. 3, 3. (18) Rom. 9, 5. Apoc. 1, 6; 5, 10. Psalm. 45. — (1) 2 Paral. 20; Ps. 17, 2-3; 36, 39. Pild. 18, 10. Is. 26, 1. Avac. 3, 19. Os. 2, 20. (4) Num. 2, 17. Ps. 64, 10-11. Avac. 3, 10.

4. Apele riurilor vesclesc cetatea Dumnezeu; cel preainaltă a sfînțit locașul lui.

5. Dumnezeu e în mijlocul cetății, nu se va clinti; o vă ajuta Dumnezeu dis-de-dimineață.

6. Tulburat-ai neamurile, plecat-ai împăratăile; dat-a cel Preaștează glasul lui, cutremuratu-s-a pămîntul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

8. Veniți și veți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pămînt.

9. Pune-va capăt războaielor pînă la marginile pămîntului, arcul va strîmna și va fringe arma, iar pavzele își fac loc pe arde.

10. Îndeletnici-ți și cunoașteți că cu sănt Dumnezeu, înălță-mă-vă pe pămînt.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

PSALMUL 46

Al fililor lui Core.

1. Toate popoarele batăi dia palme, strigăți lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este preainaltă, înfrățitor, împărat mare, peste tot pămîntul.

3. Supusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre;

4. Aleșu-ne-a nouă moștenirea, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o.

5. Sufit-ai Dumnezeu intru strigăre, Domnul în glas de trimbăjă.

6. Cintăți Dumnezeului nostru, cintăți; cintăți împăratului nostru, cintăți.

7. Că împărat a tot pămîntul este Dumnezeu; cintăți cu înțelegere.

8. Împărat-ai Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe tronul cel sfînt al său.

9. Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că și lui Dumnezeu sunt puternici pămîntului; el s-a înălțat foarte.

(5) Is. 33, 20-21. Iez. 48, 35. Sof. 3, 19. Zah. 2, 9. (6) Ps. 74, 3. (7) Rom. 8, 31. (8) Ps. 65, 4. (9) Ps. 75, 3. Os. 2, 20. (10) Is. 61, 1. Iez. 28, 22; 39, 21. (11) Rom. 8, 31. Psalm. 46. — (1) Ps. 144, 1. (2) Zah. 14, 9. Mal. 1, 14. Sir. 1, 7. Apoc. 19, 15. (5) Ps. 67, 19. Fapt. 1, 9. Ef. 4, 10. (6) Is. 12, 5. (7) 2 Paral. 20, 20. (8) Ps. 21, 31; 79, 1-2; 144, 11. Evt. 8, 1.

PSALMUL 47

Al fililor lui Core.

1. Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfînt al lui;

2. Bine intemeiată spre bucuria întregului pămînt, Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea împăratului celui mare.

3. Dumnezeu în palatele ei se cuibăste, cind o apără pe ea.

4. Că iată împăratii s-au adunat, strinsu-s-au împreună.

5. Aceștia văzind-o așa, s-au mirănat, s-au tulburat, s-au cutremurat;

6. Cutremur i-a cuprins pe ci acolo; dureri ca ale celei ce năste. Cu vînt puternic va sfârma corăbiile Tarsis-

7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru;

8. Dumnezeu a intemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul locașului tău.

9. După numele tău, Dumnezeule, să și lauda peste marginile pămîntului; dreptăta este plină de dreptate.

10. Să se veselăască Muntele Sionului, să se bucură fizicele lui Iuda pentru deșătăile tale, Doamne.

11. Înconjurați Sionul și-l cuprindeți pe el, povestii despre turnurile lui.

12. Puneti-vă înimile voastre întru puterea lui și străbateți casele lui, că și povestii neamului ce vine.

13. Că acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului; El ne va paște pe noi în veci.

PSALMUL 48

Al fililor lui Core.

1. Auziți aceasta toate neamurile ascultătoare și ce locuiești în lumă:

2. Pămînteni și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăbi înțelepciune și cugetul înimii mele priceperă.

Psalm. 47. — (1) Ps. 144, 3. Evt. 12, 22. Apoc. 14, 1. (2) Ps. 49, 2. Iez. 40, 2. (3) 2 Paral. 20, 8. Zah. 8, 3. Mal. 1, 14. Mat. 5, 35. (5) 4 Reg. 18, 17. (6) 4 Reg. 19, 3. Is. 13, 8; 21, 3. (7) Mih. 4, 10. (8) Is. 27, 8. (10) 4 Reg. 19, 15. Fapt. 19, 7. (14) Is. 25, 9. Psalm. 48. — (2) Ps. 148, 11. (4) Ps. 77, 1-2. Mat. 13, 35. (6) Iov 36,

PSALMII 47-48

4. Pleca-voi spre pildă urechela mea, îtilcui-voi în sunet de psalțire gînditor.

5. Pentru ce să mă tem în ziua oamenilor? Cind mă va înconjura fără-delegații vrăjitoarelor mei,

6. Care se încrede în puterea lor, cu mulțimea bogăției lor se lăudă.

7. Fratele nu izbăvescă; izbăvirea, omul? Nu va da lui Dumnezeu jertfă de ispășire,

8. Și nici preț de răscumpărare suțu-lui său.

9. Se va ostensi în veac și va ieși fără de sfîrșit?

10. Nu va vedea el, oare, moartea cind vede pe cei înțelepți murind cum moare și nebunul și cel negru ce se despartă?

11. Mormântul lor va fi casa lor în veac, locașurile lor din neam în neam, deși nu au cu numele lor păturile lor.

12. Și omul, în cinste fiind, pricoput; alăturat-s-a dobitoacerelor lor fără de minte și s-a asemănat lor.

13. Această cale le este sminteală și celor ce vor găsi de bune spuse lor.

14. Ca niște oi în iad sint printre moartele îi va paște pe ci.

15. Și-i vor stăpini pe ei cei drăguții ai lor, și ajutorul ce-l nădăduia din slăbit, lor se va învechi în iad.

16. Dar Dumnezeu va izbăvi sunul meu din mină iadului, cind nu apucă.

17. Să nu te temi cind se îmbracește omul, și cind se îmulțește săsele lui.

18. Că la moarte el nu va lăua nimic nu se va pogori cu el slava lui.

19. Chiar dacă sufletul lui se binecuvîntă în viață lui și te va lăuda cind îi vei face bine;

20. Totuși intra-va pînă la neamă părintilor lui și în veac nu va veni lumeni.

21. Omul în cinste fiind n-a pricoput; alăturat-s-a dobitoacerelor lor fără de minte și s-a asemănat lor.

18-19. Ps. 51, 7. Pild. 11, 4. (7) Mat. 16, 2. Marc. 8, 37. 1 Ioan 3, 16. (8) Mat. 16, 26. (9) Ps. 8, 37. 1 Petr. 1, 19. (9) Ps. 88, 48. (10) Iov 36, 17. (11) Ps. 11, 4. Eccl. 2, 16; 6, 2. Is. 22, 18. Eccl. 3, 19. (12) Is. 14, 11. Apoc. 2, 27. Eccl. 3, 19. (13) Is. 14, 11. Apoc. 2, 27. Eccl. 3, 19. (14) Iov 27, 19. Eccl. 8, 10. Iov 36, 7. (20) Deut. 29, 19. (21) Eccl. 3, 19. Luc. 1, 1.

PSALMUL 49*Al lui Asaf.*

- Dumnezeul dumnezelor, Domnul a grăit și a chemat pământul;
- De la răsărîtul soarelui pînă la apus. Din Sion este strălucirea frumuseții lui.
- Dumnezeu strălucit va veni; Dumnezeul nostru, și nu va tăcea;
- Foc înaintea lui va arde și împrejurul lui vîtor mare.
- Chemă-va cerul de sus și pămîntul, ca să judece pe poporul său.
- Adunăți-lui pe cuviosii lui, pe cei ce au făcut legămînt cu el pentru jertfe.
- Și voi vesti cerurile dreptatei lui, că Dumnezeu judecător este.
- Așcultați, poporul meu, și-ți voi grăji tîie, Israele!... Si voi mărturisii pe: Dumnezeu, Dumnezeul tău și eu.
- Nu pentru jertfele tale te voi musta, iar arderile de tot ale tale înaintea mea sănătatea.
- Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale tăpi.
- Că ale mele săntătoare fiarele cîmpului, dobitoacă din munjii și boii.
- Cunoștătătoare păsării cerului și frumusețea liniinii cu mine este.
- De voi flămîndi, nu-ți voi spune tîie, că a mea este lumea și plinarea ei.
- Oare, voi mîncă carne de taur, sau singe de tăpi voi bea?
- Jerfăste lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinăste celui prefañalt făgăduințele tale.
- Si mă cheamă pe mine în ziua necazului și te voi izbăvi și mă vei prenări.
- Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: «Pentru ce tu istorisesti dreptățile mele și ie legămîntul meu în gura ta?»
- Tu ai urit învățătura și ai lepădat cuvintele mele înapoia ta.
- De vedea furul, alergai cu el și cu cel desfrinat partea ta puneani.
- Gura ta a înnmulțit răutate și limba ta a impletit vîclegă.

Psalm. 49. — (1) Deut. 10, 17. (2) Ps. 2, 4; 47, 2; 134, 21. (3) Is. 66, 15. Ioh. 2, 3. 2 Petr. 3, 12. Evr. 12, 29. (4) Deut. 31, 28. (5) Mat. 24, 31. (7) Ps. 80, 8. (9) Is. 66, 3. Ier. 6, 20. Os. 5, 6. Fapt. 17, 25. (10) Ps. 94, 4. (12) Ies. 19, 15. Iov 41, 11. Ps. 23, 1. (14) Lev. 22, 18. Iov 22, 27; 33, 26. Ps. 60, 8; 64, 1; 106, 22; 115, 8. Iona 2, 10. Rom. 12, 1. Iavr. 13, 15. (15) Ps. 26, 11; 76, 2; 85, 7; 119, 1. Zah. 13, 9. (16) Sir.

21. Șezind împotriva fratelui tău cleveței și împotriva fiului maicăi tale ai pus sminticală.

22. Acestea îi făcut și am tăcut, și cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea tîie; muștră-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegeți dar acestea ceci e uitări pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească și să nu fie cel ce îzbăvete.

24. Jertfa de laudă mă va slăvi și acolo este calea în care voi arăta hîntuirea mea.

PSALMUL 50*Al lui David.*

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mîna milă ta,

2. Si după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea.

3. Mai virtos mă spăl de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Tie unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să fiu îndreptat întru cuvintele tale și să biruiești cînd vei judeca tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zâmbisit, și în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevarul ai iubit; cele nearădate și cele ascunse ale înțelepcii tale, mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăță; spăla-mă-vei și mai virtos decit zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața ta de la păcatele mele, și toate fărădelegile micle șterge-le.

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiște întru cele dinăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la fata ta, și duhul tău cel sfînt nu-l lăua de la mine.

15, 9. Rom. 2, 21. 1 Cor. 9, 27. (17) Mat. 7, 1 (18) Mat. 24, 49. Ef. 5, 7. (19) Mih. 6, 12. (21) Is. 42, 14; 47, 11; 57, 11. (22) Ps. 51, 5. (24) Luc. 8, 39. Ioan. 7, 17. **PSALM. 50.** — (1) Ps. 56, 1. Is. 33, 2. Luc. 18, 13. Evr. 9, 14. (4) Ps. 31, 5. (5) Iov 36, 3. Rom. 3, 4. (6) Iov 14, 4. Pild. 20, 9. (7) Iov 11, 6. 1 Cor. 2, 7. (8) Lev. 14, 6-8. (11) Deut. 30, 6. 2 Cor. 5, 17. Gal. 6, 15. Ef. 2, 10. (12) Ier. 7, 15.

13. Dă-mi mie bucuria mintuirii tale, și cu duh stăpînitor mă întărește.

14. Învăță-voi pe cei fără de lege săile tale, și cei necredinciosi la tine vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de vîrsarea de sluge, Dumnezeule, Dumnezeul mintuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta,

16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta,

17. Că de ai fi voit jertfă, și-ăs fi dat; arderile de tot nu te vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerita Dumnezeu nu o vaurgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoiea ta, Sionului, și să se zidească durile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 51*Al lui David.*

1. Ce te fălești întru răutate, puternice? Fărădelegea toată ziua. Nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici asupit a făcut vîcleșug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult decit bunătatea, nedreptatea mai mult decit grău dreptatea.

3. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limba vicleană.

4. Pentru aceasta Dumnezeu te va doborî pînă în sfîrșit, te va smulge și te va muta din locașul tău și rădăcina din pămîntul celor vîi.

5. Vedea-vor dreptii și se vor teme; și ei vor die și vor zice: «Iată omul care și-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,

6. Ci a nădădui în multime bogătie și săs-a întărît întru deșertăciunea sa».

7. Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădădui în mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

8. Slăvi-te-voi în veac, că ai făcut aceasta și voi aștepta numele tău, că sun este înaintea cuviosilor tăi.

PSALMUL 52*Al lui David.*

1. Zis-ă cel nebun întru inima sa: «Nu este Dumnezcu!»

2. Stricatu-s-au și urîți s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine;

3. Domnul din cer a privit pestii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelge, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toți s-au abătut, împreună neînțebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este pînă la unul.

5. Oare, nu vor cunoaște, toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce măncină pe poporul meu cum măncină pînă,

6. Pe Domnul nu l-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică,

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinat-o-său, că Dumnezeu i-a urgîst pe ei.

8. Cine va da din Sion mintuirea lui Israel? Cind va întoarce Domnul pe cei robîi al poporului său, bucurarea se-va Iacob și se va veseli Israel.

PSALMUL 53*Al lui David.*

1. Dumnezeule, întru numele Tău mintuiescă și întru puterea Ta mă judecă.

2. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele.

3. Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu; și n-au puș pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Că iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprînjul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjîmașilor mei; ca adevarul tău îi vei pierde pe ei.

6. De bunăvoie voi jertfi tîie, lăuda-voi numele tău, Doamne, că este bună;

7. Că din tot necazul m-ai izbăvit; și spre vrăjîmașii mei a privit ochiul meu.

(1) Ier. 7, 15. Mat. 6, 13. (14) Mat. 7, 5. (15) 2 Reg.

(16) 15-16; 12, 9. (16) Ps. 70, 8. (17) Ps. 39, 9.

(18) Ps. 4, 5; 6, 3-4. Is. 86, 2; Ioh. 2, 13. Mat.

(19) 3, 1. Luc. 6, 20; 18, 13. (19) Ps. 101, 14; 146, 3. Luc. 6, 20; 18, 13. (19) Ps. 101, 14; 146, 3. Is. 33, 20; 49, 16; 54, 11. (20) Lev. 6, 22; 22; Deut. 33, 19. Is. 12, 21. Psalm. 51. (1) Ps. 21, 12. (2) Ps. 56, 6; 93, 3. Pild. 25, 18; 85, 14. Tob. 4, 5. (3) Ier. 2, 15. (7) Ps. 58, 10-11.

PSALMUL 54*Al lui David.*

1. Auzi, Dumnezeule, rugăciuneca mea și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Îa aminte spre mine și mă ascultă, mihiștu-m-am întruit înliniștea mea și m-am tulburat. De glasul vrăjămușului și de necezul păcătosului;

3. Că a abăut asupra mea fărădelege și intru minile mă vrăjmășit;

4. Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine;

5. Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.

6. Și am zis: «Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?»

7. Iată măsăndepărta fugind și măsăslășui în pustie.

8. Așteptă-am pe Dumnezeu, cel ce mă mintuște de puținătatea suflelor lui și de vîfor.

9. Nemicete-i, Doamne, și împărte limbile lor, că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate.

10. Ziuă și noaptea o va înconjura pe ea, pe zidurile ei fărădelege, și osteneală în mijlocul ei și nedreptate;

11. Și nă-lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug.

12. Că de m-ar fi ocărit vrăjămușul, aș fi răbdat;

13. Și dacă cel ce mă urăște s-ar fi fălit împotriva mea, măsăfă ascuns de el.

14. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenii mea și cunoscutul meu,

15. Care împreună cu mine te-ai inducăt de măncări, în casă lui Dumnezeu am umblat în același gînd.

16. Să vie moartea peste ei și să se pogoane în iad de vii,

17. Că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor.

18. Iar eu, către Dumnezeu am strigat, și Domnul m-a auzit pe mine.

19. Seară și dimineață și la amicuți spune-voi, voi vîsti, și va auzi glasul meu.

20. Izbăvă-va cu pace sufletul meu de cei ce se aproapează de mine, că mulți erau împotriva mea.

Psalm. 54. — (1) Ps. 53, 2. (4) 2 Reg. 17, 1. (10) Num. 23, 21. (14) Măt. 26, 23. Ioan 13, 18. Iap. 1, 16. (18) Dan. 6, 11. (22) Iov 5, 21; 26, 12. Ps. 56, 6; 63, 3. Pild. 18, 9; 26, 22; 30, 14. (23) Lev. 9, 8. Rut. 4, 15. Ps. 10, 1;

21. Auzi-va Dumnezeu și-i va smeri pe ei; Cei ce este mai înainte de vei

22. Că nu este în el schimbare și nu s-a temut de Dumnezeu. Întâi-nă mină lui spre răsplătire;

23. Întîmat-ău legământul lui. Risipii au fost de minia feței lui și s-a apropiat inimile lor;

24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât înțeleamul, dar ele sunt săgeji.

25. Aruncă spre Domnul grija tu și el te va hrăni; nu va da în veacă clintire dreptului.

26. Iar tu, Dumnezeule, ii vei păori pe ei în groapa străciunii.

27. Bărbătii vârsători de singe și violenți nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi naădădui spre tine, Doamne.

PSALMUL 55*Al lui David.*

1. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăji omul, toată ziua războindu-șă mă necăji.

2. Călcătu-mă vrăjămașii mei toată ziua, că mulți sint cei ce se luptă cu mine, din înălțime.

3. Ziuă cind mă voi teme, voi nădădui în tine.

4. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am naădădui, nu mă voi teme și ceva mie omul?

5. Toată ziua cuvintele mele au urit, împotriva mea toate gîndurile lor sunt spre rău.

6. Locul-vor lingă mine și se vor ascunde; ei vor păzi călcăciul meu, că și cum ar căuta sufletul meu.

7. Pentru nimic nu-i vei mintuște ei; în minile popoarei vei sfărîma, Dumnezeule.

8. Viața mea am spus-o tie; pună lacrimile mele înaintea ta, după făgăduința ta.

9. Întoarce-se-vezră vrăjămașii mei înăpoli, în orice zi te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești tu,

10. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvintul;

11. În Dumnezeu am naădădui, nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul?

12. În mine sănătate, Dumnezeule, făglăduințele pe care le voi aduce laudei tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de aluncare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

PSALMUL 56*Al lui David.*

1. Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă, că spre nădădui sufletul meu.

2. Și în umbra aripilor tale voi naădădui, pînă ce va trece fărădelega.

3. Striga-voi către Dumnezeul cel preainalt, Dumnezeul care mi-a făcut bine.

4. Trimis-ai din cer și mă mintuști, dat-pere ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.

5. Trimis-ai Dumnezeu mila sa și adevărul său. Și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de Ici. Adormit-am tulburat.

6. Fișii oamenilor dinții lor sunt arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită.

7. Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pămîntul slava ta!

8. Curse au gătit sub picioarele mele și au împălat sufletul meu;

9. Săpat-ai înaintea mea groapă și au căzut în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cîntă-voi și te voi lăuda întru slava mea.

11. Deșteaptă-te slava mea!, deșteaptă-te psaltrie și alături! deșteaptă-mă-vîz dinineață.

12. Lăuda-te-voi între popoare, Doamne, cîntă-voi tie între neamuri;

13. Că s-a mărit pînă la cer mila ta și pînă la nori adevărul tău.

14. Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pămîntul slava ta!

(10) Num. 23, 21. (11) Ps. 117, 6. Rom. 8, 31. (13) Iov 33, 30. Ps. 114, 8. Os. 13, 14. Psalm. 56, 1. (1) Ps. 50, 1. (2) Ps. 8, 3. (5) Ps. 55, 2-3. (1) Ps. 51, 2; 54, 22. (2) Ps. 14; 14; 17, 6. (9) Ps. 7, 15. Pild. 26, 27. Ecol. 10, 8. (10) Ps. 107, 1. (11) Ps. 15, 9. (12) Ps. 107, 4; (13) Ps. 56, 4-5. (4) Is. 51, 7. 1 Pet. 3, 12. Evr. 13, 6. (6) Ps. 58, 3. (7) Ps. 58, 14. (9) Ier. 29, 12; 30, 14. (23) Lev. 9, 8. Rut. 4, 15. Ps. 10, 1;

21, 29. (3) Ps. 115, 2. (4) Ps. 139, 3. Is. 11, 8. Ier. 8, 17. (5) Is. 48, 8. Sir. 12, 17. (6) Iov 4, 10. Ps. 3, 7. (8) Iov 3, 16. Pild. 6, 15. Eccl. 6, 3. (9) 2 Reg. 23, 6. Ier. 21, 21. Ps. 128, 6. Ier. 2, 6. (10) 1 Reg. 17, 25, 30. Ps. 67, 24. Apoc. 14, 20. (11) Eccl. 3, 17. Is. 33, 22. Ier. 9, 24. Ps. 35, 5. (14) Ps. 56, 7. Psalm. 57, — (2) Pild. 4,

PSALMUL 57*Al lui David.*

1. De grăji intr-adevăr dreptate, drept judecăți, fii ai oamenilor.

2. Pentru că în inimă fărădelege lucrări pe pămînt, nedreptate măinile voastre împletește.

3. Înstrăinău-s-au păcătoșii de la năstere, rătăcit-au din pînțe, grăit-au minciuni.

4. Minia lor după asemănarea săracului, ca a unei vîpere surde, care-și astupă urechile ei,

5. Care nu va auzi glasul desinătătorilor; al vrăjitorului care vrăjește cu îscusință.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor; măsecile leilor le-a sfârmat Domnul.

7. De nimic se vor face, ca apa care trece; înținde-va arcul său pînă ce vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topește vor fi nimicii; a căzut foc peste ei și n-au văzut soarcă.

9. Înainte ca spinii voștri să se aprindă, ca pe niște vîi întră minile și înghiță pe ei.

10. Veseli-se-va dreptul cînd va vedea răzbunarea împotriva necredințiosilor, mănicile le va spăla în singele păcătosului.

11. Și va zice omul: «Oare, este răplată pentru cel drept? Oare, este Dumnezeu care îi judecă pe ei în viață?»

PSALMUL 58*Al lui David.*

1. Scoatește-mă de la vrăjămașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală împotriva mea, izbăvește-mă.

2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea și de bărbătii vârsătorilor de singe mă izbăvește.

3. Că iată au vinat sufletul meu, stătut-au împotriva mea ceci tară.

4. Nică fărădelegea și nică păcatul meu nu sănătatea, Doamne. Fără de necligire am alegat și m-am îndrepitat spre tine;

5. Scoală-te, întru întăripinarea mea și vezi. Si tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel,

6. Ia aminte să cercetezi toate neamurile; să nu te milostivesti de toți cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor spre seară și vor flăminzi ca un ciine și vor inconjura cetațea.

8. Iată, vor striga cu gura lor și sâbie în buze lor, că cine îi-auzit?

9. Si tu Doamne, vei rîde de ei, vei face de nimic toate neamurile.

10. Puterea mea în tine o voi păzi, că tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești. Dumnezeul meu, mila ta mă va întări;

11. Dumnezeu îmi va arăta înfringerea dusmanilor mei.

12. Să nu-i omori pe ei, ca nu cumva să uite legea ta;

13. Risipește-i pe ei cu puterea ta să doboara-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvintul buzelor lor, să se prindă întru mîndriile lor și de blestemul și minciuna lor se va duce vesta.

15. Nimicește-i, întru minia ta, nimicește-i, ca să nu mai fie!

16. Si vor cunoaște că Dumnezeu stăpînește pe Iacob și marginile pămîntului.

17. Întoarce-se-vor spre seară și vor flăminzi ca un ciine și vor inconjura cetațea.

18. Ei se vor risipi să mănine; iar de nu se vor sătura, vor murmură.

19. Iar eu voi lăuda puterea ta și mă voi bucura dinineașa de mila ta.

20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, tie-ți voi cînta, că tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59

Al lui David.

1. Dumnezeule, lepădătu-ne-ai pe noi și ne-ai doborăti; miniatu-re-ai te-ai milostiv spre noi.

(5) Ps. 43, 25. (6) Is. 27, 1. (8) Ps. 63, 3; 119, 4. Pild. 12, 8; 25, 18. (9) Ps. 2, 3; 36, 13. (10) Ps. 53, 7. (13) Ps. 35, 3-4. (14) Ps. 55, 7. (15) Am. 8, 11. (16) Is. 8, 21. **Psalm. 59.** — (1) Ps. 43, 11. (2) 2 Paral. 7, 14. (3) Ps. 74, 8-9. Is. 51, 17. (5) Ps. 107, 7. (6) Ps. 107, 8. (7) Ps.

2. Cutremurăt-ai pămîntul și l-ai tulburat pe el; vinecă sfârșimăturile lui, că s-a cutremurat.

3. Arătat-ai poporului tău aspirine, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinței.

4. Dat-ai celor ce se tem de tine semn ca să fugă de la față arcuții.

5. Ca să se izbâvească cei iubiți ai tăi. Mintuiște-mă cu dreapta ta și mă auzi.

6. Dumnezeu a grăbit în locul cel sfînt al său: Bucura-mă-voi și voi împărtă Sîchimul și valea Sucot o voi măsura.

7. Al meu este Galaadul și al meu este Manaseș-Efraim, tăria capului meu.

8. Iuda împăratul meu; Moab vasul nădejdii mele.

9. Spre Idumeea voi intinde încălțătina mea; mie cei de alt neam mi s-au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea înărtărită? Cine mă va povățui pînă la Idumeea?

11. Oare, nu tu, Dumnezeule, cele ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieși Dumnezeule, cu oştirile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scopi din necaz; că deșertă este izbăvirea la om.

13. Cu Dumnezeu vom birui și el va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.

PSALMUL 60

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea.

2. De la marginile pămîntului către tine am strigat; cînd s-a mînhit înima mea, pe piatră mă înălțat.

3. Povățuitu-mă, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrăjămasului.

4. Locui-voi în locasul tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperămîntul ariilor tale;

5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenirea celor ce se tem de numele tău.

6. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam.

(7) 2 Reg. 7, 12-13. (8) Ps. 49, 14; 75, 11. **Psalm. 61.** — (1) Ps. 36, 7. (2) Ps. 17, 1-2. (3) Is. 30, 13. (5) Ps. 27, 4. Ier. 9, 8. (6) 2 Paral. 44, 10. (10) Ps. 107, 7. (11) Ps. 43, 11; 107, 12. (13) Ps. 17, 31; 43, 7-10. (14) Psalm. 60. — (1) Ps. 5, 2; 53, 2. (2) Ps. 17, 7. Is. 33, 16. (3) Ps. 70, 3. (4) Ps. 35, 7. Zah. 9, 12. (8) Ps. 20, 4-5.

7. Rămine-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul va păzi.

8. Așa voi cînta numelui tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

PSALMUL 61

Al lui David.

1. Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la el este mintuirea mea?

2. Pentru că el este Dumnezeul meu, mintitorul meu și sprijinitorul meu; nu mă voi călătni mult.

3. Pînă cînd vă ridicați asupra omului? Căutați toți a-l dobori, socotindu-l ca un zid povînît și ca un gard surpat.

4. S-au sfătuit să doboare cîstea mea, alergat-ăcu cu minciundă; cu gura lor mă binecuvîntau și cu inima lor mă blestema.

5. Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la el vine răbdarea mea;

6. Că el este Dumnezeul meu și mintitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voi strămuta.

7. În Dumnezeu este mintuirea mea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu și nădejdea mea este în Dumnezeu.

8. Nădădui în el totuș adunarea poroșilor; revîrsăți înaintea lui inimile voastre, că el este ajutorul nostru.

9. Dar deșertăciunea sint fiii oamenilor, minciunătoare sint fiii oamenilor; în balanță, toți împreună sint deșertăciune.

10. Nu nădădui spre nedreptate și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge nu vă lipiți inima de ea.

11. Odătă a grăbit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit: că puterea este la Dumnezeu și a ta, Doamne, este mila; că tu vei răsplăti fiecărui după faptele lui.

PSALMUL 62

Al lui David.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe tine te cauți dis-de-dimineată.

(7) 2 Reg. 7, 12-13. (8) Ps. 49, 14; 75, 11. **Psalm. 62.** — (1) Ps. 36, 7. (2) Ps. 17, 1-2. (3) Is. 30, 13. (5) Ps. 27, 4. Ier. 9, 8. (6) 2 Paral. 44, 10. (10) Ps. 107, 7. (11) Ps. 43, 11; 107, 12. (13) Ps. 17, 31; 43, 7-10. (14) Psalm. 60. — (1) Ps. 5, 2; 53, 2. (2) Ps. 17, 7. Is. 33, 16. (3) Ps. 70, 3. (4) Ps. 35, 7. Zah. 9, 12. (8) Ps. 20, 4-5.

2. Însetat-ă de tine sufletul meu. Suspinat-ă după tine trupul meu.

3. În pămînt pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfînt m-am arătat tîie, ca să văd puterea ta și slava ta.

4. Că mai bună este mila ta decit viața; buzele măle te vor lăuda.

5. Așa te voi binecuvînta în viața mea, și în numele tău voi ridica minile mele.

6. Ca de sei și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în asternutul meu, în dimineață cugetat la tine, că ai fost ajutorul meu.

8. Si întră acoperămîntul ariilor tale mă voi bucura. Lipit-ă-să sufletul meu de tine și pe mine mă-sprinji dreapta ta.

9. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intră-vor în cele mai de jos ale pămîntului; Da-se-vor în minile săbeiei; părți vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăudă-se-va tot cel ce se jură întru el, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

PSALMUL 63

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu cînd mă rog și de la frica vrăjimășului scoate sufletul meu.

2. Acoperă-mă de adunarea celor ce violență, de muljimea celor ce lucrează fărădelege;

3. Care și-au ascuțit ca sabia limbile lor; intins-ău arcul lor, lucru amar, ca să săgețe dinascunzări pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeța pe el în sinu se vor teme. Întărîtu-să-ău îngindurirele.

5. Grătău ca să ascundă curse; spus-ău: «Cine ne va vedea pe noi?»

6. Iscodit-ău fărădelegi și au pierit cînd le iscodeau.

7. Ca să patrundă înăuntru omului și în adincimea inimii lui. Si se va înălța Dumnezeu.

8. Săgeată de prunci s-au făcut rănilor. Si au slăbit asupra lor limbile lor.

9. Tulburat-u-s-au toți cei ce i-au văzut pe ei; și s-a temut tot omul.

10. Și au vestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele lui le-au înțeles.

11. Veseli-se-va cel drept de Dumnezeu și va nădădui în el și se vor lăuda toți cei drepti la înimă.

PSALMUL 64

Al lui David.

1. Tie și se cuvinte cîinare, Dumnezeule, în Sion și ie și se va împlini făgăduința în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea, către tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuurile noastre tu le vei curăță.

4. Fericit este cel pe care l-am ales și l-am primit; locu-i-va în curile tale.

5. Umplă-ne-vom de bunătatele casei tale; sănătatea locașul tău minunat în dreptate.

6. Auzi-nă pe noi, Dumnezeule, mintitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe.

7. Cel ce gătești munții cu tăria ta, incină fiind cu putere; cel ce tulburi adincul mării și vuiețul valurilor ei.

8. Tulbara-se-vor neamurile. Și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semenele lui; ieșirile dimineații și ale seară le vei veseli.

9. Cercetă-ai pământul și l-am adăpat pe el, bogățile lui le-am înmulțit;

10. Rulul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea ta.

11. Adapă brazdile lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsăritind.

12. Vei binecuvînta cununa anului bunătății tale și cîmpurile tale se vor umple de roade grase.

13. Îngrija-se-vor păsunile, pustici și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au păsunile cu oii și vâile vor înmulții griful; vor striga și vor cînta.

(9) Ps. 7, 15. (10) Ies. 8, 19. Est. 8, 17. Ps. 108, 27. (11) Ps. 31, 12; 67, 3; 72, 1. Psalm. 64. (12) Ps. 49, 14. (13) Ps. 144, 22. Ier. 32, 27. (14) Ps. 32, 12. (15) Am. 4, 13. (16) Ps. 106, 29. Mar. 8, 28. Marc. 4, 41. (17) Deut. 11, 11; 33, 28. Ps. 45, 4. Sîr. 39, 27. (18) Deut. 11, 12. (19)

PSALMUL 65

Al lui David.

1. Strigătul lui Dumnezeu tot pămîntul, Cintajii numele lui; dări slavă laudei lui.

2. Ziceți lui Dumnezeu: Cît sunt de înfricoșătoare lucrurile tale! Pentru multimea puterii tale, te vor lingui vrăjimășii tăi.

3. Tot pămîntul să se inchine pie și să cînte pie, să cînte numelui tău,

4. Veni și vezi lucrurile lui Dumnezeu, înfricoșător în sfaturi mai mult decît fiu oamenilor.

5. Cel ce preface marea în uscat, prin riu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de el,

6. De cel ce stăpînește cu puterea sa veacul. Ochii lui spre neamuri prievări; cei ce se razvîrtesc, să nu se înalță întru sine.

7. Binecuvîntări neamuri pe Dumnezeul nostru și faceti să se audă glasul laudei lui,

8. Care a dat sufletul meu viață și n-a lăsat să se clătină picioarele mele,

9. Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

10. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru;

11. Ridicat-ai oamenii pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihiu.

12. Intra-voi în casa ta cu arderi de tot, împlini-voi pie făgăduințele mele,

13. Pe care le-au rostit buzelile mele și-le-a grăbit gura mea, întru necazul meu.

14. Arderi de tot grase voi aduce pie, cu tămîie și berbeci; își voi jertfi boi și tăpi,

15. Veni și de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu și vă voi povesti cîte a făcut el surufferil meu.

16. Către dînsul cu gura mea am strigat și l-am lăudat cu gura mea,

17. Nedrepitate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul.

18. Pentru această-mă-aauzit Dumnezeu, luat-aamînteglasul rugăciunii mele,

19. Binecuvîntări este Dumnezeu, care n-a depărtat rugăciunica mea și nici lui de la mine.

Jez. 34, 13. Psalm. 65. - (1) Ps. 97, 4; 99, 1. (2) Deut. 33, 29. (4) Ps. 45, 8. (5) Ies. 14, 21-22. Iosua 3, 16-17. (6) Am. 9, 7. (8) 2 Pet. 3, 8, 31. (9) Ps. 16, 3. Iez. 22, 21. Mal. 3, 1. Ies. 14, 17. 1 Petr. 1, 7; 4, 12. (11) Ps. 17, 18. Is. 26, 14; 43, 2. Dan. 3, 17. (12) Pild. 15, 29; 28, 9. Nih. 3, 4. Ioan. 9, 31.

PSALMII 66-67

Al lui David.

1. Dumnezeule, milostivește spre noi și ne binecuvîntăză, luminează fața ta spre noi și ne miluiește.

2. Ca să cunoaștem pe pămînt calea ta, în toate neamurile mintuirea ta.

3. Lăuda-te-vor pe tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-te-vor pe tine popoarele toate.

4. Vesiclească-șe și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pămînt le vei povătuvi.

5. Lăuda-te-vor pe tine popoarele Dumnezeule, lăuda-te-vor pe tine popoarele toate. Pămîntul și-a dat rodul său.

6. Binecuvîntări-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvîntări-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de tine toate marginile pămîntului.

PSALMUL 67

Al lui David.

1. Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjimășii lui și să fugă de la fața lui cei-l urâsc pe el.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă cum se topesc ceară de față focului, și să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu;

3. Și drepții să se bucure și să se vesiclească înaintea lui Dumnezeu, să se desfățeze în veselie.

4. Cintajii lui Dumnezeu, cintajii numelui lui, gătăi calea celui ce străbate pustia, Domnul este numele lui.

5. Și vă bucurăi înaintea lui. Să se tulbere de fața lui, a părintelui orfanilor și a judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfînt al lui. Dumnezeu aşază pe cei singuratici în casă.

7. Scoate cu vîțeje pe cei legați în obezi, la fel pe cei amărăti, pe cei ce locuiesc în morminte.

8. Dumnezeule, cind mergeai tu înaintea poporului tău, cind treceai tu prin pustie,

9. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel.

Psalm. 66.

- (1) Num. 6, 25. Ps. 118, 135. Col. 15, 15. (4) Fapt. 17, 31. Rom. 5, 10. (5) Lev. 25, 19. Ps. 84, 13. (6) Lev. 26, 3-4. Num. 6, 24. Deut. 6, 24-25. Psalm. 67. - (7) Num. 10, 35. Is. 33, 3. (2) Iudit. 16, 14. (3) Ps. 63, 11. (4) Is. 40, 3; 57, 14. Os. 12, 6. (6) Ps. 145, 9. Ies. 14, 18. (17) Ps. 9, 34; 112, 8. (8) Ies.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii tale. Ea a slăbit, dar tu ai întărit-o.

11. Vietăriile tale locuiesc în ea; intru bunătatea ta, Dumnezeule, purtat-ai grija de cel sărac.

12. Domnul va da cuvîntul celor ce vestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor, poporului iubit va împărji prăzile.

14. Dacă vezi dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbitei și spatele vostru va străluci ca aurul.

15. Cind împăratul cel crește va împărația pe regi în țara sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon.

16. Munte al lui Dumnezeu este muntele Vasan, munte de piscuri este muntele Vasan.

17. Pentru ce munți cu piscuri pizmuți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el înălțime, robit-ai mulțime, liuat-ai daruri de la oameni, chiar și cu ceci răzvrătiți, îngăduiți au fost desfățește în veselie.

18. Carcile lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sint cei ce se bucură de ele, Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul său cel sfînt.

19. Suiți-te-ai la înălțime, robit-ai mulțime, liuat-ai daruri de la oameni, chiar și cu ceci răzvrătiți, îngăduiți au fost desfățește în veselie.

20. Domnul Dumnezeu este binecuvîntări, binecuvîntări este Dumnezeu zidri de zi; să sporească între noi, Dumnezelui mintuirii noastre.

21. Dumnezelul nostru este Dumnezelui mintuirii și ale Domnului Dumnezelui mintuirii noastre.

22. Dar Dumnezeu va sfârni capețele vrăjimășilor săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor.

23. Zis-ă Domnul: din Vasan te voi întoarce, întoarce-te-voi din adîncurile mării;

24. Pentru că să se afunde piciorul tău în singe și limba cîinilor în singele vrăjimășilor lui.

25. Văzutu-s-au căile tale, Dumnezeule, umbrelile Dumnezeului meu, ale împăratului celui din locul cel sfînt.

13, 20-21. Num. 14, 14. Deut. 3, 24; 33, 2. Jud. 5, 4. (9) Ies. 20, 18. (10) Is. 32, 15; 44, 3. Ies. 34, 27. Ioi 3, 1. (12) Is. 52, 7. (15) Jud. 9, 48. (17) Iov 2, 5. Ps. 73, 3; 113, 4. Iez. 43, 17. (18) Deut. 33, 2. Dan. 7, 10. Evr. 12, 21. (19) Ps. 46, 5. Ef. 4, 10. (21) Deut. 32, 39. I Reg. 2, 6. Intel. 16, 13. (23) Ps. 70, 21. (24) Ps. 57, 10. Apoc. 14, 20.

26. Înainte mergeau căpetenile, după ei cei ce cintă din strune, în mijloc fecioarele bătind din timpan.

27. În adunări binecuvântări pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.

28. Acolo Veniamin cel mai tîrăr, în uimire, căpetenile lui Iuda, povăzitorii lor, căpetenile Zabulonului; căpetenile Neftaliului.

29. Poruncătește, Dumnezeule, puterii tale; întărește Dumnezeule această lucrare pe care ai făcut-o nouă.

30. De la locașul tău, din Ierusalim, îți vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă fiarele din trești, ceartă taurii adunări împotriva junclor poapelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost incercăți ca argintul.

32. Risipește neamurile cele ce vor ieșe războaică. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va intinde mai înainte la Dumnezeu, mină ei.

33. Împărații pământului cintăți lui Dumnezeu, cintăți Domnului.

34. Cintăți Dumnezeul celui ce s-a suiat peste cerul cerului, spre răsărit; iată și va da glasul său, glas de putere.

35. Daj slavă lui Dumnezeu! Peste Israel mărești lui și puterea lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu între sfintii lui, Dumnezeul lui Israel; însuși va da putere și întărire poporului său, Binecuvintat este Dumnezeu.

PSALMUL 68

Al lui David.

1. Mintuiește-mă Dumnezeule, că au intrat ape pînă la sufletul meu,

2. Afundat-m-am în noroiul adincului, care nu are fund,

3. Intrat-am în adincurile mării și furtuna m-a potopit.

4. Ostenit-am strigind, amortjigând gîtelejul meu, slăbit-ai ochii mei nădăjdeind spre Dumnezeul meu.

5. Înmulțită-s-a mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.

6. Înțărîtu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.

(26) Ies. 15, 20. Jud. 11, 34. 1 Rcg. 18, 6. (27) Ps. 21, 24. Ioan 20, 17. (29) Ps. 71, 10. Is. 66, 6. (31) Ps. 79, 13. (32) Is. 18, 1. (33) Ps. 137, 4. (34) Ps. 28, 3-4. Zah. 9, 14. Marc. 3, 17. Apoc. 4, 5. Psalm. 68. — (1) Ps. 17, 18; 129, 1. Is. 43, 2-3. Iona 2, 6. (2) Ps. 39, 2-3; 41, 8. (3) Iona 2, 7. (4) Iov 19, 7. Ps. 70, 9. (6)

7. Dumnezeule, tu ai cunoscut nepricoperca mea și greșelile mele de la tine nu s-au ascuns.

8. Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce te aşteaptă pe tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntați pentru mine, cei ce te caută pe tine, Dumnezeul lui Israel.

9. Că pentru tine am suferit ocară, acoperită batjocura obrazul meu,

10. Înstrănat am fost de frajii mei și străin filior maicii mele;

11. Că rîvna casci-tale m-a mincat, și ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea.

12. Să mi-am smicrit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară mie.

13. Să m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură.

14. Împotriva mea grăiau cei ce ședea în porți și despre mine cintau cei ce beau vin.

15. Iar eu intru rugăciunea mea către tine, Doamne, am strigat la timp bine-plăcut:

16. Dumnezeule, intru multimea miliilor tale auzi-mă, intru adevărul miliei tale.

17. Mintuiește-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adincul apelor.

18. Ca să nu mă inceă vîltoarea apelor, nici să mă îngîță adincul, nici să mă închidă peste mine adincul gura lui,

19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta; după mulțimea îndurărilor tale cauță spre mine.

20. Să nu-ți intorci fața ta de la credinciosul tău, cind mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

21. Ia aminte la sufletul meu și mintuiește pe el; din minile vrăjmașilor mei izbăvește-mă.

22. Că Tu cunoști oara mea și rușinea mea și înfruntarea mea;

23. Înaintea ta sănătoji cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necăjesc.

24. Să am așteptat pe cel ce mă milui și nu era; și pe cei ce mă mințiu și nu i-am aflat,

Ps. 34, 19. Is. 53, 4. Iez. 33, 15. Ioan 15, 25. (11) Ioan 7, 5. (12) 3 Reg. 19, 14. Ps. 118, 139. Mare 14, 49. Luc. 24, 27. Ioan 2, 17. Rom. 15, 3. (11) Iov 30, 9. (16) Is. 49, 8. (18) Ps. 39, 2-3. (11) Ps. 54, 24. (21) Ps. 101, 2-3. (23) Ps. 43, 15-16. (24) Mat. 27, 39. Luc. 23, 49; 24, 27.

25. Să mi-au dat spre mîncare mea fiere și în setca mea mă adăpat cu ojet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și smîntea;

27. Să se întuncești ochii lor, ca să nu vadă și spinarea lor pururea o girboveste,

28. Varsă peste ei urgia ta și minia urgiei tale să-i cuprindă pe ei.

29. Facă-se curtea lor pustie și în locuriile lor să nu fie locuitoari.

30. Că pe care tu-l-ai bătut, ei l-au prințonit, și au înmulțit dureea rănilor lui.

31. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, să nu intre întru dreptatea lor.

32. Ștersi să fie din carteza celor vii și cu cei drepti să nu se scrie.

33. Sărăc și îndureră sănătatea; mintuiește, Dumnezeule, să mă sprinjească.

34. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu, cu cintare, și-l voi preamară pe el cu laudă.

35. Să-i va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vîțelul tinăr, căruia îi cresc coarne și unghii.

36. Să ridă săracii și să se veselăască; cintăți lui Dumnezeu și viuva fi sufletul vostru.

37. Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei fercați în obezi ai săi nu i-a urgizit.

38. Să-l laude pe el cerurile și pămințul, marea și toate cite se tîrasc în ea.

39. Că Dumnezeu va mintu Sionul și se vor zidi cetățile lui Iuda, și vor locui acolo și-l vor moșteni pe el.

40. Să semință credincioșilor lui îl va stăpini pe el și cei ce iubesc numele lui vor locui în el.

PSALMUL 69

Al lui David.

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, să-mi ajută mie grăbesc-te.

2. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;

3. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele.

4. Înțoarcă-te îndată rușinați cei ce-mi grătesc mie: «Bine, bine!»

(25) Mat. 27, 34, 48. Marc. 15, 23, 36. Ioan 19, 28-29. (26) Rom. 11, 9-10. (29) Luc. 13, 35. Fapt. 1, 20. (30) Cint. 5, 7. Is. 53, 4. (31) Rom. 1, 28. (32) Ies. 32, 32. Luc. 10, 20. Filip. 4, 3. Apoc. 3, 5. (36) Ps. 21, 29. (37) Ps. 33, 6. (38) Ps. 96, 11; 147, 1; 148, 1-4. (39) I Cor. 3, 10. Psalm. 69. — (1) Ps. 70, 12. (2) Ps. 34, 4; 82, 17. (4) Ps. 34, 21. (7) Ps. 39, 22-23. Psalm. 70. — (1) Ps. 30, 1. (3) Ps. 60, 3. Mat. 4, 6. Luc. 4, 10. (4) Ps. 90, 14. (5) Eccl. 8, 11. Evr. 2, 13. (6) Deut. 10, 21. Ps. 21, 9. (7) Iez. 12, 6; 24, 27. (8) Ps. 50, 16. (9) Ps. 68, 4. Is. 46, 4. (12) Ps. 69, 1. (13) Ps. 34, 4.

5. Să se bucure și să se veselăască de tine toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mintuirea ta: «Slăvit să fie Domnul!»

6. Iar eu sărac sănătatea Dumnezeule, ajută-mă.

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu; Doamne, nu zăbovi.

PSALMUL 70

Al lui David.

1. Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fi rușinat în vecă.

2. Întru dreptatea ta, izbăvește-mă și mă scoate, pleacă urechea ta către mine și mă mintuiesc.

3. Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mintuiesc;

4. Că întărește și scăparea mea ești tu.

5. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mină păcătosului, din mină călcătorului de lege și a celui ce face strimbătate;

6. Că tu ești așteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea din tinerețile mele.

7. Întru tine m-am întărit din pînțe, din pînțe ale maicii mele tu ești acoperitorul meu; intru tine este lauda mea pururea.

8. Ca o minune m-am întărit din pînțe, iar tu ești ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă ta, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuvînta ta.

10. Nu mă lepăda la vremea bătrîneștilor; cind va lipsi tăria mea, să nu mă lașă pe mine.

11. Că au zis vrăjmașii mei mie și cei pe pînțe sufletul meu s-au sfătuit împreună,

12. Zicind: Dumnezeu l-a părasit pe el, urmăriți-l și-l prinđe pe el, că nu este cel ce izbăvește.

13. Dumnezeule, nu te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

14. Să se rușințe și să piară cei ce defâimează sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și înfruntare cei ce căută să-mi facă râu.

15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre tine și voi înmulți lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta toată ziua mintuirea ta, al căror nume nu-l cunosc.

17. Intră-voi întru puterea Domnului; Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea ta.

18. Dumnezeule, mă învățat din tinerețile mele, și pînă acum voi vesti minunile tale.

19. Să pînă la bătrînețe și căruntețe, 20. Dumnezeule, sănătatea și părăsescu;

21. Pină voi vesti brațul tău la tot neamul ce va să vină,

22. Puterea ta și dreptatea ta, Dumnezeule, pînă la cele înalte, mărețiile pe care le-a făcut. Dumnezeule, cine este asemenea tie?

23. Cît de multe necazuri și rele ai iertat mie, dar întorcindu-te mi-ai dat viață și din adincurile pămîntului iarăși mă-scos.

24. Înmulțit-ai spre mine mărireata și întorcindu-te mi-ai mîngîiat și din adincurile pămîntului iarăși mă-scos.

25. Că eu voi lăuda cu instrumente de cintare adevărul tău, Dumnezeule, cîntă-voi și din cîntă, sfîntul lui Israel.

26. Bucură-șe-vor buzelile mele cînd voi cînta și sufletul meu pe care lă-mi mîntuit.

27. Încă și limba mea toată ziua va rosti dreptatea ta, cînd vor fi rușinăți și înfruntați cei ce căută să-mi facă râu.

PSALMUL 71

Al lui David.

1. Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului și dreptatea ta fiului împăratului.

2. Ca să judece pe poporul tău cu dreptate și pe săracii tăi cu judecată,

(15) Sir. 43, 31-32. (17) Ps. 76, 11; 104, 1-2.
(18) Is. 46, 4. (20) Ieg. 15, 11. Luc. 1, 49. Apoc. 17, 14. (21) Ps. 67, 23. (22) Deut. 32, 39. (23) Ps. 77, 41; 88, 18. Is. 12, 6. Ps. 107, 1. (1) Is. 11, 5. Dan. 7, 27. Ioan. 5, 22. (2) Is. 32, (3) 3 Reg. 4, 24. Ef. 2, 14. (4) Ps. 44, 5. Is. 11, 4. Luc. 1, 70. (5) Ps. 88, 29. Ier. 31, 36. (6) Jud. 6, 36-37. 2 Reg. 23, 4. (7) Is. 35, 1. Os. 14, 6. (8) 3 Reg. 4, 21. Ps. 88, 25. Zah. 9, 10. Sit. 44.

3. Să aducă munții pace poporului tău și dealurile dreptate.

4. Judecă-va pe săracii poporului și va milui pe fiili săracilor și va umili pe clevetitor.

5. Să se vor teme de tine cît va fi soarele și cît va fi luna din neam în neam.

6. Pogor-șe-va ca plouă pe liniști și ca picăturile ce căd pe pămînt.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, cît va fi luna.

8. Să va domni de la o mare pînă la alta și de la rîu pînă la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor îngemunchea etio-pienii și vrăjimaijii lui tărîna vor lingă.

10. Împărații Tarsisului și insulelor durari vor aduce, împărații arabilor și ai reginei Saba prinoase vor aduce,

11. Să se vor închiinde lui toți împărații pămîntului, toate neamurile vor slujilui,

12. Că a izbăvit pe sărac din mina cclui puternic și pe sărmănuil care n-avea ajutor.

13. Va avea milă de sărac și de sărmănu și sufletele săracilor va mintu;

14. De comătă și de asuprîre va scăpa sufletele lor și scump va fi numele lor înaintea lui.

15. Să va fi viu și se va da lui din aurul Arabiei și se vor ruga lui pururea; toată ziua îl vor binecuvînta pe el,

16. Fi-va bîcău de pînă pe pămînt pînă-n virful munților; înălță-șe-va mai presus decât Lîbanul rodul său; și vor înflori cei din cetate ca iarbă pămîntului.

17. Fi-va numele lui binecuvîntat în veci, cît va fi soarele va rămine numele lui;

18. Să se vor binecuvînta în el toate semînîtele pămîntului, toate neamurile îl vor ferici pe el.

19. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni.

20. Să binecuvîntat este numele slavei lui în veac și în veacul veacului;

21. Să se va umple de slava lui tot pămîntul. Amin. Amin.

(9) Mih. 7, 17. (10) Ps. 44, 14; 67, 30. Is. 60, 6. (11) Ps. 21, 32. Mal. 1, 11. Apoc. 1, 24. (12) Iov 29, 12. (13) Ioan. 5, 7. (14) I Reg. 26, 21. (15) Is. 53, 10. Evr. 7, 16. (16) Is. 32, 4-5. (7) Iov 15, 27. (9) Sir. 13, 28. Iudea 1, 6. (11) Ps. 31, 93. (12) Ps. 107, 1. (10) Mal. 3, 13-14. (18) Ier. 24, 16-17; 24, 24. Ps. 88, 36. Pild. 14, 32. (19) I Reg. 23, 29. Iov 15, 32; 20, 8; 135, 4. Luc. 1, 68. (21) Is. 6, 3.

PSALMUL 72

Al lui Asaf.

1. Cit de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cci dreptă la înimă.

2. Iar mie, puțin a fost de nu mi-ai sunecat picioarele, puțin a fost de nu s-ai poticnit pașii mei.

3. Că am pîzmuții pe cci sără de lege, cind vedeam pacea păcătoșilor.

4. Că n-au necazuri pînă la moartea lor și tari sint cind lovesc ei.

5. De ostendem omenești n-au parte cu oamenii nu sint biciuți.

6. Pentru aceea îi stăpînește pe ei înălția și se îmbrăcă cu nedreptatea silnicia.

7. Din răutățea lor ies nedreptatea cugetele inimii lor ies la îvelă.

8. Gîndesc și vorbesc cu vîdeșug, nedreptate grăiese de sus.

9. Pînă la cer ridică gura lor și cu limbă lor străbat pămîntul.

10. Pentru aceasta poporul meu se la pără ei și găsește că ei sint plini de bune.

11. Să zice: „Cum? Știe aceasta Dumnezeu? Are cunoștință cel preaințat?»

12. Iată, acestia sint păcătoși și sint îndestulăți. Veșnic sint bogăți.

13. Iar eu am zis: „Deci, în desert sunt drept la înimă și mi-am spălat întru cele nevinovate minile mele.

14. Că am fost lovit toată ziua și în fiecare dimineață.

15. Dacă aș fi grăbit așa, iată aș fi călcat legămintul neamului fililor tăi.

16. Să îmramântă să pricep aceasta, dar anevoiești lucru este înaintea mea.

17. Pînă ce am intrat în locașul cel sfînt al lui Dumnezeu și am înțeles sfîrstul celor răi;

18. Într-adevăr pe drumuri violente i-ai pus pe ci și-i ai doborit cind se înălțau.

19. Că de iute i-a pustuit pe ei! Să au stins, au pierit din pricina nelegăturălor.

20. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în cîntarea ta chipul lor de nimică lă-făcut.

Psalm. 72. — (1) Ps. 63, 11; 99, 4. Mat. 5, 8. Ioan. 1, 47. (3) Iov 21, 7. Ps. 36, 1. Pild. 3, 31. Ier. 12, 1. (4) Iov 21, 9. (6) Ps. 36, 35. Sir. 13, 4-5. (7) Iov 15, 27. (9) Sir. 13, 28. Iudea 1, 6. (11) Ps. 31, 93. (12) Ps. 107, 1. (10) Mal. 3, 13-14. (18) Ier. 24, 16-17; 24, 24. Ps. 88, 36. Pild. 14, 32. (19) I Reg. 23, 29. Iov 15, 32; 20, 8; 135, 4. Luc. 1, 68. (21) Is. 6, 3.

21. De aceea s-a bucurat înimă mea și răsunchi mei s-au potolit.

22. Că eram fără de minte și nu știam; ca un dobitoc eram înaintea ta. Dar eu sunt pururea cu tine.

23. Apucat-ai de mină mă cea dreaptă. Cu sfatul tău m-ai povătuit și cu slavă m-ai primit.

24. Că pe cîte am eu în cer afară de tine? Să afară de tine, ce am dorit pe pămînt?

25. Stinsu-s-a înima mea și trupul meu, Dumnezeul înimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cei ce se depărțează de tine vor pieri, nimicăi pe tot cel ce se leapădă de tine.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele tale în porțile fiicării Sionului.

PSALMUL 73

Al lui Asaf.

1. Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeule, pînă în sfîrșit? Aprinsu-s-a înima ta peste oile păsunii tale.

2. Adu-ți aminte de sfint locașul tău, pe care l-ai ciștagit de la început.

3. Izbăvit-ai toiaug moștenirii tale; muntele Sionului, acesta în care ai locuit.

4. Ridică minile tale împotriva mindriilor lor, pînă la sfîrșit, că rău a făcut vrăjimășul în locul cel sfînt al tău.

5. Să iau fălit cci ce te urăsc pe tine în mijlocul locului de prăznire al tău, pus-ai scimale lor drept semne;

6. Sfărămat-ai intrarea cea de deasupra.

7. Ca în codru cu topoarele au tăiat ușile locașului tău, că topoare și cionale 1-au sfărămat.

8. Ars-au cu foc locașul cel sfînt al tău, pînă la pămînt; spurcat-au locul numelui tău.

9. Zis-ai în înima lor împreună cu neamul lor: Veniți să ardem toate locurile de prăznire ale lui Dumnezeu de pămînt.

Is. 29, 7. (22) Ioan 12, 16. (23) Is. 41, 13. Ioan 6, 67-68. (25) Ps. 15, 5. Ioan 4, 14. (26) Pîng. 3, 24. (27) Ier. 17, 13. Iez. 23, 3. Os. 7, 13. (28) Iac. 4, 8. Psalm. 73. — (1) Ps. 43, 25; 99, 2. Ier. 14, 19. (2) Ioi 4, 21. (3) Ps. 67, 17. Ioi 4, 16. (4) Ier. 2, 15. (7) 4 Reg. 25, 9. (9) 1 Reg. 3, 1. Pîng. 2, 9.

10. Sennele noastre nu le-am văzut; nu mai este profet și pe noi nu ne va mai cunoaște.

11. Pînă cînd, Dumnezeule, te va ocări vrăjmașul, pînă cînd va huli potrivnicul numele tău, pînă în sfîrșit?

12. Pentru ce întorcî mină ta și dreapta ta din sinul tău, pînă în sfîrșit?

13. Dar Dumnezeu, împăratul nostru înainte de veac, a făcut mintuire în mijlocul pămîntului.

14. Tu ai despărțit, cu puterea ta, marca, tu ai zdrobît capetele balaurilor din apă.

15. Tu ai sfârșit capul balaurului; datu-l-i pe el mîncare popoarelor pustiului.

16. Tu ai deschis izvoare și pîraie; tu ai secat rîurile Itanului.

17. A ta este ziua și a ta este noaptea. Tu ai întocmit lumenă și soarele.

18. Tu ai făcut toate marginile pămîntului; vara și primăvara tu le-ai zidit.

19. Adu-ji aminte de accastă: Vrăjmașul a ocărit pe Domnul și poporul cel fără de minte a hulit numele tău.

20. Să nu dai fiarelor sufletul ce te laudă pe tine; sufletele săracilor tăi să nu le uiți pînă în sfîrșit.

21. Caută spre legămîntul tău, că s-au umplut ascunsorile pămîntului de locuințele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă rușinat cel umilitor, săracul și sărmânat să laude numele tău.

23. Scoală-te, Dumnezeule, apără pricina ta; adu-ți aminte de ocara de fiecare zi, cu care te necinstește cel fără de minte.

24. Nu uita strigătul vrăjmașilor tăi! Răzvrătirea celor ce te urăsc pe tine se urcă pururea spre tine.

PSALMUL 74 Al lui Asaf.

1. Lăuda-te-vom pe tine, Dumnezeule, lăuda-te-vom și vom chema numele tău.

2. Voi să punem toate minunile tale. Cind va fi vremea, cu dreptate voi judeca.

3. Cutremuratu-să-pămîntul și toti cei ce locuiesc pe el; eu am întărit stilpii lui,

(13) Ies. 14, 21; 15, 10. Iez. 29, 3. (15) Ies. 17, 5-6. Num. 20, 10-11. Iosua 3, 13. Ps. 103, 10. (17) Foaie 8, 22. (18) Plina 3, 61. (21) Luc. 11, 27. (22) Ies. 49, 4. Iez. 39, 25. Psalm. 74, – (1) Ps. 9, 1; 43, 2. (3) Ps. 45, 6. (7) Dan. 2, 2; 5, 21. (8) Ps. 59, 3. Ps. 51, 22. (11)

4. Sîi am zis celor fărădelege: «Nu faceți fărădelege!», și păcătoșilor: «Nu înălțați fruntea!

5. Nu ridicăți la înălțime fruntea voastră, să nu grăbi îndreptate împotriva lui Dumnezeu!».

6. Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din munjii pustici, nu vine ajutorul.

7. Că Dumnezeu este judecătorul pe unul îl smerește și pe altul îl înalță.

8. Paharul este în mâna Domnului plin cu vin curat biné-miroitor; și îl trece de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a vîrsat; din ea vor bea toți păcătoșii pămîntului.

9. Iar eu mă voi bucură în veac, cîntă-voi Dumnezeului lui Iacob,

10. Sîi tote frunțile păcătoșilor voi zdobi și se va înălța fruntea dreptului,

PSALMUL 75

Al lui Asaf.

1. Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele lui.

2. Că s-a făcut în Ierusalim locul lui și locașul lui în Sion.

3. Acolo a zdobit tăria arcurilor, armă și sabia și războuiul.

4. Tu luminezi minunat din munjii cei vesnici.

5. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

6. De certarea ta, Dumnezeule al lui Iacob, au incrementat călăreții pe cal.

7. Tu înfricoșat ești și cine va sta împotriva miniei tale?

8. Din cer ai făcut să se audă judecată, pămîntul să-temut și s-a linșit;

9. Cind s-a ridicat la judecăta Dumnezeu, ca să mintuiască pe topoți blinzi pămîntului.

10. Că gîndul omului te va lăuda și amintirea gîndului te va prăznu.

11. Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru; topoți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

12. Celui înfricoșător și celui ce ia duhurile capeteiilor, celui înfricoșător împăraților pămîntului.

13. Cind s-a ridicat la judecăta Dumnezeu, ca să mintuiască pe topoți blinzi pămîntului.

14. Că gîndul omului te va lăuda și amintirea gîndului te va prăznu.

15. Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru; topoți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

16. Celui înfricoșător și celui ce ia duhurile capeteiilor, celui înfricoșător împăraților pămîntului.

17. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

18. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

19. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

20. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

21. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

22. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

23. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

24. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

25. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

26. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

27. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

28. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

29. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

30. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

31. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

32. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

33. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

34. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

35. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

36. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

37. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

38. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

39. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

40. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

41. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

42. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

43. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

44. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

45. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

46. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

47. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

48. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

49. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

50. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

51. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

52. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

53. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

54. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

55. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

56. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

57. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

58. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

59. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

60. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

61. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

62. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

63. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

64. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

65. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

66. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

67. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

68. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

69. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

70. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

71. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

72. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

73. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

74. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

75. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

76. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

77. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

78. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

79. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

80. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

81. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

82. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

83. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

84. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

85. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

86. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

87. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

88. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

89. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

90. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

91. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

92. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

93. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

94. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

95. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

96. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

97. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

98. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

99. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

100. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

101. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

102. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înimă, dormit-ai somnul lor și n-ai aflat nimic topoți cei bogăți în munjile lor.

103. Tulburat-u-sătușii topoți cei neprișteputi la înim

18. Despicat-a piatră în pustie și i-a adăpat pe ei cu bogăție de apă.
 19. Scos-a apă din piatră și s-au pogorât apele ca niște riuri.
 20. Și încă au greșit înaintea lui, amărit-au pe cel preainalt, în loc fără apă.
 21. Și au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerind mincare sufletelorlor.
 22. Și au grăbit impotriva lui Dumnezeu și au zis: «Va putea, oare, Dumnezeu să gătească masă în pustie?»
 23. Pentru că a lovit piatra și au curs ape și piraiele s-au umplut de apă.
 24. Oare, va putea și piine, sau va putea întinde masă poporului său?»
 25. Pentru aceasta a auzit Domnul și s-a miniat, și foc s-a aprins peste Iacob și minile s-a suț peste Israel.
 26. Căci n-au crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăduit în izbăvirea lui.
 27. Și au poruncit norilor de deasupra și ușile cerului le-a deschis,
 28. Și a plouat peste ei mană de mincare și piine cerească le-a dat lor.
 29. Pline îngerească a mincat omul; bucate le-a trimis lor din destul.
 30. Poruncit-a el, din cer, vînt dinspre răsărit și a adus cu puterea lui vînt dinspre miazăzi.
 31. Și a plouat peste ei ca pulbera cărnurii și ca nisipul mării păsări zburătoare.
 32. Și au căzut în mijlocul taberei lor, imprejurul corturilor lor.
 33. Și au mincat și s-au săturat foarte și pofta lor și au împlinit-o.

34. Nemic nu le lipsea din cele ce poftau și mincare le era încă în gura lor,
 35. Cind minia lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei și a ucis pe cei sătui ai lor și pe cei aleși ai lui Israel i-a doborât.
 36. Cu toate acestea încă au mai păcăuit și n-au crezut în minunile lui,
 37. Și s-au stîns în dezertăciune zilelor lor și anii lor degradă.
 38. Cind îi ucidea pe ei, îl căutau și se întorceau și reveneau la Dumnezeu.
 39. Și și-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor și Dumnezeu cel preainalt este izbăvitul lor,

(18) Num. 11, 4. Ps. 105, 14. 1 Cor. 10, 9.
 (19) Evr. 3, 8. (21) Num. 11, 1. (24) Ies. 16, 4, 14. Num. 11, 7. Deut. 8, 16. Ies. 16, 2, 20. Iean 6, 31, 49. 1 Cor. 10, 3. (26) Ies. 16, 13. Num. 11, 31. Ps. 104, 40. (30) Num. 33, (32) Deut. 1, 32. (39) Iac. 4, 14. (40) Num. 14, 22. (44) Ies. 4, 9; 7, 20. Ps. 104, 29.

40. Dar l-au înșelat pe el, cu gura lor, și cu limba lor l-au mințit.
 41. În inimă lor n-au fost drepti cu el, nici n-au crezut în legămintul lui.
 42. Iar el este indurător, va curăța păcatele și nu-i va nimici;
 43. Și va întoarce de multe ori minții lui, și nu va aprinde totată urgia lui,
 44. Și-a adus aminte că trup sint el, sfuflare ce trece și nu se mai întoarce.
 45. De cîte ori l-au amânat în pustie l-au miniat în pămînt, fără de apă?
 46. Și s-au intors și au ispitit pe Dumnezeu și pe sfinții lui Israel-iu întăritat,
 47. Nu s-a adus aminte de brațul lui, de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mină asupritorului.
 48. Că a făcut în Egipt semnele lui și minunile lui în cîmpia Tancoș;
 49. Și a prefațat în singe riurile lor și apele lor, ca să nu bea.
 50. Și a trimis asupra lor tăuri și i-a mincat pe ei; și broaste, și i-a prăpădit pe ei.
 51. Dat-a stricăciunii rodul lor și ostenelelor lor, lăcustelor.
 52. Bătut-a cu grindină via lor și duzii lor cu piatră.
 53. Dat-a grindinii dobitoacele lor și aveara lor, focului.
 54. Trimis-a asupra lor urgia miniei lui; minie, urgie și necaz trimis-a prin ingeri nămînicitorii.
 55. Făcut-a cale miniei lui, n-a crăut de moarte sufletele lor și dobitoacele lor morți le-a dat.
 56. Lovit-a pe toți cei întii-născuți din Egipt, pînă ostenelelor lor, în locașurile lui Ham.
 57. Ridicat-a ca pe niște oi pe poporul său și i-a dus pe ei, ca pe o turmă, în pustie.
 58. Povățuită-i-a pe ei cu nădejde și nu s-au înfricoșat și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.
 59. Dusu-i-a pe ei la hotarul sfinteniei lui, muntele pe care l-a dobindit drecța lui.
 60. Izgonită dinaintea lor neamuri și le-a dat lor prin sorti pămîntul de moștenire;

(45) Ies. 8, 6, 24. Ps. 104, 31. (46) Ies. 10, 13-14. Ps. 104, 34. (47) Ies. 9, 23, 25. Ps. 104, 33. Înțel. 16, 16. (50) Ies. 9, 3, 6. (51) Ies. 11, 5; 12, 29. Ps. 104, 36; 134, 8. (52) Ies. 12, 37-38; 13, 18. (55) Iosua 13, 6-7. (57) Ies. 63, 10. (58) Deut. 32, 16. (60) Ies. 29, 43. 1 Reg. 4, 11. Ier. 7, 14.

61. Și a așezat în corturile lor semințile lui Israel.
 62. Dar ei au ispitit și au amânat pe Dumnezeu cel preainalt și poruncile lui nu le-au păzit.
 63. Și s-au intors și au călcăt legămintul ca și părinții lor, intorsi-s-au ca un arc strimb.
 64. Și l-au miniat pe el pe înălțimile lor, și cu idolii lor l-au întăritat pe el.
 65. Auzit-a Dumnezeu și s-a miniat și a urgosit foarte pe Israel.
 66. A lepădat cortul său din Silo, locul lui, în care a locuit printre oameni.
 67. Și a robit tările lor și frumusețea lor a dat-o în minile vrăjitoarelor.
 68. Și a dat sabie pe poporul său, și de moștenirea lui n-a jinut scama.
 69. Pe tinerii lor i-a mistuit focul și fecioarele lor n-au fost înconjurate cu cinste.
 70. Preotii lor de sabie au căzut și văduvele lor nu vor plinge.
 71. Și s-a destepăt Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz amețit de vin.
 72. Și a lovit din spate pe vrăjmașii săi, ocără vesnică le-a dat lor.
 73. Și a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n-a ales-o;
 74. Ci a ales seminția lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.
 75. Și a zidit locașul său cel sfint, ca înălțimea cerului; pe pămînt l-a intemecat pe el în veac.
 76. Și a ales pe David robul său și l-a luat pe el de la turmele oilor.
 77. De lingă oile ce nasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul său și pe Israel, moștenirea sa.
 78. Și i-a păscut pe ei intru nerăușitatea inimii lui și în pricoperea minii lui i-a povățuit pe ei.

PSALMUL 78

Al lui Asaf.

1. Dumnezeule, intrat-ai neamurile în moștenirea ta, pingărit-ai locașul tău cel sfint, făcut-ai din Ierusalim ruină.

(61) 1 Reg. 4, 21. (63) Iov 27, 15. (64) 1 Reg. 4, 11. (66) 1 Reg. 5, 6; 6, 4. (70) 1 Reg. 16, 11. 2 Reg. 7, 8. (71) 2 Reg. 5, 2. 1 Paral. 11, 2. (72) 11. 3 Reg. 8, 49. Ps. 101, 21. (72) Ies. 65, 6-7. (73) 3 Reg. 8, 49. Ps. 101, 21. (72) Ies. 65, 6-7. Luc. 6, 38. (73) Ps. 99, 2. **Psalm. 79**, — (1) Ies. 63, 18; 64, 9. Ier. 3, 11; 12, 8. (2) 1 Mac. 7, 17. (3) Ies. 24, 7. (4) Ies. 43, 15. (5) Ps. 84, 5; 88, 46. (6) Ier. 10, 18. (7) Ps. 76, 19. Iosan 10, 11. (2) Num. 2, 18. Ps. 40, 8. 18, 7, 2; 37, 16. (3) Ps. 30, 16.

1. Cel ce paști pe Israel, ia aminte Cel ce povățuiești ca pe o oaie pe Iosif;

2. Cel ce sezi pe heruvimi, arată-te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manasc;

3. Deșteaptă puterea ta și vino să ne mintuiești pe noi.

PSALMUL 79

Al lui Asaf.

1. Cel ce paști pe Israel, ia aminte Cel ce povățuiești ca pe o oaie pe Iosif;

2. Cel ce sezi pe heruvimi, arată-te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manasc;

3. Deșteaptă puterea ta și vino să ne mintuiești pe noi.

25. Pling. 3, 66. (8) Lcv. 26, 45. Is. 64, 8. (9) Ps. 24, 10. (10) Ps. 41, 3. Min. 7, 10. Ioil 2, 17. (11) 3 Reg. 8, 49. Ps. 101, 21. (12) Ies. 65, 6-7. (13) Ps. 99, 2. **Psalm. 79**, — (1) Ies. 63, 18; 64, 9. Ier. 3, 11; 12, 8. (2) 1 Mac. 7, 17. (3) Ies. 24, 7. (4) Ies. 43, 15. (5) Ps. 84, 5; 88, 46. (6) Ier. 10, 18. (7) Ps. 76, 19. Iosan 10, 11. (2) Num. 2, 18. Ps. 40, 8. 18, 7, 2; 37, 16. (3) Ps. 30, 16.

4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi și arată față ta, și ne vom mintui!

5. Doamne, Dumnezelul puterilor, pînă cînd te vrăjim, derugă robitorii?

6. Ne vei hrăni pe noi cu pîine de lacrimi și ne vei adăpa cu lacrimi, peste măsură?

7. Pusu-ne-ai în ceartă cu vecinii noștri și vrăjimai noștri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne, Dumnezelul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată față ta, și ne vom mintui.

9. Via din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri și ai răsădit-o pe ea. 10. Cale ai făcut înaintea ei și ai răsădit rădăcinile ei și s-a umplut pămîntul.

11. Umbra ei și mlădițele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.

12. Întins-a vîțele ei pînă la mare și pînă la rîu lăstarcile ei.

13. Pentru ce ai dărîmat gardul ei și o culeg pe ea toți cei ce trec pe cale?

14. A stricat-o pe ea mistrețul din pădure și porcul sălbatic a păscut-o pe ea.

15. Dumnezelul puterilor, întoarcere-dar, caută din cer și vezzi și cerceță via aceasta;

16. Și nu desăvîrșește pe ea, pe care a sădit-o dreptă ta; și pe fiul omului pe care l-ai întărît încă.

17. Arsă a fost în foc și smulsă, dar de cercetarea feței tale ei vor pieri.

18. Să fie mina ta peste bărbatul dreptei tale și peste fiul omului pe care l-ai întărît încă.

19. Și nu vom depărta de tine; ne vei da viață și numele tău vom chema.

20. Doamne, Dumnezelul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată față ta, și ne vom mintui.

PSALMUL 80

Al lui Asaf.

1. Bucurări-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigăți Dumnezeului lui Iacob!

2. Cîntați psalmi și bateți din timpan; cîntați dulce din psaltire și din alătură!

3. Sunați din trîmbiță, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre!

(5) 3 Reg. 22, 27. Ps. 101, 10. Is. 30, 20. (6) Ps. 43, 13, 15. (8) Ies. 15, 17. Ps. 43, 3. Mat. 21, 33-35. Marc. 12, 1. Luce 20, 9. (11) Ies. 23, 31. (12) 1 Ezd. 9, 9. Is. 5, 5. (13) 4 Reg. 17, 6; 25, 1. Ps. 67, 31. (14) Pling. 3, 50. (15) Is. 5, 7. (17) Luce 1, 66. **Psalm. 80.** — (3) Lev. 23, 24. Num. 10, 10. (4) Ies. 23, 17. (7) Ies. 17, 6-7. Deut. 32,

4. Că poruncă pentru Israel este și orinduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, cînd a ieșit din pămîntul Egiptului; și a auzit limbi pe care n-o știa.

5. Luat-a sarcina de pe umerii lui, că minile lui au robit la coșuri.

6. Întru necaz m-am chenat și te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul fururii, și te-am cercat la apă certării.

7. Ascultă, poporul meu, și-i voi mărturisi tie, Israele: De mă vei asculta pe mine,

8. Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închină la dumnezeu străin.

9. Că tu sunt Domnul Dumnezeu tău, cel ce te-am scos din pămîntul Egiptului. Deschide gura și o voi umple pe ca.

10. Dar n-a ascultat poporul meu glasul meu și Israel n-a căutat la mine.

11. Și i-am lăsat să umble după dorințele inimilor lor, și au mers după cugetele lor.

12. De m-ar fi ascultat poporul meu, dacă ar fi umblat Israel în cîile mele,

13. I-ăs fi supus de tot pe vrăjimai lor și să fi pus mina mea pe asupratorii lor.

14. Vrăjimai Domnului l-au mințit pe el, dar le va veni, în timpul lor, în veac.

15. Că Domnul i-a hrănit pe ei din grîul cel mai ales și cu miere din stîncă i-a săturat pe ei.

PSALMUL 81

Al lui Asaf.

1. Dumnezeu a stat în adunarea celor puternici și în mijloc pe puternici va judeca;

2. Pînă cînd veți judeca cu nedreptate și la fețele păcătoșilor veți căuta;

3. Judecați pe orfan și pe sărac și faceți dreptate celui smerit, celui sărmănu;

4. Mintuiti pe cel sărmănu și pe cel sărac; din mină păcătosului, izbăviți-

5. Dar ei n-au cunoscut, nici n-au pricoput, în intunerici umbălu; strică-

vă toate rînduile pămîntului.

51. (8) Ies. 20, 1-2. Ps. 49, 7. (10) Ies. 31, 1. Deut. 5, 6. (11) Ies. 20, 25. (12) Fapt. 14, 1. Rom. 1, 28. (13) Lev. 26, 3. Deut. 5, 29, 1a. 18. Bar. 3, 13. (16) Deut. 32, 13. Psalm. 11. (1) Ies. 22, 8. (2) Deut. 1, 17. 2 Paral. 19, 6. (3) Deut. 16, 18; 24, 17. 2 Paral. 19, 6. (4) Iud. 24, 11. Is. 1, 17 (5) Intel. 4, 18. 1 Ioan 1, 6.

6. Eu am zis: «Puternici sănțeti și tu și ai celu prefață!»

7. Dar voi ca niște oameni muriți și unul din căpetenii cădeji.

8. Scoală-te, Dumnezeule, judecă pămîntul, că toate neamurile săn ale tale.

PSALMUL 82

Al lui Asaf.

1. Dumnezeule, cine se va asemăna tei? Să nu taci, nici să te linistești,

Dumnezeule!

2. Că iată, vrăjimai tăi s-au întărât și cei ce te urâsc au ridicat capul.

3. Împotriva poporului tău au lucrat eu vicleșug și s-au sfătuit împotriva înților tăi.

4. Zis-ai: «Veniti să-i pierdem pe ei dintr-neamuri și să nu se mai pomenească numele lui Israel».

5. Că s-au sfătuit într-un gind împotriva lui. Împotriva ta legămintă făcută:

6. Locașurile Idumeilor și Ismaelienii, Moabul și Agarenii.

7. Gheval și Amon și Amalic și cei de alt neam, cu ceci ce locuiesc în Tîr.

8. Că și Asur a venit împreună cu ei, ajutat cu filoii lui Lot.

9. Fădele lor ca lui Madian și lui Isara, și ca lui Iavîn, la rîul Chișon.

10. Pierit-ai în Endor; făcutu-să-ai gunoiul pe pămînt.

11. Pune pe căpetenile lor ca pe Oriv Zev și Zevel și Salmana, pe toate căpetenile lor, care au zis: «Să moștenim noi teritoriul lui Dumnezeu».

12. Dumnezelul meu, pună-i pe ei o roată, ca trestia în fața vîntului;

13. Ca focul care arde pădurea, ca vîlăea care arde munți.

14. Așa alungă-i pe ei, în vîforul tău și în urgia ta;

15. Umplic fețele lor de ocară, și vor căuta față ta, Doamne.

16. Să se rușineze și să se tulbere în veacul yeacului și să fie înfruntați și piară.

17. Să cunoască ei că numele tău este Domnul. Tu singur ești Cel prefațat peste tot pămîntul.

(6) Ioan 10, 34. (7) Ies. 31, 14. Sir. 40, 4. (8)

Deut. 5, 2. 7. Evr. 1, 2. **Psalm. 82.** — (1) Ps. 108,

(3) Mat. 26, 4. (5) Ier. 11, 19. Papt. 14, 5.

(6) 1 Paral. 5, 10. Ioan 10, 34. (7) Ioan 13, 5.

(8) 27, 9. (8) Fapt. 19, 36; 31. (9) Ioan 4, 15; 16,

7, 21. Is. 10, 26. (10) Iud. 7, 22. 2 Reg. 22,

(11) Iud. 7, 25; 8, 12, 21. Ies. 35, 10. (13)

1, 4; 17, 45. Is. 17, 13. (17) Iud. 5, 31. Ps. 69,

PSALMUL 83

Al fiilor lui Core.

1. Că de iubite săn locașurile tale, Doamne al puterilor!

2. Dorești și se sfîrșește sufletul meu după curjile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

3. Că pasarea și-aflat casă și tuturărea cuib, unde-și va pune puui săi;

4. Altarele tale, Doamnele puterilor, împăratul meu și Dumnezeul meu;

5. Fericiti săn cei ce locuiesc în casa ta; în vecii vecilor te vor lăuda,

6. Fericit este bărbatul al căruia ajutor este de la tine, Doamne; suisuri în inimă sa a pus.

7. În valea plingerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvîntare va da Cel ce pune lege.

8. Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezelul dumnezelor în Sion.

9. Doamne, Dumnezelul puterilor, auzi rugăciunea mea; ascultă, Dumnezelui lui Iacob.

10. Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule și căută spre față unsului tău.

11. Că mai bună este o zi în curțile tale decât mii; ales-am și fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vîrstă decât a locu în locașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul Dumnezeu har și slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umbălu intru nerăutate.

13. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru tine.

PSALMUL 84

Al fiilor lui Core.

1. Bine ai voit, Doamne, pămîntul tău, întors-ai robinea lui Iacob.

2. Iertat-ai fărădelegile poporului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată minia ta; întorsu-te-ai de către iuțimea miniei tale.

4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezelul mintuirii noastre, și-ți întoarce minia ta de la noi.

2-3. Is. 64, 1. (18) Ies. 14, 4; 15, 2-3. Ier.

33, 2. **Psalm. 83.** — (2) 2 Reg. 6, 14. Ps. 41, 2.

(4) Ps. 5, 2. (5) Ps. 14, 1. (8) Is. 40, 29. Rom.

1, 17. (10) Ps. 88, 18. (11) I Reg. 26, 19. 2 Reg.

6, 22. 1 Paral. 9, 22. (12) Ps. 90, 4-5. Pild. 2, 7.

Luc. 22, 35. (13) Ps. 2, 11; 117, 8. Pild. 3, 5.

Psalm. 84. — (2) Ps. 31, 1. Rom. 4, 7.

5. Oare, în veci te vei mînia pe noi? Sau vei întinde mînia ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, tu întorcindu-te, ne vei via pe noi, și poporul tău se va veseli de tine.

7. Arată-ne nouă, Doamne, mila ta și mintuirea ta dă-ne-o nouă.

8. Auza-voi ce va grăbi intru mine Domnul Dumnezeu; că va grăbi pace peste poporul său.

9. Și peste cuviosii săi și peste cei ce își intorc inimile spre dinsul.

10. Dar aproape este de cei ce se tem de dinsul mintuirea lui, că să se sălășuiască slava în pămîntul nostru.

11. Mila și adevărul s-au întîmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pămînt a răsărit și dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunătate și pămîntul nostru își va da rodul său;

14. Dreptatea înaintea lui va merge și va pune pe cale pașii săi.

PSALMUL 85

O rugăciune a lui David.

1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu.

2. Păzește sufletul meu, căci cuvirosi și mintuiește, Dumnezeul meu, pe robul tău, pe cel ce nădăduiește în tine.

3. Miluiește-mă, Doamne, și spre tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului tău, că spre tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.

4. Că tu, Doamne, bun și blind ești și mult-milostiv tuturor celor ce te cheamă pe tine.

5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele.

6. În ziua necazului meu am strigat către tine, că m-am auzit.

7. Nu este asemenea tie între dumnezei, Doamne, și nici fapte nu sunt ca faptele tale.

8. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închiina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

9. Că mare este tu, cel ce faci minuni, tu cști singurul Dumnezeu.

10. Povățuiește-mă, Doamne, pe cădea ta și voi merge întru adevărul tău;

(5) Ps. 12, 2; 76, 7; 78, 5. (10) Iov 22, 27. Ps. 96, 6; 144, 19. (13) Ps. 66, 5. Iof 2, 19, 22. Psalm. 85. — (1) Ps. 87, 2. (4) Ps. 24, 1. (6) Ies. 34, 6. Ps. 85, 15; 114, 5. — (2) Ps. 2, 13. Iona 4, 2. Naum 1, 3. (7) Ps. 49, 15. (8) Deut. 3, 24. Ps. 88, 6. Ier. 10, 6. (9) Ier. 3, 17. Apoc. 15, 5.

vescăescă-se **înima** mea, ca să se teamă de numele tău.

11. Lăuda-te-voi, Doamne, Dumnezelul meu, cu toată înima mea și voi slăvi numele tău în veac.

12. Că mare este mila ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13. Dumnezeule, călcătorii de legăsuți sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu te-au pus pe tine înaintea lor.

14. Dar tu, Doamne, Dumnezeu îndură și milostiv esti; îndelung-răbdător și mult-milostiv și adevărător.

15. Căută spre mine și mă milujește, că tăria ta slugii tale și mintuiește pe ful slujnicice tale.

16. Fă cu mine semn spre bine, că vădăcei cemăurăsc și să serușineze, că tu Doamne, mi-ai ajutat și m-am mingălat.

PSALMUL 86

Al fililor lui Core.

1. Temelii Sionului pe munții sfânti. Domnul iubește porțile Sionului, mai mult decât toate locașurile lui Iacob.

2. Lucruri slăvite s-au grăbit despre tine, ceteata lui Dumnezeu.

3. Aduce-mi-voi amintire de Raav și de Babilon, între căi ce mă cunoște pe mine; și iată căi de alt neam și Tirul și poporul etiopianilor, aceștia acolo s-au născut.

4. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și însuși cel prea înalt l-a întemeiat pe el.

5. Domnul va povesti în carteia poarelor și a căpetenilor acestora, că s-au născut în el.

6. Că în tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

PSALMUL 87

Al fililor lui Core.

1. Doamne, Dumnezeul mintuirile, ziua am strigat și noaptea înaintea tău.

2. Să ajungă înaintea ta rugăciunea mea; pleacă urechea ta spre ruga mea; Doamne,

(10) 2 Reg. 7, 22; Is. 45, 5. (11) 2 Reg. 8, 10; Ps. 24, 3; 26, 15; 138, 24; 142, 8. (12) Ps. 23, 3; Pling. 3, 22. Dan. 3, 17. (14) Ps. 53, 3. (13) Ies. 34; 6. Ps. 85, 5; 144, 8. Is. 54, 8. Psalm. 86. — (1) Is. 14, 32. (2) Is. 62, 2-3. (3) Is. 19, 19. (4) Gal. 4, 26. Psalm. 87. — (2) Ps. 88.

PSALMII 87-88

3. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.

5. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormînt, de care nu și-ai mai adus amintă și care au fost lepădați de la înmormântare.

6. Pusu-m-au în groapa cea mai jos, intru cele întunecate și în umbra morții.

7. Asupra mea s-a întărit minia ta și boala valurile tale le-ai adus peste mine.

8. Depărtați-ai pe cunoștișii mei de la mine, ajuns-am urcînne lor.

9. Inchis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slabit de suferință.

10. Strigăt-am către tine, Doamne, înaintă, intins-am către tine mînile mele.

11. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și te vor lăuda pe tine?

12. Oare, va spune cineva în mormînt mila ta și adevărul tău în locul pierzării?

13. Oare, se vor cunoaște într-unulice minutele tale și dreptatea ta în pămînt uită?

14. Iar eu către tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea te înțimpină.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletele mele și întorci fața ta de la mine?

16. Sărac sint eu și în ostenele din amerele mele; înălțat am fost dar am smerit și m-am mișnit.

17. Peste mine au trecut mîinile tale înfricoșările tale m-au tulburat.

18. Înconjurat-mă cu apa toată și m-am cuprinz deodată.

19. Depărtați-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoștișii mei de căloșia mea.

PSALMUL 88

O invățătură a lui Eiam Ezrahitul.

1. Milele tale, Doamne, în vecie le voi cînta.

2. Din neam în neam voi vesti adevărul tău cu gura mea.

(1) Ps. 122, 6. (4) Ps. 27, 1. Pling. 3, 6. (6) Ps. 10, 21. (9) Iov 30, 10. Ps. 30, 9; 37, 10. Pling. 2, 11. Marc. 14, 49-50. (11) Ps. 6, 5. Bar. 17. (13) Iov 10, 21-22. (14) Ps. 118, 147. (16) Iov 19, 7. (18) Ps. 21, 12-13. (19) Iov 15. Psalm. 88. — (1) Ps. 91, 2; 100, 1. (2) Ps. 14. (3) 2 Reg. 7, 12. 3 Reg. 11, 34. Ps.

3. Că ai zis: «În veci mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul tău.

4. Făcut-am legămint cu aleșii mei, juratul-m-am lui David robul meu.

5. Pină în veci voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scăunul tău».

6. Lăuda-vor cerurile minunile tale, Doamne, și adevărul tău, în adunarea sfintilor.

7. Că cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?

8. Dumnezeul cel preamarit în sfatul sfintilor, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul lui;

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea pie? Tare esti, Doamne, și adevărul tău împrejurul tău.

10. Tu stăpînești puterea mării și mișcarea valurilor ei tu o potolești.

11. Tu ai smerit ca pe un râni pe cel mindru; cu brațul puterii tale ai risipit pe vrăjmașii tăi.

12. Ale tale sunt cerurile și al tău este pămîntul; lumina și plinirea ei tu le-ai întemeiat.

13. Miazănoapte și miazăzi tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele tău se vor bucura. Brațul tău este cu putere.

14. Să se întărescă mina ta, să se înalte dreapta ta. Dreptatea și judecata săntemilia scaunului tău.

15. Mila și adevărul vor merge înaintea fetei tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie;

16. Doamne, în lumina fetei tale vor merge. Să în numele tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea ta se vor înălța.

17. Că lauda puterii lor tu esti și întru bună vrerca ta se va înălța puterea noastră.

18. Că și Domnului este sprinjul și al Sfintului lui Israel, Împăratului nostru.

19. Atunci ai grăbit în vedenie cuviosilor tăi și ai zis: Dat-am ajutor celui puternic, înălțat-am pe cel ales din poporul meu.

20. Aflat-am pe David, robul meu; cu unidelemnul cel sfint al meu l-am uns pe el;

131, 11. Iez. 37, 26. Fapt. 2, 30. (4) Sir. 45, 34. (6) Deut. 3, 24. 2 Paral. 2, 5. Ps. 85, 8. (7) Dan. 7, 10. (8) Ps. 76, 13. Apoc. 19, 15. (9) Iov 26, 12. Ps. 106, 29. Mat. 8, 26. Marc. 4, 39, 41. Luc. 8, 24. (11) Fac. 1, 1. (12) Ps. 92, 3; 96, 2. (17) Luc. 1, 69. (18) Ps. 3, 3; 70, 23; 83, 10. (20) 1 Reg. 16, 12-13. Fapt. 13, 22.

PSALMII 88-89

608

21. Pentru că mina mea îl va ajuta și brațul meu îl va întări,
22. Nici un vrăjmaș nu va izbuti impotriva lui și fiul fărădelegii nu-i va mai face râu.

23. Să voi tăia pe vrăjmași săi de la față lui și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi infringe.

24. Să adevărul meu și mila mea cu el vor fi și în numele meu se va înălța pînă la cînd.

25. Să voi pune peste mare mina lui și peste riuri dreapta lui;

26. Acesta mă va chema: Tatăl meu eşti tu, Dumnezeul meu și sprijinitorul mintuirii mele.

27. Să îl voi face pe el înții-născut, mai înalt decât împărații pămîntului;

28. În veac îi voi păstra mila mea și legămintul meu credincios îi va fi.

29. Să voi pune în veacul veacului seminția lui și săcunil lui ca zilele cerului;

30. De vor părăsi fiii lui legea mea și după rînduriile mele nu vor umbla;

31. De vor nescoti dreptările mele și poruncile mele nu vor păzi;

32. Cerceta-voi cu taciag fărădele-

gile lor, și cu bătăi păcatele lor.

33. Iar mila mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strîmbătăică intru-adevărul meu,

34. Nici nu voi rupe legămintul meu și cele ce ies din buzele mele, nu le voi schimba.

35. O dată m-am jurat pe sfintenia mea: oare, voi minți pe David? Sc-

inția lui în veac va rămîne.

36. Să sacunil lui ca soarele înaintea mea. Să și luna înainte în veac și martor credincios în cer.

37. Dar tu ai lepădat, ai defăimat și ai aruncat pe unsul tău.

38. Stricat-ai legămintul robului tău, batjocorit-ai pe pămînt sfintenia lui.

39. Doborât-ai toate gardurile lui, făcut-ai înărturările lui ruină.

40. Jefuitu-l-ai pe el toți cei ce

treceau pe cale, ajuns-a ocără vecinilor săi.

41. Înălțat-ai dreapta vrăjimășilor lui, veselit-ai pe toți dușmanii lui.

42. Luat-ai puterea sabiei lui și nu l-ai ajutat în vreme de război.

43. Nimicit-ai curațenia lui și scaunul lui la pămînt l-ai doborit.

44. Micșorat-ai zilele vieții lui, umplutu-l-ai de rușine.

45. Pină cînd, Doamne, te vei întoarce? Pină cînd se va aprinde că focul minia ta?

46. Adu-ți aminte de mine; oare, în desert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

47. Cine este omul că să trăiască și să nu vadă moartea și să-și izbîvescă suficitul său din mină iadului?

48. Unde sunt milele tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, intru-adevărul tău?

49. Adu-ți aminte, Doamne, de ocară robilor tăi, pe care o port în sinul meu, de la multe neamuri.

50. Adu-ți aminte, Doamne, de ocară cu care m-au ocărît vrăjmași tăi cu care au ocarit pașii unsului tău.

51. Binecuvîntat este Domnul în veci. Amin. Amin.

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moise omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, scăpare te-ai făcut nouă în neam și în neam.

2. Mai înainte de ce s-au făcut mun-

ți și s-ziđit pămîntul și lumea; din

veac și pînă în veac este tu.

3. Nu întoarcă pe om întru smere-

nie, tu, care ai zis: «Întoarce-ți-vă, fi-

ai oamenilor».

4. Că o mie de ani înaintea ochilor

tăi sint ca ziua de ieri, care a trecut, și

ca straja noptii.

5. Nimicnicie vor fi anii lor; dimi-

nează ca iarbă va trece.

6. Dimineata va înflori și va trece,

seara va cădea, se va întări și se va ușa.

7. Că ne-am sfîrșit de urgia ta și de

minia ta ne-am tulburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înain-

tea ta, grecelile noastre ascunse, la

lumina fetci tale.

(21) Is. 41, 10. (22) 2 Reg. 7, 10. (23) Ps. 71, 8. Apoc. 10, 2. (26) 2 Reg. 7, 14. Evt. 1, 5. (27) Col. 1, 18. Apoc. 19, 16. (29) Ies. 15, 18. Deut. 11, 21. 2 Reg. 7, 13. (30) Ies. 71, 5. Dan. 2, 44. Luc. 1, 33. Ioan. 12, 34. (30) Deut. 8, 5. (32) 2 Reg. 7, 14. Iov. 9, 34. (34) 2 Reg. 7, 16. (36) 2 Reg. 7, 16. Ps. 71, 18. Luc. 1, 33; Ioan. 12, 34. (37) Apoc. 1, 5. (39) Ps. 43, 11. (40) Pting. 2, 6. (41)

Ps. 30, 11; 43, 15. (45) Ps. 101, 24. (46) Ps. 12, 2; 78, 5. (48) Ps. 48, 9. Sir. 14, 17-18; 41, 18, 5. (49) 2 Reg. 7, 15. Psalm. 39, 1. Ps. 101, 28. Pild. 8, 25. Is. 43, 13. Sir. 42, 7. (4) 2 Petr. 3, 8. (5) Iov. 7, 6. Ps. 38, 6. Is. 40, 5-6; 51, 12; 64, 5. Sir. 14, 18. Iac. 1, 10. (7) Ps. 75, 7. Is. 40, 7. (8) Iov. 10, 14. Iez. 33, 10. Sir. 17, 16.

PSALMII 89-91

609

9. Că toate zilele noastre s-au împu-

tinat și în minia ta ne-am stins.

10. Anii noștri s-au socotit ca pînza

unui păianjen, zilele anilor noștri sunt

săptecze de anii;

11. Iar de vor fi în putere optzeci

de anii și ce este mai mult decît aceștia

osteneală și durere;

12. Că trece viața noastră și ne vom

duce.

13. Cine cunoaște puterea urgiei

ta și cînc măsoară minia ta, după

temerea de tine?

14. Învăță-ne să socotim bine zilele

noastre, ca să ne îndreptăm înimile

spre înțelepcuire.

15. Întoarce-te, Doamne! Pină cînd?

Si mîngîie pe robii tăi.

16. Umplutu-ne-am dimineața de

mila ta și ne-am bucurat și ne-am ves-

tit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele in-

care ne-ai smerit, pentru anii în care

am văzut rete.

18. Să caută spre robii tăi și spre

lucrurile tale și îndrepteață pe fiul lor.

19. Să să fie lumina Domnului Dum-

nezelui nostru peste noi și lucrurile

mîniilor noastre le îndrepteață.

PSALMUL 90

O cîntare de laudă a lui David.

1. Cel ce locuiește în ajutorul Celui

prea înalt, intru-acoperîmîntul Dum-

nezelui cerului se va salășui.

2. Va zice Domnului: «Sprijinitorul

meu ești și scăparea mea; Dumnezeul

meu, voi nădăjdui spre dinsul».

3. Că el te va izbăvi din cursa vină-

torilor și de cuvîntul tulburător.

4. Cu spatele te va umbri pe tine și

sub aripile lui vei nădăjdui; ca o

armă te va inconjura adevărul lui.

5. Nu te vei teme de frica de noapte,

de săgeata ce zboară ziua,

6. De lugrul ce umbără în întuneric,

de molima se bîntuică întru amiază.

7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie

și zece mii de dreapta ta, dar de tine

nu se vor apropia.

(7) 1 Petr. 29, 15. (10) Iov 9, 25. Intel. 2, 1, 22, 27; 33, 24. Is. 30, 19; 43, 2. Zah. 13, 9. (16) 3 Reg. 3, 14. Is. 43, 2. Psalm. 91. – (1) Ps. 146, 1. (2) Ps. 88, 1. (3) Ps. 32, 2. (5) Ps. 103, 24. Iez. 47, 5. Rom. 11, 33. (6) Pild. 8, 5. Is. 26, 10. (7) 4 Reg. 19, 26. Ps. 36, 2; 128, 6. (8) Iov 36, 26. Ps. 101, 28. Bar. 3, 3. (10) Num. 23, 22. (11) Deut. 1, 31. Iov 5, 23. (13) Luc. 10, 19. (14) Ps. 69, 4; 144, 20. Dan. 6, 24. (15) Iov 5, 19; 20. (16) 1 Petr. 5, 12. Sir. 16, 19-20; 40, 1-2. (17) Iov 14, 8. (18) 5. (19) Ps. 137, 8. Is. 33, 2. (20) Iov 14, 18, 5. (21) Ps. 137, 8. Is. 33, 2. (22) Iov 14, 18, 5. (23) Ps. 137, 8. (24) Ps. 137, 8. (25) Ps. 137, 8. (26) Ps. 137, 8. (27) Ps. 137, 8. (28) Ps. 137, 8. (29) Ps. 137, 8. (30) Ps. 137, 8. (31) Ps. 137, 8. (32) Ps. 137, 8. (33) Ps. 137, 8. (34) Ps. 137, 8. (35) Ps. 137, 8. (36) Ps. 137, 8. (37) Ps. 137, 8. (38) Ps. 137, 8. (39) Ps. 137, 8. (40) Ps. 137, 8. (41) Ps. 137, 8. (42) Ps. 137, 8. (43) Ps. 137, 8. (44) Ps. 137, 8. (45) Ps. 137, 8. (46) Ps. 137, 8. (47) Ps. 137, 8. (48) Ps. 137, 8. (49) Ps. 137, 8. (50) Ps. 137, 8. (51) Ps. 137, 8. (52) Ps. 137, 8. (53) Ps. 137, 8. (54) Ps. 137, 8. (55) Ps. 137, 8. (56) Ps. 137, 8. (57) Ps. 137, 8. (58) Ps. 137, 8. (59) Ps. 137, 8. (60) Ps. 137, 8. (61) Ps. 137, 8. (62) Ps. 137, 8. (63) Ps. 137, 8. (64) Ps. 137, 8. (65) Ps. 137, 8. (66) Ps. 137, 8. (67) Ps. 137, 8. (68) Ps. 137, 8. (69) Ps. 137, 8. (70) Ps. 137, 8. (71) Ps. 137, 8. (72) Ps. 137, 8. (73) Ps. 137, 8. (74) Ps. 137, 8. (75) Ps. 137, 8. (76) Ps. 137, 8. (77) Ps. 137, 8. (78) Ps. 137, 8. (79) Ps. 137, 8. (80) Ps. 137, 8. (81) Ps. 137, 8. (82) Ps. 137, 8. (83) Ps. 137, 8. (84) Ps. 137, 8. (85) Ps. 137, 8. (86) Ps. 137, 8. (87) Ps. 137, 8. (88) Ps. 137, 8. (89) Ps. 137, 8. (90) Ps. 137, 8. (91) Ps. 137, 8. (92) Ps. 137, 8. (93) Ps. 137, 8. (94) Ps. 137, 8. (95) Ps. 137, 8. (96) Ps. 137, 8. (97) Ps. 137, 8. (98) Ps. 137, 8. (99) Ps. 137, 8. (100) Ps. 137, 8. (101) Ps. 137, 8. (102) Ps. 137, 8. (103) Ps. 137, 8. (104) Ps. 137, 8. (105) Ps. 137, 8. (106) Ps. 137, 8. (107) Ps. 137, 8. (108) Ps. 137, 8. (109) Ps. 137, 8. (110) Ps. 137, 8. (111) Ps. 137, 8. (112) Ps. 137, 8. (113) Ps. 137, 8. (114) Ps. 137, 8. (115) Ps. 137, 8. (116) Ps. 137, 8. (117) Ps. 137, 8. (118) Ps. 137, 8. (119) Ps. 137, 8. (120) Ps. 137, 8. (121) Ps. 137, 8. (122) Ps. 137, 8. (123) Ps. 137, 8. (124) Ps. 137, 8. (125) Ps. 137, 8. (126) Ps. 137, 8. (127) Ps. 137, 8. (128) Ps. 137, 8. (129) Ps. 137, 8. (130) Ps. 137, 8. (131) Ps. 137, 8. (132) Ps. 137, 8. (133) Ps. 137, 8. (134) Ps. 137, 8. (135) Ps. 137, 8. (136) Ps. 137, 8. (137) Ps. 137, 8. (138) Ps. 137, 8. (139) Ps. 137, 8. (140) Ps. 137, 8. (141) Ps. 137, 8. (142) Ps. 137, 8. (143) Ps. 137, 8. (144) Ps. 137, 8. (145) Ps. 137, 8. (146) Ps. 137, 8. (147) Ps. 137, 8. (148) Ps. 137, 8. (149) Ps. 137, 8. (150) Ps. 137, 8. (151) Ps. 137, 8. (152) Ps. 137, 8. (153) Ps. 137, 8. (154) Ps. 137, 8. (155) Ps. 137, 8. (156) Ps. 137, 8. (157) Ps. 137, 8. (158) Ps. 137, 8. (159) Ps. 137, 8. (160) Ps. 137, 8. (161) Ps. 137, 8. (162) Ps. 137, 8. (163) Ps. 137, 8. (164) Ps. 137, 8. (165) Ps. 137, 8. (166) Ps. 137, 8. (167) Ps. 137, 8. (168) Ps. 137, 8. (169) Ps. 137, 8. (170) Ps. 137, 8. (171) Ps. 137, 8. (172) Ps. 137, 8. (173) Ps. 137, 8. (174) Ps. 137, 8. (175) Ps. 137, 8. (176) Ps. 137, 8. (177) Ps. 137, 8. (178) Ps. 137, 8. (179) Ps. 137, 8. (180) Ps. 137, 8. (181) Ps. 137, 8. (182) Ps. 137, 8. (183) Ps. 137, 8. (184) Ps. 137, 8. (185) Ps. 137, 8. (186) Ps. 137, 8. (187) Ps. 137, 8. (188) Ps. 137, 8. (189) Ps. 137, 8. (190) Ps. 137, 8. (191) Ps. 137, 8. (192) Ps. 137, 8. (193) Ps. 137, 8. (194) Ps. 137, 8. (195) Ps. 137, 8. (196) Ps. 137, 8. (197) Ps. 137, 8. (198) Ps. 137, 8. (199) Ps. 137, 8. (200) Ps. 137, 8. (201) Ps. 137, 8. (202) Ps. 137, 8. (203) Ps. 137, 8. (204) Ps. 137, 8. (205) Ps. 137, 8. (206) Ps. 137, 8. (207) Ps. 137, 8. (208) Ps. 137, 8. (209) Ps. 137, 8. (210) Ps. 137, 8. (211) Ps. 137, 8. (212) Ps. 137, 8. (213) Ps. 137, 8. (214) Ps. 137, 8. (215) Ps. 137, 8. (216) Ps. 137, 8. (217) Ps. 137, 8. (218) Ps. 137, 8. (219) Ps. 137, 8. (220) Ps. 137, 8. (221) Ps. 137, 8. (222) Ps. 137, 8. (223) Ps. 137, 8. (224) Ps. 137, 8. (225) Ps. 137, 8. (226) Ps. 137, 8. (227) Ps. 137, 8. (228) Ps. 137, 8. (229) Ps. 137, 8. (230) Ps. 137, 8. (231) Ps. 137, 8. (232) Ps. 137, 8. (233) Ps. 137, 8. (234) Ps. 137, 8. (235) Ps. 137, 8. (236) Ps. 137, 8. (237) Ps. 137, 8. (238) Ps. 137, 8. (239) Ps. 137, 8. (240) Ps. 137, 8. (241) Ps. 137, 8. (242) Ps. 137, 8. (243) Ps. 137, 8. (244) Ps. 137, 8. (245) Ps. 137, 8. (246) Ps. 137, 8. (247) Ps. 137, 8. (248) Ps. 137, 8. (249) Ps. 137, 8. (250) Ps. 137, 8. (251) Ps. 137, 8. (252) Ps. 137, 8. (253) Ps. 137, 8. (254) Ps. 137, 8. (255) Ps. 137, 8. (256) Ps. 137, 8. (257) Ps. 137, 8. (258) Ps. 137, 8. (259) Ps. 137, 8. (260) Ps. 137, 8. (261) Ps. 137, 8. (262) Ps. 137, 8. (263) Ps. 137, 8. (264) Ps. 137, 8. (265) Ps. 137, 8. (266) Ps. 137, 8. (267) Ps. 137, 8. (268) Ps. 137, 8. (269) Ps. 137, 8. (270) Ps. 137, 8. (271) Ps. 137, 8. (272) Ps. 137, 8. (273) Ps. 137, 8. (274) Ps. 137, 8. (275) Ps. 137, 8. (276) Ps. 137, 8. (277) Ps. 137, 8. (278) Ps. 137, 8. (279) Ps. 137, 8. (280) Ps. 137, 8. (281) Ps. 137, 8. (282) Ps. 137, 8. (283) Ps. 137, 8. (284) Ps. 137, 8. (285) Ps. 137, 8. (286) Ps. 137, 8. (287) Ps. 137, 8. (288) Ps. 137, 8. (289) Ps. 137, 8. (290) Ps. 137, 8. (291) Ps. 137, 8. (292) Ps. 137, 8. (293) Ps. 137, 8. (294) Ps. 137, 8. (295) Ps. 137, 8. (296) Ps. 137, 8. (297) Ps. 137, 8. (298) Ps. 137, 8. (299) Ps. 137, 8. (300) Ps. 137, 8. (301) Ps. 137, 8. (302) Ps. 137, 8. (303) Ps. 137, 8. (304) Ps. 137, 8. (305) Ps. 137, 8. (306) Ps. 137, 8. (307) Ps. 137, 8. (308) Ps. 137, 8. (309) Ps. 137, 8. (310) Ps. 137, 8. (311) Ps. 137, 8. (312) Ps. 137, 8. (313) Ps. 137, 8. (314) Ps. 137, 8. (315) Ps. 137, 8. (316) Ps. 137, 8. (317) Ps. 137, 8. (318) Ps. 137, 8. (3

11. Si a privit ochiul meu către vrăjămașii mei și pe cei violenți, ce se ridică împotriva mea, și va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulții.

13. Răsădit fiind în casa Domnului, în curile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă intru bătrînețe unii se vor înmulții și bine viețuind vor fi, ca să vească!

15. Drept este Domnul Dumnezeul nostru și este nedreptate intru dinsul.

PSALMUL 92

Al lui David.

1. Domnul a împărățit, intru podoaabă să-imbăracă; imbrăcatu-să Domnul intru putere și să incins.

2. Pentru că a întărit lumea care nu se va cănti.

3. Gata este scaunul tău de atunci, din veac esti tu.

4. Ridicat-ai riurile Doamne, ridicătai riurile glasurilor lor,

5. Ridică-vor riurile valurile lor, de glasuri de ape multe.

6. Minunate sint înălțările mării; minunat este, intru cele înalte, Domnul.

7. Mărturie tale s-au adverit foarte; casei tale, se cuvine sfîntenie, Doamne, intru lungime de zile.

PSALMUL 93

Al lui David.

1. Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală și grătă.

2. Înălță-te cel ce judeci pământul, răspătește răspătirea celor mindri.

3. Pînă cînd păcătoșii, Doamne, pînă cînd păcătoșii se vor făli?

4. Pînă cînd vor spune și vor grăji nedreptate; grăji-vor toți cei ce lucrează fărădelege?

5. Pe poporul tău, Doamne, 1-au asuprî și moștenirea ta au apăsat-o.

6. Pe văduvă și pe sărac au ucis și pe orfani i-au omorât.

7. Si au zis: «Nu va vedea Domnul, nici nu va prîncepe Dumnezeul lui Iacob».

(11) Ps. 90, 8; 111, 8. (12) Ps. 1, 3; 51, 8. Cint. 7, 8. Lc. 65, 22. Os. 14, 6. Sir. 1, 19. (14) Luc. 2, 36. Psalm. 92. — (1) Ps. 2, 5; 96, 1; 98, 1. (14) Ps. 149, 2. Is. 33, 17. Dun. 3, 33. (2) Ps. 95, 10. (3) Ps. 88, 14. (5) Ps. 2, 3-4; 109, 5. (6) Ps. 118, 86. Psalm. 93. — (1) Deut. 32, 35. Rom. 12, 19. (4) Ps. 51, 2. (5) 2 Reg. 14, 16. Ps. 15, 5.

8. Înțelegeți, dar, cei neînțeleși din popor, și cei nebuni, înțelegăți-vă o dată.

9. Cel ce a sădit urechea, oare, nu audε?, sau cel ce a zidit ochiul, oare, nu privește?

10. Cel ce pedepsește neamurile, oare, nu va certă? Cel ce învață pe om cunoștință,

11. Domnul, cunoaște gîndurile oamenilor, că sunt deșerte.

12. Fericit este omul pe care îl vezi, Doamne, și din legea ta îl vei învață pe el.

13. Ca să-l înțeștiște pe el în zile rele, pînă ce se va săpa groapă păcătosul.

14. Cănu va lepăda Domnul pe poporul său și moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Pînă ce dreptatea se va întoarce la judecată și toți cei cu inimă curată, care se ţin de dinsa.

16. Cine se va ridica cu mine împotriva celor ce violență și cine va sta împreună cu mine împotriva celor ce lucrează fărădelegea?

17. Că de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, putin de nu s-ar fi sălășuit în iad susținut meu.

18. Cind am zis: «S-a cătinat piciorul meu», mila ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

19. Doamne, cind s-au înmulțit durerile mele în inimă mea, măguierile tale au veselit susținut meu.

20. Nu va sta împreună cu tine scaunul fărădelegii, cel ce face asuprî împotriva legii.

21. Ei vor prinde în cursă susținut dreptului și singe nevinovat vor osindă.

22. Dar Domnul mi-a fost mie săpare și Dumnezeul meu ajutorul nădejdii mele.

23. Si le va răsplăti lor Domnul după fărădelegea lor și după răutatenia lor și va pierde pe ei Domnul Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94

Al lui David.

1. Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, minitorului nostru.

(6) Iez. 22, 7. (7) Iov 22, 13; 24, 15. Ps. 77, 11. (9) Ies. 4, 11. Iov 11, 11. Pild. 20, 13. Mal. 3, 16. Sir. 39, 28. (11) I Cor. 3, 20. (12) Iov 5, 17. Pild. 3, 12. Evr. 12, 6. (14) Ps. 8, 57. (20) 2 Cor. 2, 17; 4, 2. (21) Ps. 2, 1. Dam. 6, 5. Mat. 26, 60. Psalm. 94. — (1)

PSALMII 94-96

2. Să întărim fata lui întru laudă și în psalmi să-i strigăm lui.

3. Că Dumnezeu mare este Domnul și împărat mare peste tot pămîntul.

4. Că în inimă lui sunt marginile pămîntului și înălțimile munților ale lui sunt.

5. Că a lui este marea și el a făcut-o pe ea, și uscatul măincile lui l-au zidit.

6. Veni să ne închinăm și să cădem înaintea lui și să plingem înaintea Domnului, celui ce ne-a făcut pe noi.

7. Că el este Dumnezeul nostru și noi poporul păsunii lui și oile măini lui sint.

8. Astăzi de vezi auzi glasul lui, să nu vă învîrtoșați inimile voastre,

9. Ca în timpul cercetării, ca în viața iștișirii în pustie,

10. Unde m-ai îspitit părținii voștri, m-ai îspitit și au văzut lucrurile mele.

11. Patruzești de ani am urit neamul acesta și am zis: «Pururea rătăcesc cu inima».

12. Si ești n-ai cunoscut căile mele, că m-am jurat întru minia mea: «Nu vor intra într-o odihna mica».

PSALMUL 95

Al lui David. La evrei fără titlu.

1. Cintăți Domnului cintare nouă, întăriți Domnului tot pămîntul.

2. Cintăți Domnului, binecuvântați numele lui, binevestiți din zi în zi înălțuirea lui.

3. Vestirea între neamurile slava lui, între toate popoarele minunile lui;

4. Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșător este mai presus decât toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii neamurilor sunt doi; iar Domnul cerurile a făcut.

6. Laudă și frumusețe este înaintea lui, sfîntenie și măreție în locașul cel sfint al lui.

7. Aduceți Domnului, semintile popoarelor, aduceți Domnului slavă și nume; aduceți Domnului slavă numele lui.

(1) Paral. 16, 25. (4) Ps. 49, 10. (6) Ps. 17, 13; 131, 7. (7) Evr. 3, 7; 4, 7. (9) Ies. 17, 2, 7. (10) Num. 14, 33-34. (11) Iez. 20, 3, 15. (12) Psalm. 95. — (1) 1 Paral. Evr. 3, 11; 4, 5. (5) Am. 9, 5. Mih. 1, 4. Naum 3, 19. Ave. 4, 5. (6) Ps. 76, 15; 99, 1. Is. 12, 19. Apoc. 4, 5. (7) Ies. 20, 4. Lev. 1, 5. (8) Ps. 18, 1; 84, 10. (7) Ies. 19, 26. Eyr. 1, 26, 1. Deut. 5, 8. Is. 42, 17. Fapt. 19, 26. Eyr. 1, 26. (9) Ps. 112, 4; 134, 5. (10) Am. 5, 15. Rom. 12, 9.

8. Aduceți jertfe și infrâți în curile lui. Închinăți-vă Domnului în curtea cea sfintă a lui.

9. Să tremure de fața lui tot pămîntul. Spuneți intre neamuri că Domnul a împărățit;

10. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti, judeca-va popoare intru dreptate.

11. Să se veselăesc cerurile și să se bucură pămîntul, clătească-se marca și toate cele să intăruiească pămîntul. Să se bucură cimpurile și toate cele ce sint pe el.

12. Atunci se vor bucura toți copaci pădurii, de fața Domnului, că vine, vine să judece pămîntul.

13. Judeca-va lumea intru dreptate și popoarele intru adevărul său.

PSALMUL 96

Al lui David.

1. Domnul împărăște! Să se bucură pămîntul, să se veselăescă insule multe.

2. Nor și negură împrejurul lui, dreptatea și judecata este temelia neamului lui.

3. Foc înaintea lui va merge și va arde împrejur pe vrăjinașii lui.

4. Luminat-ai fulgerile lui lumea; văzut-ai și s-a cutremurat pămîntul.

5. Munții ca ceară s-au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pămîntul.

6. Vestit-ai cerurile dreptatea lui și au văzut toate popoarele slava lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină chipurilor cioplite și se laudă cu idoli lor.

8. Închinăți-vă lui toți îngerii lui; auzut-ai și s-a veselit Sionul.

9. Si s-au bucurat ficele Iudeei, pentru judecățile, tale, Doamne.

10. Că tu esti Domnul cel preacăzut peste tot pămîntul, înălțătu-te-ai foarte, mai presus decât toți dumnezeii.

11. Cei ce iubijă pe Domnul, uruți rău! Domnul păzește sufletele cuvișilor lui, din mina păcătosului îi va izbăvi pe ei.

12. Lumina a răsărit dreptului, și celor drepti cu inima, veselie.

13. Veselită-vă, dreptișorii, în Domn și lăudați pomenirea sfinteniei Lui.

PSALMUL 97

Al lui David.

1. Cintăți Domnului cintare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.

2. M.ntuitu-l-a pe el dreapta lui și brațul cel sfint al lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul minuirea sa; înaintea neamurilor a descoptor de dreptatea sa.

4. Pomenită mila sa lui Iacob și adévarul său casiei lui Israel;

5. Văzut-ai toate marginile pământului mintuirea Dumnezeului nostru,

6. Strigătă lui Dumnezeu tot pământul; cintăți și vă bucurăți și cintăți.

7. Cintăți Domnului cu alătuřă, cu alătuřă și în sunet de psaltrie;

8. Cu trimbică și în sunet de corn, strigătă înaintea împăratului și Domnului.

9. Să se clătească marea și pliniră ea, lumea și cei ce locuiesc în ea.

10. Riuurile vor bate din palme, deodată, munți se vor bucura de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul.

11. Judeca-va lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire.

PSALMUL 98

Al lui David.

1. Domnul împăreștește: să tremure poapoarele; săde pe heruvimi: să se cutremure pământul.

2. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.

3. Să se laude numele tău cel mare, că înfricosător și sfint este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea.

4. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob, tu ai făcut.

(11) 2 Reg. 22, 29. Iov 18, 5. Ps. 111, 4. Pild. 4, 18; 13, 9. (12) Ps. 29, 4; 31, 12. Psalm. 97. — (1) Is. 63, 5. (2) Lev. 26, 45. Is. 52, 10. (3) Luc. 1, 54, 72; 2, 30; 3, 6. (4) Ps. 65, 1. (5) Ps. 149, 3. (8) 1 Paral. 16, 32. (9) Ps. 95, 13, 15, 3. Psalm. 98. — (1) 1 Reg. 4, 4. 2 Reg. 6, 2; 19, 15. Ps. 92, 1; 96, 1. (3) Ps. 94, 3; 110, 9. (4) Ps. 102, 6. (5) Is. 6, 3. Apoc. 4, 8. (6) Ies.

5. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinăti asternutului piciocelor lui, că sfint este!

6. Moise și Aaron, între preoții lui și Samuel între cei ce cheamă numele lui.

7. Chemătă pe Domnul și el i-auzit pe ei, în stil de nor grăia către ei.

8. Căci păzeau mărturiile lui și poruncile pe care le-a dat lor.

9. Doamne Dumnezeul nostru, tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, tu te-ai mulțostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor.

10. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinăți în Muntele cel sfint al lui, că sfint este Domnul, Dumnezelul nostru!

PSALMUL 99

Al lui David.

1. Strigătă Domnului tot pământul, slujiti Domnului cu veselie, intrăți înaintea lui cu bucurie.

2. Cunoașteți că Domnul, el este Dumnezeul nostru; el ne-a făcut pe noi și nu noi.

3. Iar noi poporul lui și oile pășunii lui. Intrăți pe porțile lui cu laudă și în curțile lui cu cintări lăudă-i pe el.

4. Cintăți numele lui! Că bun este Domnul; în veac este mila lui și din neam în neam adévarul lui.

PSALMUL 100

Al lui David.

1. Mila și judecata ta voi cîntă jîo, Doamne.

2. Cinta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Cind vei veni la mine?

3. Umblat-am intru nerăutatea iniții mele, în casa mea.

4. N-am pus înaintea ochilor meu lucru nelegit; pe călcătorii de lege, i-am urit.

5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătinică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut.

32, 11. Num. 14, 13, 1 Reg. 12, 19. (7) Ie. 33, 9. Deut. 31, 15. (9) 1 Petr. 1, 16. Psalm. 99. — (1) Ps. 65, 1; 97, 4. Fapt. 10, 46. (2) I Reg. 12, 22. Ps. 73, 1; 78, 13. Is. 29, 23. Iez. 34, 3. (4) Ps. 72, 1; 116, 2. Psalm. 100. — (1) Ps. 66, 1; 141, 2. (2) 1 Reg. 18, 14, 1 Paral. 18, 14. (3) Ps. 138, 21. (4) Ps. 6, 8; 118, 115. (5) Est. 7, 8.

PSALMII 100-102

6. Pe cel ce elevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.

7. Cu cel mindru cu ochiul și nesăjios cu inimă, cu acela n-am mincat.

8. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să sădă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va locui în casa mea cel mindru; cel ce grăiese nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei.

10. În dimineață voi judeca pe toți păcătoșii pământului; ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelega.

PSALMUL 101

Rugăciunea unui necăjit.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigătă mea la tine să ajungă.

2. Să nu întorci fața ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea ta.

3. În orice zi te voi chema, degrăbă auzi-mă.

4. Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunica s-au făcut.

5. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănim pînă mea.

6. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carneea mea.

7. Asemănătu-mă cu pelicanul din pustie, ajuns-am ca bufnița din dărimături.

8. Privegheat-am și am ajuns ca o pasare singuratică pe acoperis.

9. Toată ziua mă ocărăt vrăjășii mei și cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.

10. Că cenușă am mincat, în loc de pline, și băutura mea cu plîngerea am amestecat-o,

11. Din pricina urgicei tale și a măniei tale; că ridicindu-mă eu, măi surpat.

12. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.

13. Iar tu, Doamne, în veac rămîni pomenirea ta din neam în neam.

(1) Marc. 3, 34. Psalm. 101. — (1) Ps. 142, 3. (2) Ps. 12, 1; 43, 26; 68, 21. (4) Pild. 17, 22. (5) Ps. 108, 22. (7) Deut. 14, 17. Iov 30, 1. (8) Ie. 118, 163. (10) Iov 3, 24. Ps. 79, 5. (12) Iov 8, 9; 14, 1-2. (13) Ies. 3, 15. Iez. 5, 19. (14) Ps. 50, 19. Is. 33, 10-12. (7) Ier. 29, 10. (16) Zah. 8, 22. (17) Is. 14, 32. (21) Ps. 78, 11.

14. Sculindu-te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea.

15. Că au iubit robii tăi pietrele lui și de fără lui le vor fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava ta.

17. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava sa.

18. Căutat-a spre rugăciunea celor smiritori și n-a disprețuit cererea lor.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește via lăudă pe Domnul.

20. Că a privit din înălțimea cea sfintă a lui, Domnul din cer pe pământ a privit.

21. Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiile celor omorîti.

22. Să vestească în Sion numele Domnului și lauda lui în Ierusalim.

23. Cind se vor aduna popoarele împreună, și împărații, ca să slujească Domnului.

24. Zis-a către Dumnezeu în calea tăriei lui: Vestește-mi puținătatea zilelor lor mele.

25. Nu mă lăua la jumătatea zilelor mele, că anii tăi, Doamne, sint din neam în neam.

26. Dintre început tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrul mihiilor tale, sănătatea lor.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămine și toți ca o haină se vor învechi și ca un vesmînt îi vei schimba și se vor schimba.

28. Dar tu același ești și anii tăi nu se vor impușca.

29. Fișii robilor tăi vor locui pământul lor și semînția lor în veac va propăsi.

PSALMUL 102

Al lui David.

1. Binecuvîntăza, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfint al lui.

2. Binecuvîntăza, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile lui.

(22) Is. 62, 6. (23) Zah. 8, 21. (24) I Reg. 2, 33. Ps. 88, 45. (25) Iov 21, 21. (26) Is. 48, 13. Zah. 11, 1. Evr. 1, 10. (27) Is. 50, 9; 51, 6. Bar. 3, 3. Mat. 24, 35-36. Marc. 13, 31. Luc. 16, 17; 21, 33. 2 Petr. 3, 7. Evr. 12, 27. (28) Iov 10, 5; 36, 26. Ps. 89, 21; 91, 8. Mai. 3, 6. Psalm. 102, — (1) Ps. 103, 1, 35; 145, 1. (2) Ps. 2, 6.

3. Pe cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe cel ce vine decătoare boile tale;

4. Pe cel ce izbăvăște din stricăcăună viață ta; pe cel ce te încununează cu milă și cu indurări;

5. Pe cel ce umple de bunătăți pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tineretii tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se facă strimbătă.

7. Cunoscute a făcut căile sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult milostiv.

9. Nu pînă în sfîrșit se va iuți; nici în veac se va mină.

10. Nu după pîcătale noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă.

11. Că după înălțimea cerului de la pămînt, a întărît Domnul mila lui, spre cei ce se tem de el.

12. Pe cît săint de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluiește tatăl pe fiu, așa a mulitul Domnul pe cei ce se tem de el.

14. Că el a cunoscut zidirea noastră; adusu-să a aminte că tărină sintem.

15. Omul ca iarba; zilele lui ca floarea cimpului; așa va înflori.

16. Că vînt a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dînsul;

18. Si dreptatea lui spre fiii fiilor; spre cei ce păzește legămintul lui,

19. Si își aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele, Domnul în cer a gâtit scaunul său și împărăția lui peste totuști stăpînește.

20. Binecuvîntarea pe Domnul toți inge-

rii lui, cei puternici la virtute, care faceți cuvîntul lui și au zîuți glasul cuvîntelor lui.

21. Binecuvîntarea pe Domnul toate pu-

terile lui, slugile lui, care facă voia lui.

22. Binecuvîntarea pe Domnul toate lu-

crurile lui, în tot locul stăpînirii lui, bine-

cuvîntarea suflete al meu pe Domnul.

(3) 2 Paral. 30, 20. Ps. 29, 2. (4) Iov 3, 16; 33, 30. (5) Ps. 5, 12. (6) Ps. 98, 4. (8) Num. 14, 18. Deut. 4, 31. Neem. 9, 17. Intel. 15, 1. Luc. 6, 36. (9) Is. 57, 16. Pling. 3, 22. (10) Intel. 12, 18. (11) Mal. 3, 17. Sir. 17, 24. (14) Is. 40, 15. (15) Is. 40, 6. Intel. 2, 7-8. Iac. 1, 10. 1 Cor. 7, 29. (16) Iov 7, 10; 20, 9. (17) 2 Paral. 36. 1. Ps. 24, 5. Lut. 1, 50. (18) Deut. 7, 9. Ps. 30, 1. (19) Ps. 9, 7. (20) Iov 25, 3. Dan. 7, 10.

PSALMUL 103

Al lui David.

1. Binecuvîntarea, suflete al meu pe Domnul, Doamne, Dumnezeul meu mărtu-te-ai foarte.

2. Întru strălucire și în mare podobală te-ai îmbrăcat, cel ce te îmbraci cu lumenă ca și cu o haină.

3. Cel ce intinzi cerul ca un cort! Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;

4. Cel ce pui norii suirea ta, cel ce umbli peste aripiile vînturilor;

5. Cel ce faci pe ingerii tăi duhuri și pe slugile tale pară de foc.

6. Cel ce ai intemeiat pămîntul pe întărîcirea lui și nu se va cătina în veacul vecualui.

7. Adincul ai o haină este îmbrăcată de la părtea lui, peste munți vor să ape.

8. De certareta tu vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșa.

9. Se suie munți și se coboară vîntul în locul în care le-ai intemeiat pe ele.

10. Hotăr ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopte pămîntul.

11. Cel ce trimîti izvoare în vînturi din mijlocul munților vor trece ape.

12. Adâpa-se-vor fiarele cîmpului, așini sălbatici setea își vor potoli.

13. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul sfîncilor vor da glas.

14. Cel ce adăpi munții din cîmp, mai de deasupra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va sătura pămîntul.

15. Cel ce răsari iarba dobitoacele și verdeață spre slujba oamenilor;

16. Cel ce scoată pîine din pămînt și vinul veseliește inimă omului.

17. Ca să veselească fața cu unde înimii și pîinea inimă omului o întăreste.

18. Sătura-se-vor copaci cîmpului cedrii Libanului pe care i-ai sădii acolo păsările își vor face cuib.

19. Locașul cocostircului în chipu-

roși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stîncile scăpare iepurilor.

Luc. 2, 13. (21) Luc. 2, 13. Ef. 3, 10. Col. 1, 16. Evr. 1, 14. Psalm. 103. — (1) Ps. 102, 1. (2) Fac. 1, 3, 6. 8. Iov 36, 29. Is. 44, 24. Zah. 11, 1. Sir. 43, 14. (3) Fac. 1, 7. Ama. 9, 6. (4) Iov 1, 7. (7) Iov 37, 5. (9) Iov 38, 10-11. (10) Deut. 11, 11. Iov 5, 10. Ps. 73, 15. (11) Ioiil 1, 30. (13) Am. 9, 6. (14) Ps. 146, 8-9. (15) Fac. 5, Jud. 9, 13. Rut. 3, 3. Dan. 10, 3. Sir. 31, 33; 40, 22. 1. Tim. 5, 23.

PSALMII 103-104

20. Făcut-a luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său.

21. Pus-ai întunericiști-a făcut noapte, cînd vor ieși toate fiarele pădurii;

22. Puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mîncarea lor.

23. Răsărit-a soarelă și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca.

24. Își-va omul la lucrul său și la lucrarea sa pînă scara.

25. Cît s-au mărit lucrurile tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pămîntul de zidirea ta.

26. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsește rîfturile, cărora nu este număr, vietări mici și mari.

27. Acolo corăbile umblă; balaurul acesta pe care l-a zidit, ca să se joace în ea.

28. Toate către tine așteaptă ca să le dai lor hrana la bună vreme.

29. Dindu-le tu lor, vor aduna; deschizindu-mă ta, toate se vor umple de bunătăți.

30. Dar întorcindu-ți tu fața ta, se vor tulbură; lăua-vei duhul lor și se vor sfîrși și în tărișă se vor întoarce.

31. Trimite-vei duhul tău și se vor zidi și vei înnoi fața pămîntului.

32. Fie slava Domnului în veac! Veseliu-se-vă Domnul de lucrurile sale.

33. Cel ce cauă spre pămînt și-l face pe el de se curremără; Cel ce se atinge de munți și fumează.

34. Cinta-voi Domnului în viața mea, cinta-voi Dumnezeul meu cît voi fi.

35. Plăcute să-i fie lui cuvîntele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul,

36. Piară păcătoșii de pe pămînt și eci fărădelege, ca să nu mai fie. Bine-

cuvîntașă, suflete al meu, pe Domnul.

PSALMUL 104

Al lui Iacob.

1. Lăudati pe Domnul și chemați numele Lui; vestiți neamurii lucrurile lui.

2. Cintăți-i și-l lăudați pe el; spuneți toate minunile lui.

(3) 2 Paral. 30, 20. Ps. 29, 2. (4) Iov 3, 16; 33, 30. (5) Ps. 5, 12. (6) Ps. 98, 4. (8) Num. 14, 18. Deut. 4, 31. Neem. 9, 17. Intel. 15, 1. Luc. 6, 36. (9) Is. 57, 16. Pling. 3, 22. (10) Intel. 12, 18. (11) Mal. 3, 17. Sir. 17, 24. (14) Is. 40, 15. (15) Is. 40, 6. Intel. 2, 7-8. Iac. 1, 10. 1 Cor. 7, 29. (16) Iov 7, 10; 20, 9. (17) 2 Paral. 36. 1. Ps. 24, 5. Lut. 1, 50. (18) Deut. 7, 9. Ps. 30, 1. (19) Ps. 9, 7. (20) Iov 25, 3. Dan. 7, 10.

(20) Iov 1, 16-18. (21) Iov 38, 39. Ps. 146, 9. Is. 31, 4. (22) Iov 37, 8. (24) Ps. 22, 8. (25) Ps. 91, 9. (26) Iov 41, 1. (27) Ps. 135, 23; 144, 15; 145, 7. Luc. 12, 24. (28) Ps. 6, 1. (29) Iov 12, 10; 34, 14. Dan. 5, 23. Naum 1, 4. (30) Iov 33, 4. Ps. 143, 5. (31) Iudit. 16, 17. (32) Ps. 33, 1. (35) Ps. 102, 1. Psalm. 104. (1) 1 Paral. 16, 8-22. Is. 12, 2. (2) Ps. 70, 5. Jud. 9, 13. Rut. 3, 3. Dan. 10, 3. Sir. 31, 33; 40, 22. 1. Tim. 5, 23.

3. Lăudăți-vă cu numele cel sfînt al lui; veselească-sc inima celor ce caută pe Domnul.

4. Căutați pe Domnul și vă întărîti; căutați fată lui, pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile lui, pe care le-a făcut; de minunile lui și de judecățile gurii lui.

6. Seminția lui Avraam, robii lui, fiili lui Iacob, aleșii lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pămîntul judecățile lui.

8. Adusu-șă-i aminte în veac de legămintul lui, de cuvîntul pe care l-a poruncit într-o mie de neamuri;

9. Pe care l-a încheiat cu Avraam și de jurămîntul său lui Isaac.

10. Si l-a pus pe el lui Iacob, spre poruncă, și lui Israel legătură vesnică,

11. Zicind: «Tie îți voi da pămîntul Canaan, partea moștenirii tale».

12. Atunci cînd erau ei puțini la număr, și străini în pămîntul lor,

13. Si au trecut de la un neam la altul, de la o impărăție la un alt popor;

14. N-a lăsat om să le facă strimbătă și a certat pentru ei pe impărăță, zicindu-le:

15. «Nu vă atingeți de unii mei și nu violență împotriva profetilor mei».

16. Si a chemat foamețe pe pămînt și a sfârmat paiul de grâu.

17. Trimis-înaintea lor om, rob a fost rîndut Iosif.

18. Smeritul-Iau, punind în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui, pînă ce a venit cuvîntul lui.

19. Cuvîntul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împărăță și l-a slobozit, căpetenia poporului și l-a liberat pe el.

20. Pusul-Ia pe el domn casei lui și căpetenia peste toată avuia lui,

21. Ca să învețe pe căpeteniile lui, ca pe sine insuși și pe bătrîni lui să-i înțeleagă.

22. Si a întrat Israel în Egipt și Iacob a locuit ca străin, în pămîntul lui Ham.

23. Si a înmulțit pe poporul lui foarte și l-a întărît pe el mai mult decit pe vrăjmașii lui.

4. 9. (8) Ies. 2, 24; 32, 13. Fapt. 7, 5. (9) Fac. 17, 21; 26, 3. Luc. 1, 73. Ivr. 6, 13. (10) Fac. 15, 15. (12) Mih. 5, 6. (13) Fac. 13, 1; 16, 8. Evr. 11, 8. (14) Fac. 12, 17. (15) Fac. 20, 3, 7. (16) Lev. 26, 26. (17) Fac. 37, 28; 36; 39, 1. Fapt. 57. Lev. 26, 26. (18) Fac. 39, 20. (20) Fac. 41, 14. Intel. 7, 8, 9. (18) Fac. 39, 20. (20) Fac. 41, 40. Fapt. 46, 6; 47, 27.

24. Întors-a inima lor, ca să urască pe poporul său, ca să violențească împotriva robilor săi.

25. Trimis-a pe Moise robul său, pe Aaron, pe care l-a ales.

26. Pus-a în ei cuvintele semnelor și minunilor lui în pământul lui Ham.

27. Trimis-a întunerici și i-a întușecat, căci au amărît cuvintele lui;

28. Prefăcut-a aleor lor în singe și a omorit pestii lor;

29. Scos-a pământul lor broaște în cămările împăraților lor.

30. Zis-a și a venit mușcă cîineasca și multime de muste în toate hotarele lor.

31. Pus-a în plouile lor grindină, foc arzător în pământul lor;

32. Să i-a bătut viile lor și smochinii lor și să sfîrșească pomii hotarelor lor;

33. Zis-a și a venit lăcustă și omidă fără număr.

34. Să i-a mîncat toată iarbă în pământul lor și a mîncat rodul pământului lor.

35. Să i-a bătut pe toți intui-născuți din pământul lor, pîrga întregii lor osteneli.

36. Să i-a scos pe ei cu argint și cu aur și nu era în semințile lor bolnav.

37. Veselit-să a Egiptul la ieșirea lor, că frica de ei îi cuprinsese;

38. Întins-a nor spre acoperirea lor și că să le lumineze noaptea.

39. Cerut-au și au venit prepelele, și cu pînă cerească i-a săturat pe ei.

40. Despicat-a plătră și au curs ape și au curs riuri în pămînt fără de apă.

41. Căsă-adus aminte de cîuvintul cel sfînt al lui, spus lui Avraam, robul lui;

42. Să-i scos pe poporul său, întrubucie și pe cei alesi ai săi, întru veselie.

43. Să le-a dat lor tările neamurilor și ostenelile popoarelor au moștenit,

44. Ca să păzească dreptările lui și legea lui s-o ţină.

PSALMUL 105

Aliliua.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

2. Cine va grăbi puterile Domnului, cine va face auzite toate laudele lui?

3. Fericiti cei ce păzesc judecata și fac dreptate, în toată vremea.

4. Adu-ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoiețea ta față de poporul tău; cercetează-ne pe noi cu mintuirea ta.

5. Ca să vedem întru bunătăți pe aleșii tăi, să ne bucurăm de vesela poporului tău și să ne lăudăm cu moștenirea ta.

6. Păcălit-am cu părintii noștri, neleguțit-am, făcut-am strîmbătate.

7. Părintii noștri în Egipt n-au înțeles minunile tale, nu și-a adus aminte de multimea milei tale și te-ai amărît cînd s-au suiat în Marea Roșie.

8. Dar i-a mintuit pe ei pentru numele Său, ca să facă cunoștuță puterei lui;

9. Să i-a certat marea Roșie și a secat-o și i-a condus pe ei prin adincul mării ca prin pustie;

10. Să i-a mintuit pe ei din mină celor ce-i urau și i-a izbăvit pe ei din mină vrăjmașului;

11. Să i-a acoperit apa pe cei ce-i asupreau pe ei, nici unul din ei n-a rămas.

12. Să au crezut în cuvintele lui și au cîntat laudă lăudă.

13. Dar degrabă au uitat lucrurile lui și n-au suferit sfatul lui.

14. Ci au fost cuprinși de mare poftă, în pustie, și au îspătit pe Dumnezeu, în loc fără de apă.

15. Să le-a împlinit cererea lor și a săturat sufletele lor.

16. Să iau mîniat pe Moise în tabără și pe Aaron, sfîntul Domnului.

17. Să deschis pământul și a înghițit pe Datan și a acoperit adunarea lui Abiron.

18. Să-i aprîns foc în adunarea lor, văpăie a ars pe păcătoși.

19. Să au făcut vițel în Horeb și s-au închinat idolilor.

20. Să au schimbat slava lui întru asemănare de vițel, care măincă iarbă,

(24) Ies. 1, 7, 12. Fapt. 7, 17. (25) Ies. 1, 14. (26) Ies. 3, 10; 4, 29. (27) Ies. 3, 20; 7, 9-10. (28) Ies. 10, 22. (29) Ies. 7, 20. Ps. 77, 44. (30) Ies. 8, 6. (31) Ies. 8, 17, 24. Ps. 77, 45. Intel. 16, 9. (32) Ies. 9, 23. Intel. 16, 16. (33) Ies. 9, 25. Ps. 77, 47. (34) Ies. 10, 4, 13-14. Ps. 77, 46. (35) Ies. 10, 15. (36) Ies. 11, 5; 12, 1, 13. (37) Ies. 12, 25-36. (38) Ies. 11, 1; 12, 33. (39) Ies. 13, 21. Ps. 77, 14. (40) Ies. 16, 4, 13. Num. 11, 31. Ps. 77, 26-27. (41) Ies. 17, 6. Num. 20, 10-11. Ps. 77, 16. Ies. 48, 21. Avac. 3, 9. Intel. 11, 4. 1 Cor. 10, 4. (42) Fuc. 22,

(43) Ies. 32, 11. Intel. 18, 22. (24) Num. 14, 14. (25) Num. 14, 1-2, 27. Deut. 1, 26-27. (26) Num. 14, 29; 26, 61-65. (28) Num. 25, 3. Deut. 4, 3. Os. 9, 10. (30) Num. 25, 7. (31) Num. 9, 12. (32) Num. 20, 10. (34) Deut. 7, 1-2. (35) Os. 7, 8. (36) Ies. 23, 33. Deut. 7, 16. (37) (38) Os. 33, 10; 144, 17. (10) Iov 36, 8. (12) Iov 18, 21. Deut. 12, 31; 32, 17. 4 Reg. 3, 27;

21. Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbăvit pe ei, care a făcut lucruri mari în Egipt;

22. Lucruri minunate în pămîntul lui Ham și înfricoșătoare în Marea Roșie;

23. Să i-a zis să-i piardă pe dinșii, și i-ar fi pierdut, dacă Moise, albul lui, n-ar fi stat înaintea feței lui ca să intoarcă minia lui și să nu-i piardă.

24. Să au dispreutat pămîntul cel dorit și n-au crezut în cuvintul lui.

25. Să au cîrtit în corturile lor, n-au ascultat glasul Domnului.

26. Să i-a ridicat mina sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în pustie.

27. Să să doboare sămînta lor intru neamuri și să-i risipescă pe ei în toate părțile.

28. Să i-a jertfit lui Baal-Peor și au mincat jertfele morților.

29. Să i-a întărit pe el cu faptele lor și au murit mulți dintre ei.

30. Să i-a stat Fîneș și l-a îmblînzit și a incetat bătaia.

31. Să i-sa socotit lui întru dreptate, din neam în neam pîna în veac.

32. Să i-l au miniat pe el la apă certării, și Moise a suferit pentru ei,

33. Că au amărît duhul lui și a grăbit nescocut cu buzele lui.

34. N-ai nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul;

35. Ci s-au amestecat cu neamurile și au deprins lucrurile lor;

36. Să au slujit idolilor lor și s-au smintit.

37. Să i-a jertfit pe fiil lor și pe fetele lor idolilor.

38. Să au vrăsăt singe nevinovat, îngelii filior lor și al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și s-a spuscat pămîntul de singe;

39. Să-i au pingărit de lucrurile lor și s-au desfrinat cu faptele lor.

40. Să-i aprîns focul său și a urit moștenirea sa;

41. Să i-a dat pe ei în miinile neamurilor și i-au stăpinit pe ei cei ce-i urau pe ei.

42. Să i-au asuprit pe ei vrăjmașii lor și au fost nefericiți sub miinile lor.

43. De multe ori Domnul i-a izbăvit pe ei, dar ei l-au amărît pe el, cu sfatul lor și i-a umilit pentru fărădelegile lor.

44. Dar Domnul i-a văzut cind se necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor;

45. Să și-a adus aminte de legămintul lui și s-a căut după mulțimea milie sale.

46. Să le-a dat să găsească milă, înaintea celor ce i-au robit pe ei.

47. Izbaiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și ne aduân din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfînt al tău și să ne fălum lauda ta.

48. Binecuvîntat este Domnul Dumnezelui lui Israel, din veac și pînă în veac; tot poporul să zică: Amin. Amin.

PSALMUL 106

Aliliua.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să spună cei izbăiți de Domnul, și scăpați din mină vrăjmașului.

3. Din ieri i-a adunat pe ei, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi.

4. Rătăcit-ai în pustie, în pămînt fără de apă șicale spre cetatea de locuit n-ai găsit.

5. Erau flăminzi și insetăți; susțești lor într-inșii și sfîrșea.

6. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoie lor i-a izbăvit pe ei.

7. Să i-a povăduit pe cale dreaptă, ca să mcărăgă spre cetatea de locuit.

8. Lăudat să fie Domnul pentru milioane, pe care le-a făcut filoii oamenilor.

9. Că a săturat susțet însetăți, și susțești flăminzi și umplut de bunătăți.

10. Ședea în intumeric și în umbra morții, ferecați de săracie și de fier;

11. Pentru că au amărît cuvintele Domnului și sfatul Celui precinațiat și întăritat;

12. El a umilit într-oameni inima lor; slabite au și nu era cine să le ajute.

13. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoie lor i-a mintuit pe ei.

21, 6. (40) Jid. 2, 14; 3, 8. (42) 2 Paral. 13, 18. (45) Deut. 30, 1-3. Is. 48, 9. (47) 1 Paral. 16, 15. Is. 11, 12. (48) 1 Paral. 16, 36. Ps. 71, 2. (49) 1 Paral. 16, 37. (1) Iud. 13, 17. (2) Ps. 105. (30) Ps. 106, 1. (31) Ies. 14, 1. (32) Ies. 14, 1. (33) Ies. 14, 1. (34) Ies. 14, 1. (35) Ies. 14, 1. (36) Ies. 14, 1. (37) Ies. 14, 1. (38) Ies. 14, 1. (39) Ies. 14, 1. (40) Ies. 14, 1. (41) Ies. 14, 1. (42) Ies. 14, 1. (43) Ies. 14, 1. (44) Ies. 14, 1. (45) Ies. 14, 1. (46) Ies. 14, 1. (47) Ies. 14, 1. (48) Ies. 14, 1. (49) Ies. 14, 1. (50) Ies. 14, 1. (51) Ies. 14, 1. (52) Ies. 14, 1. (53) Ies. 14, 1. (54) Ies. 14, 1. (55) Ies. 14, 1. (56) Ies. 14, 1. (57) Ies. 14, 1. (58) Ies. 14, 1. (59) Ies. 14, 1. (60) Ies. 14, 1. (61) Ies. 14, 1. (62) Ies. 14, 1. (63) Ies. 14, 1. (64) Ies. 14, 1. (65) Ies. 14, 1. (66) Ies. 14, 1. (67) Ies. 14, 1. (68) Ies. 14, 1. (69) Ies. 14, 1. (70) Ies. 14, 1. (71) Ies. 14, 1. (72) Ies. 14, 1. (73) Ies. 14, 1. (74) Ies. 14, 1. (75) Ies. 14, 1. (76) Ies. 14, 1. (77) Ies. 14, 1. (78) Ies. 14, 1. (79) Ies. 14, 1. (80) Ies. 14, 1. (81) Ies. 14, 1. (82) Ies. 14, 1. (83) Ies. 14, 1. (84) Ies. 14, 1. (85) Ies. 14, 1. (86) Ies. 14, 1. (87) Ies. 14, 1. (88) Ies. 14, 1. (89) Ies. 14, 1. (90) Ies. 14, 1. (91) Ies. 14, 1. (92) Ies. 14, 1. (93) Ies. 14, 1. (94) Ies. 14, 1. (95) Ies. 14, 1. (96) Ies. 14, 1. (97) Ies. 14, 1. (98) Ies. 14, 1. (99) Ies. 14, 1. (100) Ies. 14, 1. (101) Ies. 14, 1. (102) Ies. 14, 1. (103) Ies. 14, 1. (104) Ies. 14, 1. (105) Ies. 14, 1. (106) Ies. 14, 1. (107) Ies. 14, 1. (108) Ies. 14, 1. (109) Ies. 14, 1. (110) Ies. 14, 1. (111) Ies. 14, 1. (112) Ies. 14, 1. (113) Ies. 14, 1. (114) Ies. 14, 1. (115) Ies. 14, 1. (116) Ies. 14, 1. (117) Ies. 14, 1. (118) Ies. 14, 1. (119) Ies. 14, 1. (120) Ies. 14, 1. (121) Ies. 14, 1. (122) Ies. 14, 1. (123) Ies. 14, 1. (124) Ies. 14, 1. (125) Ies. 14, 1. (126) Ies. 14, 1. (127) Ies. 14, 1. (128) Ies. 14, 1. (129) Ies. 14, 1. (130) Ies. 14, 1. (131) Ies. 14, 1. (132) Ies. 14, 1. (133) Ies. 14, 1. (134) Ies. 14, 1. (135) Ies. 14, 1. (136) Ies. 14, 1. (137) Ies. 14, 1. (138) Ies. 14, 1. (139) Ies. 14, 1. (140) Ies. 14, 1. (141) Ies. 14, 1. (142) Ies. 14, 1. (143) Ies. 14, 1. (144) Ies. 14, 1. (145) Ies. 14, 1. (146) Ies. 14, 1. (147) Ies. 14, 1. (148) Ies. 14, 1. (149) Ies. 14, 1. (150) Ies. 14, 1. (151) Ies. 14, 1. (152) Ies. 14, 1. (153) Ies. 14, 1. (154) Ies. 14, 1. (155) Ies. 14, 1. (156) Ies. 14, 1. (157) Ies. 14, 1. (158) Ies. 14, 1. (159) Ies. 14, 1. (160) Ies. 14, 1. (161) Ies. 14, 1. (162) Ies. 14, 1. (163) Ies. 14, 1. (164) Ies. 14, 1. (165) Ies. 14, 1. (166) Ies. 14, 1. (167) Ies. 14, 1. (168) Ies. 14, 1. (169) Ies. 14, 1. (170) Ies. 14, 1. (171) Ies. 14, 1. (172) Ies. 14, 1. (173) Ies. 14, 1. (174) Ies. 14, 1. (175) Ies. 14, 1. (176) Ies. 14, 1. (177) Ies. 14, 1. (178) Ies. 14, 1. (179) Ies. 14, 1. (180) Ies. 14, 1. (181) Ies. 14, 1. (182) Ies. 14, 1. (183) Ies. 14, 1. (184) Ies. 14, 1. (185) Ies. 14, 1. (186) Ies. 14, 1. (187) Ies. 14, 1. (188) Ies. 14, 1. (189) Ies. 14, 1. (190) Ies. 14, 1. (191) Ies. 14, 1. (192) Ies. 14, 1. (193) Ies. 14, 1. (194) Ies. 14, 1. (195) Ies. 14, 1. (196) Ies. 14, 1. (197) Ies. 14, 1. (198) Ies. 14, 1. (199) Ies. 14, 1. (200) Ies. 14, 1. (201) Ies. 14, 1. (202) Ies. 14, 1. (203) Ies. 14, 1. (204) Ies. 14, 1. (205) Ies. 14, 1. (206) Ies. 14, 1. (207) Ies. 14, 1. (208) Ies. 14, 1. (209) Ies. 14, 1. (210) Ies. 14, 1. (211) Ies. 14, 1. (212) Ies. 14, 1. (213) Ies. 14, 1. (214) Ies. 14, 1. (215) Ies. 14, 1. (216) Ies. 14, 1. (217) Ies. 14, 1. (218) Ies. 14, 1. (219) Ies. 14, 1. (220) Ies. 14, 1. (221) Ies. 14, 1. (222) Ies. 14, 1. (223) Ies. 14, 1. (224) Ies. 14, 1. (225) Ies. 14, 1. (226) Ies. 14, 1. (227) Ies. 14, 1. (228) Ies. 14, 1. (229) Ies. 14, 1. (230) Ies. 14, 1. (231) Ies. 14, 1. (232) Ies. 14, 1. (233) Ies. 14, 1. (234) Ies. 14, 1. (235) Ies. 14, 1. (236) Ies. 14, 1. (237) Ies. 14, 1. (238) Ies. 14, 1. (239) Ies. 14, 1. (240) Ies. 14, 1. (241) Ies. 14, 1. (242) Ies. 14, 1. (243) Ies. 14, 1. (244) Ies. 14, 1. (245) Ies. 14, 1. (246) Ies. 14, 1. (247) Ies. 14, 1. (248) Ies. 14, 1. (249) Ies. 14, 1. (250) Ies. 14, 1. (251) Ies. 14, 1. (252) Ies. 14, 1. (253) Ies. 14, 1. (254) Ies. 14, 1. (255) Ies. 14, 1. (256) Ies. 14, 1. (257) Ies. 14, 1. (258) Ies. 14, 1. (259) Ies. 14, 1. (260) Ies. 14, 1. (261) Ies. 14, 1. (262) Ies. 14, 1. (263) Ies. 14, 1. (264) Ies. 14, 1. (265) Ies. 14, 1. (266) Ies. 14, 1. (267) Ies. 14, 1. (268) Ies. 14, 1. (269) Ies. 14, 1. (270) Ies. 14, 1. (271) Ies. 14, 1. (272) Ies. 14, 1. (273) Ies. 14, 1. (274) Ies. 14, 1. (275) Ies. 14, 1. (276) Ies. 14, 1. (277) Ies. 14, 1. (278) Ies. 14, 1. (279) Ies. 14, 1. (280) Ies. 14, 1. (281) Ies. 14, 1. (282) Ies. 14, 1. (283) Ies. 14, 1. (284) Ies. 14, 1. (285) Ies. 14, 1. (286) Ies. 14, 1. (287) Ies. 14, 1. (288) Ies. 14, 1. (289) Ies. 14, 1. (290) Ies. 14, 1. (291) Ies. 14, 1. (292) Ies. 14, 1. (293) Ies. 14, 1. (294) Ies. 14, 1. (295) Ies. 14, 1. (296) Ies. 14, 1. (297) Ies. 14, 1. (298) Ies. 14, 1. (299) Ies. 14, 1. (300) Ies. 14, 1. (301) Ies. 14, 1. (302) Ies. 14, 1. (303) Ies. 14, 1. (304) Ies. 14, 1. (305) Ies. 14, 1. (306) Ies. 14, 1. (307) Ies. 14, 1. (308) Ies. 14, 1. (309) Ies. 14, 1. (310) Ies. 14, 1. (311) Ies. 14, 1. (312) Ies. 14, 1. (313) Ies. 14, 1. (314) Ies. 14, 1. (315) Ies. 14, 1. (316) Ies. 14, 1. (317) Ies. 14, 1. (318) Ies. 14, 1. (319) Ies. 14, 1. (320) Ies. 14, 1. (321) Ies. 14, 1. (322) Ies. 14, 1. (323) Ies. 14, 1. (324) Ies. 14, 1. (325) Ies. 14, 1. (326) Ies. 14, 1. (327) Ies. 14, 1. (328) Ies. 14, 1. (329) Ies. 14, 1. (330) Ies. 14,

14. Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt.
 15. Lăudat să fie Domnul pentru miele lui, pentru minunile lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!
 16. Că săfărmat porți de aramă și zâvoare de fier și frânt,
 17. Și i-a jutat să iasă din calca fărădelegii lor, căci pentru fărădelegii lor au fost umiliți.
 18. Urât-a sufletul lor orice mincare și s-au apropiat de porțile morții.
 19. Dar au strigat către Domnul în neacuzurile lor și din nevoie lor îl izbăvăt.
 20. Trimis-a cuvîntul său și i-a vindecat pe ei, și i-a izbăvăt pe ci din stricăciunile lor.

21. Lăudat să fie Domnul pentru miele lui, pentru minunile lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

22. Și să-i jertfească lui jertfa de laudă și să vestească lucrurile lui, în bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în corăbiu, cei ce-si fac lucrarea lor în ape multe,

24. Aceia uităză lucrurile Domnului și minunile lui întru adinc.

25. El a zis și-a pornit vînt furtunos și s-au înălțat valurile mării.

26. Se urcău pînă la ceruri și se pogorău pînă în adincuri, iar sufletul lor intru primejdii incremenează.

27. Se tulburău și se clătinău ca un om beat și toată pricerapea lor a pierit.

28. Dar au strigat către Domnul, în neacuzurile lor, și din nevoie lor i-a izbăvăt.

29. Și i-a poruncit furunii și s-a linistit și au tăcut valurile mării.

30. Și s-au veselit ei, că s-au linisit valurile și Domnul i-a povățuit pe ci la linianul dorit de ei.

31. Lăudat să fie Domnul pentru miele lui, pentru minunile lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

32. Înălțăți-i pe el în adunarea poporului și în scaunul bătrînilor lăudați-i pe el.

33. Prefăcut-a rîurile în pămînt puștiu, izvoarele de apă în pămînt insetat.

34. Și pămîntul cel roditor în pămînt sărăt, din pricina celor ce locuiesc pe el.

(16) Ps. 115, 7. Is. 45, 2. Naum, 1, 13. (18) Iov 33, 20. (20) Intel. 16, 12. (22) Ps. 49, 14; 115, 8. (24) Sir. 43, 28. (25) Iona 1, 4. Mat. 8, 24. Marc. 4, 41. (27) Is. 29, 14. Iez. 7, 26. (29) Ps. 64, 7; 88, 9. Mat. 14, 32. Luc. 8, 24. (34) 3 Reg. 17, 1. Iov 39, 6. Ioil 1, 10. (35) Iov 38,

35. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pămîntul cel fără de apă în izvoare de ape;
 36. Și a asezat acolo pe cei flăminzi și au zidit cetate de locuit.
 37. Și au semănat tarine și au sădit vii și au strîns belșug de roade,
 38. Și i-a binccuvîntat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a impușnat.
 39. Și iarăși au fost impușnați și chinuji de apăsarcă neacuzurilor și a dureril.
 40. Aruncat-a dispreț asupra căpetenilor lor și i-a rătăcit pe ei în loc neumblat și fără de cale.

41. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire.

42. Vedeavă vor dreptii și se vor veseli și toată fărădelega își va astupă gura ei.

43. Cine este înțelept va păzi acestea și va prîncepe miele Domnului.

PSALMUL 107

Al lui David.

1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea: cîntă-voi și voi lăuda întru inima mea.

2. Deșteaptă-te slava mea! Deșteaptă-mă să psaltrie și alăută! Deștepta-mă voi dimineața.

3. Lăuda-te-voi într-o popoare, Doamne, cîntă-voi și într-o naomă.

4. Că mai mare decît cerurile este mila ta și pînă la nori adêvărul tău.

5. Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, și pînă tot pămîntul slava ta, că să se izbavească cei plăcuți ai tăi.

6. Mintuiește-mă cu dreapta ta și mă auzi. Dumnezeu a grăit în locul cel sfînt al lui:

7. Înălță-mă-voi și voi împărtă Siche-

mul și Valea Sucot o voi măsura.

8. Al meu este Galaad și al meu este Manase, și Efraim sprijinul capului meu.

9. Iuda, legiuitorul meu; Moab, vas

al spălării mele;

10. Spră Idumeea voi arunca încă-

tîmecă mea. Mie cei de alt neam mi-

s-au supus.

27. Is. 41, 18. (39) Ps. 43, 26-27. (40) Iov 12, 21. (41) 1 Reg. 2, 7-8. (42) Iov 5, 16; 22, 19. Rom. 3, 19. (43) Deut. 32, 29. Ier. 9, 12. Os. 14, 10. **PSALM. 107.** — (1) Ps. 56, 10. (4) Ps. 56, 12. (5) Ps. 33, 5. (6) Ps. 56, 7. (7) Ps. 59, 3. (8) Ps. 59, 6. (9) Ps. 59, 7.

(11) Ps. 59, 10. (12) Ps. 59, 11. (13) Ps. 59, 13; 117, 8. **PSALM. 108.** — (1) Ps. 82, 1. Marc. 14, 56. (3) Ps. 119, 7. Iovan 8, 40. (4) Ps. 34, 12; 37, 20. Ier. 18, 19. (5) Iov 17, 8. 1 Cor. 5, 5. (7) Iovan 17, 12. Fapt. 1, 20. (8) Deut. 28, 32. Ier. 5, 44. (9) Cor. 4, 12-13. (10) Ps. 21, 24. (31) Fapt. 2, 25. **PSALM. 109.** — (1) Mat. 22, 44; 26, 64. Marc. 12, 36; 16, 19. Luc. 20, 42; 22, 69. Fapt. 2, 34. 1 Cor. 15, 25. Ef. 1, 20. Fvr. 1, 3; 13; 10, 13.

11. Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povățui pînă în Idumea?

12. Oare, nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieși, Dumnezeule, cu ostirile noastre?

13. Dă-ne nouă ajutor, ca să ieşim din necaz, că deșărat este izbăvirea cea de la oameni.

14. Cu Dumnezeu vom birui și el va nimici pe vrăjimăii noștri.

PSALMUL 108

Al lui David.

1. Dumnezeule, lauda mea n-o pîne să tacere. Că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

2. Grăbit-ai împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvînt de ură m-ai înconjurat și s-ai luptat cu mine în zadar.

3. În loc să mă iubească, mă clevereau, iar eu mă rugam.

4. Pus-ai împotriva mea reie în loc de bune și ură în locul iubirii mele.

5. Pune peste dinsul pe cel păcătos și diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Cînd se va judeca să iasă osindit, iar rugăciunea lui să se prefăcă în păcat.

7. Să fie zilele lui puține și dregătoria lui să o ia altul.

8. Să ajungă copiii lui orfani și femeia lui văduvă.

9. Să fie strămutați copiii lui și să cersească, să fie scoși din curțile caselor lor.

10. Să smulgă cămătarul toată avereia lui, să răpească străinii ostenele lui.

11. Să nu aiăbă sprijinitor și nici orfanii lui militor.

12. Să piără copiii lui și intr-un număr să se stîngă numele lui.

13. Să se pomenească fărădelega părintilor lui înaintea Domnului și pîcătul maicii lui să nu se șteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea și să piără de pe pămînt pomeneirea lui, pentru că nu și-a adus aminte să facă milă.

15. Să i-a prigonit pe cel sărmă, pe cel sărac și pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.

25. (15) Iov 24, 20. Iac. 2, 13. (17) Pild. 11, 27. Intel. 1, 12. (22) Ps. 101, 5. (23) Iov 14, 2. Ps. 143, 4. (24) Ps. 30, 10. (25) Ps. 21, 7. Mat. 27, 39. (27) Ies. 14, 31. Ps. 63, 10. (28) Mat. 5, 44. (29) Cor. 4, 12-13. (30) Ps. 21, 24. (31) Fapt. 2, 25. **PSALM. 109.** — (1) Mat. 22, 44; 26, 64. Marc. 12, 36; 16, 19. Luc. 20, 42; 22, 69. Fapt. 2, 34. 1 Cor. 15, 25. Ef. 1, 20. Fvr. 1, 3; 13; 10, 13.

16. Și a iubit blestemul și va veni asupra lui; și n-a voit binccuvîntarea și se așteaptă de la el.

17. Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină, și a intrat ca apa înăuntru lui și ca undelelmeni în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbrăcă și ca un brâu cu care pururea se încinge.

19. Accasta să fie răspînătă celor ce mă clevereau pe mine înaintea Domnului și grăiesc reie împotriva sufletului meu.

20. Dar tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele tău, că bună este mila ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și sărmătan sunt eu și inima mea s-a tulburat înăuntru meu.

22. Ca umbra ce se inclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

23. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsă undelelmenului,

24. Și eu am ajuns lor ocară. M-au văzut și au clătinat cu capetele lor.

25. Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, mintuiește-mă, după mila ta.

26. Și să cunoască ei că mina ta este aceasta și tu Doamne, ai făcut-o pe ea.

27. Ei vor blestema și tu vel binccuvîntă. Cei ce se scoală împotriva mea să se rușineze, iar robul tău să se veselească.

28. Să se îmbrace cei ce mă cleverează pe mine cu ocară și cu rușinea lor ca și cu un veșmînt să se învelească.

29. Lăuda-voi pe Domnul foarte, ca gura mea, și în mijlocul multora îl voi preamară pe el.

30. Că a stat de-a dreapta săracului, ca să izbavească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

PSALMUL 109

Al lui David.

1. Zis-a Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi punre pe vrăjimăii tăi așternut picioarelor tale».

2. Toiașul puterii tală și-l va trimite Domnul din Sion, zicind: Stăpînește în mijlocul vrăjitoarelor tăi.

3. Cu tine este poporul tău în ziua puterii tale, intru strălucirile sfintilor tăi. Din pînțe ce mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratul-să Domnul și nu-i va părca rău. Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

5. Domnul este de-a dreptă ta; săfărat-ă în ziua minici sale împărați.

6. Judecă-tă între neamuri; va umple totul de ruini; va zdobi capetele multor pe pămînt.

7. Din pînă pe cale va bea; pentru ceasta va înălța capul.

PSALMUL 110

Scriș pe vremea lui Neemia.

1. Lăuda-te-voi, Doamne, cu toată inima, în sfatul celor drepti și în adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului și potrivite tuturor voilor lui.

3. Lauda și mărește este lucrul lui și dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut de minunile sale. Milostiv și îndurat este Domnul.

5. Hrană a dat celor ce se tem de dinsul, aduceți-vă aminte în veac de legămintul lui.

6. Tăria lucrurilor sale a vestit-o poporului său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile miinilor lui adevară și judecată. Adevarătoare sint toate poruncile lui.

8. Întărîte în veacul veacului, făcute în adevară și dreptate.

9. Izbăvirea a trimis poporului său, poruncit-ă în veac legămintul său; sfint și înfricoșător este numele lui.

10. Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda lui rămîne în veacul veacului.

(2) Ps. 134, 21. Is. 51, 4. (3) 2 Reg. 23, 4. Pild. 8, 25. (4) Evr. 5, 6; 7, 17. (5) Ps. 2, 9-10. (6) Adv. 1, 21. (7) Is. 53, 4. Filip. 2, 8-9. **PSALM 110.** - (1) Ps. 9, 1. Evr. 10, 25. (2) Iov 37, 14. Luc. 1, 49; 2, 15. (3) Fas. 1, 31. Ps. 9, 8; 47, 11; 101, 28. Pild. 15, 6. (5) Ps. 36, 19; 131, 15. Iac. 1, 72. (6) Deut. 9, 6. (7) Dan. 4, 34. (9) Ps. 98, 3. Sir. 15-16. (10) 68, 11; 23, 19. (11) Iov. 28, 28. Pild. 1, 7; 9, 10; 14, 16. Sir. 15. **PSALM 111.** - (1) Fas. 3, 15. Ps. 1, 1-2; 127, 1. (2) Pild. 20, 7. (3) Fas. 3, 15. Ps. 33, 9. (4) Ies. 10, 23.

PSALMUL 111

Scriș pe vremea lui Neemia.

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul; intru poruncile lui va voi foarte.

2. Puternică va fi pe pămînt seminția lui; incamul dreptilor se va binecuvînta.

3. Slavă și bogăție în casa lui și dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

4. Răsărit-ă în intuneric lumină dreptilor, cel milostiv, îndură și drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; își rînduiește vorbele să cu judecată, că în veac nu se va clinti;

6. Întru pomenire veșnică va fi dreptul; de vorbele de rău nu se va teme;

7. Gata este inima lui a nădădui în Domnul. Întărîtă este inima lui, nu se va teme, pînă ce va ajunge să disprențuască pe vrăjitoare săi.

8. Risipit-ă, dat-a săracilor, dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

9. Puterea lui se va înălța întru slavă.

10. Păcătosul va vedea și se va mină; va scriși din dinți și se va topi. Pofta păcătoșilor va pieri.

PSALMUL 112

Alilua.

1. Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudati numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvîntat de acum și pînă în veac,

3. De la răsăritul soarelui pînă la apus, lăudat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul; peste ceruri este slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce locuiește întru cele finale;

6. și spre cele smerite privește, în cer și pe pămînt.

2 Reg. 22, 29. Est. 8, 16. Ps. 96, 11; 124, 4. Is. 50, 10. (5) Ps. 36, 26. (6) Fas. 8, 1. Pild. 10, 7. Intel. 4, 1. (7) Pild. 1, 33; 3, 25. Sir. 34, 17-18. (8) Ps. 90, 8; 91, 11. Pild. 4, 23; 14, 32. (9) Ps. 36, 26. Mat. 6, 1. 2 Cor. 9, 9. (10) 1 Reg. 2, 33. Iov. 8, 13. Ps. 22, 6; 34, 16; 36, 12. Pild. 10, 28; 11, 23. **PSALM 112.** - (1) Ps. 133, 1; 134, 1. (2) Dan. 2, 20. (3) Mal. 1, 11. (4) Ps. 96, 9. (5) Ps. 137, 6. Is. 57, 15. (6) Ps. 17, 29. Luc. 1, 52.

(7) 1 Reg. 2, 8; 16, 12, 3 Reg. 16, 2. Iov 36, 7. Dan. 4, 14. Luc. 1, 52. (8) 4, 67, 7. **PSALM 113.** - (1) Ies. 13, 3. (2) Ier. 2, 3. (3) Ies. 14, 21-22. Num. 33, 8. Ios. 14, 16; 16, 4, 23. (4) Ps. 67, 17. Avac. 3, 6. (5) Naum 1, 4. (8) Ies. 17, 6. Num. 20, 10-11. (9) 1 Paral. 16, 35. (10) Ps. 41, 3. (11) Deut. 33, 26. Ps. 134, 6. Rom. 5, 13. **PSALM 115.** - (1) 2 Cor. 4, 13. (2) Ps. 57, 3. Rom. 3, 4.

PSALMUL 112-115

7. Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărmănat.

8. Ca să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului său,

9. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fiu.

PSALMUL 113

Alilua.

1. La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar,

2. Ajuns-a Iuda sfîntirea lui, Israel stăpînirea lui.

3. Mareea văzut și a fugit și Iordanul să intorsă inapoi.

4. Munjii au săltat ca berbecii și dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ți este pie, mare, că ai fugit? și tie Iordan, că te-ai intors inapoi?

6. Münjilor, că ati săltat ca berbecii și dealurile, ca mieii oilor?

7. De față Domnului să-a cutremurat pămîntul, de față Dumnezeul lui Iacob,

8. Care a prefăcut stîncă în ierz, iar piatra în izvoare de apă.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău să slavă, pentru mila ta și penitru adevărul tău.

10. Ca nu cumva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeul lor?»

11. Dar Dumnezeul nostru în cer; în cer și pe pămînt toate cîte a voia a făcut.

12. Idolii neamurilor sint argint și aur; lucruri de mîini omenesti;

13. Gură au și nu vor grăbi; ochi au și nu vor vedea;

14. Urechi au și nu vor auzi; näri au și nu vor mirosi;

15. Miini au și nu vor pipăi; picioarele mele de la cădere.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei și toți cei ce se incredă în ei.

17. Casa lui Israel a nădădui în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădădui în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

19. Ce se tem de Domnul au nădădui în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

20. Domnul si-a adus aminte de noi și ne-a binecuvîntat pe noi, a binecuvîntat casa lui Israel, a binecuvîntat casa lui Aaron.

21. A binecuvîntat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.

22. Sporească-vă Domnul pe voi, pe voi și pe copiii voștri!

23. Binecuvîntați să fiți de Domnul, Cel ce a făcut cerul și pămîntul.

24. Cerul cerului este al Domnului, iar pămîntul l-a dat fililor oamenilor.

25. Nu morții te vor lăuda pe tine, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad.

26. Ci noi, cei vii, vom binecuvînta pe Domnul de acum și pînă în veac.

PSALMUL 114

Alilua.

1. Jubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.

2. Că a plecat urechea lui spre mine și în zilele mele il voi chema.

3. Cuprinse-mă durerile mortii, primejdile iadului m-au găsit; necaz și durere am afiat.

4. Să numele Domnului am chemat: «O, Doamne, izbăvește sufletul meu!»

5. Milostiv este Domnul și drept și Dumnezeul nostru miluiește.

6. Cel ce păzește sufletele princi este Domnul; umilif am fost și m-a izbăvit.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odiința ta, că Domnul și-a făcut tîc bine;

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pămîntul celor vii.

PSALMUL 115

Alilua.

1. Crezut-am, pentru accea am grăbit, iar eu m-am smicri foarte.

2. Eu am zis întru uimirea mea: «Tot omul este mincinos!»

(13) Intel. 15, 15. (14) Ps. 134, 17. (15) Intel. 13, 8. (16) Ier. 10, 8. (17) Ps. 129, 5. (24) Deut. 10, 14. (25) Ps. 6, 5. Is. 38, 18. Bar. 2, 17. (26) Dan. 2, 20. **PSALM 114.** - (2) Ps. 30, 2. (3) 2 Reg. 22, 5-6. Mat. 26, 37. (4) Deut. 4, 29. (5) 2 Reg. 5, 8. Ps. 85, 5. (6) Mat. 10, 16. (8) Ps. 41, 3. (11) Deut. 33, 26. Ps. 134, 6. Rom. 5, 21. (12) Ps. 134, 15. Ier. 10, 5. Avac. 2, 19.

55, 13. **PSALM 115.** - (1) 2 Cor. 4, 13. (2) Ps. 57, 3. Rom. 3, 4.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?
 4. Paharul mintuirii voi lua și numele Domnului voi chema.
 5. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea tot poporului său.
 6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor lui.
 7. O, Doamne, eu sint robul tău, eu sint robul tău și fiul roabei tale; rupt-ai legăturile mele.
 8. Tie-ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.
 9. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea tot poporului lui.
 10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116

Alhiaia.

1. Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-l pe te toate popoarele;
 2. Că s-a întărit mila lui peste noi și adevărul Domnului rămîne în veac.

PSALMUL 117

Alhiaia.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.
 2. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila lui.
 3. Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui.
 4. Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila lui.
 5. În necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos întru desfătare.
 6. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.
 7. Domnul este ajutorul meu și eu voi primi cu bucurie pe vrăjășii mei.
 8. Mai bine este a te încredere în Domnul, decât a te încredere în om.
 9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii,

10. Toate neamurile m-au inconjurat și în numele Domnului i-am înfrint pe ei.
 11. Înconjurind m-au inconjurat și în numele Domnului i-am înfrint pe ei.
 12. Înconjurate-m-ai ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrint pe ei.

13. Impingîndu-mă m-am impins să cad, și Domnul m-a sprințit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre izbăvire.

15. Glas de bucurie și de izbăvire în corturile dreptilor: «Dreapta Domnului a făcut putere».

16. Dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere!»

17. Nu voi mori, ci voi fi viu și voi povestii lucrurile Domnului.

18. Certind m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

19. Deschideți-mi mă portile dreptății, intrînd în ele voi lăuda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într-oasă.

21. Te voi lăuda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire.

22. Piatra pe care n-au băgat-o în scamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiuului.

23. De la Domnul s-a făcut aceasta și minunată este în ochii noștri.

24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-o ea.

25. O, Doamne, mintuiește! O, Doamne, sporește!

26. Binecuvîntat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvîntătu-vă pe voi, din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă. Tocmiji sărbătoare cu ramuri umbroase, pînă la coarnele altarului.

28. Dumnezeul meu ești tu și te voi lăuda; Dumnezeul meu ești tu și

te voi înălța. Te voi lăuda că m-ai auzit și ai fost mie spre mintuire.

29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

PSALMUL 118

Alhiaia.

1. Fericiti cci fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2. Fericiti cci ce păzesc poruncile lui și-l căută în toată inima lor.

3. Că n-au umblat în cale lui cei ce lucrează fărădelegă.

4. Tu ai poruncit ca poruncile tale să păzesc poruncile foarte.

5. O, d-se arăpta căile mele, ca să păzesc poruncile tale!

6. Atunci nu mă voi rușina cind voi căuta spre toate poruncile tale.

7. Lăuda-te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății tale.

8. Îndreptările tale voi păzi; nu mă părăsi pînă în sfîrșit.

9. Prin ce își va îndrepta timărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor tale.

10. Cu toată inima te-am căutat pe tine; să nu mă lepezi de la poruncile tale.

11. În inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu gresesc jie.

12. Binecuvîntat este, Doamne, invăță-mă îndreptările tale.

13. Cu buzele am rostit toate judecățile gurii tale.

14. În calea mărturiiilor tale m-am desfășurat, ca de toată bogăția.

15. La poruncile tale voi cugeta și voi cunoaște căile tale.

16. La îndreptările tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele tale.

17. Răsplătește robului tău! Voi tră și voi păzi poruncile tale.

18. Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea ta.

19. Strâin sănt cu pe pămînt, să nu ascunzi de la mine poruncile tale.

20. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților tale, în toată vremea.

(4) Deut. 4, 29. Ps. 22, 6. (5) Ps. 21, 28. (6) Ps. 2, 1. (7) Ps. 9, 10. (8) Ps. 106, 16. Înțel. 9, 5. (8) Lev. 7, 12. Ps. 26, 9; 49, 14; 106, 22. Evr. 13, 15. Psalm. 116. — (1) Fapt. 13, 47. Rom. 15, 11. (2) Ps. 99, 4. Psalm. 117. — (1) Ps. 105, 1; 135, 1. I Mac. 4, 24. (5) Is. 26, 16. (6) Ies. 15, 2. Ps. 22, 4; 26, 1; 55, 11. Rom. 8, 31. (7) Evr. 13, 6. (8) Ps. 61, 8-9; 83, 13; 107, 12. Ier. 17, 5. (9) Ps. 145, 2. (11) 1 Reg. 17, 45. (12) Deut. 1, 44. Is. 7, 18.

(14) Ies. 15, 2. Is. 12, 2. (15) Ies. 15, 6. (17) Is. 53, 11. Bar. 2, 17. Rom. 6, 9. (18) Ies. 18, 21. Sir. 18, 13. (19) Is. 26, 2. Evr. 9, 24. (21) Ps. 118, 71. (22) Is. 28, 16. Mat. 21, 42. Marc. 12, 10-11. Luc. 20, 17. Fapt. 4, 11. I Petr. 2, 7. (24) Lev. 23, 40. (26) Mat. 21, 9; 23, 38. Marc. 11, 9. Luc. 13, 35; 19, 38. Ioan 12, 13. Rom. 9, 33. (28) Ioan 20, 28.

(29) Ps. 135, 1. Psalm. 118. — (1) Pild. 8, 32.

(2) Ps. 18, 11. (3) 1 Ioan. 5, 18. (4) Deut. 4,

5-6. (5) Luc. 1, 6. (6) 1 Ioan 2, 3. Gal.

6, 16. (9) Ioan 15, 3. 1 Petr. 1, 22. (10)

18, 63, 17. (11) Deut. 6, 6. (18) Deut. 17,

19-20. (19) Fac. 47, 9, 1. Paral. 29, 15. Evr.

21. Certat-ai pe cei mindri; blestemeți sunt cei ce se abat de la poruncile tale.

22. Ia de la mine ocara și defaimarea, că mărturiile tale am păzit.

23. Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul tău cugeta la îndreptările tale.

24. Că mărturiile tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările tale sfatul meu.

25. Lipit-ai-s-a de pămînt sufletul meu; viază-mă, după cuvîntul tău.

26. Vestit-ai căile mele și m-ai auzit; învăță-mă îndreptările tale.

27. Fă să înțeleag calea îndreptărilor tale și voi cugeta la minunile tale.

28. Istovit-ai-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele tale.

29. Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea ta mă miluieste.

30. Calea adevărului am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipit-ai-m-am de mărturiile tale, Doamne, să nu mă rușiniez.

32. Pe calea poruncilor tale am alegat, cind ai lărgit inima mea.

33. Lege pună mie, Doamne, calea îndreptărilor tale și o voi păzi pururea.

34. Înțelepăste-mă și voi căuta legea ta și o voi păzi cu toată inima, mica.

35. Povătuiește-mă pe cărarea poruncilor tale, că acasă am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei, ca să nu vadă desertăciunea; în calea ta viază-mă.

38. Împlineste robului tău, cuvîntul tău, care este pentru cei ce se tem de tine.

39. Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecățile tale sunt bune.

40. Iată, am dorit poruncile tale; într-departea ta viază-mă.

41. Să vină peste mine mila ta, Doamne, mintuirea ta, după cuvîntul tău.

42. Si voi răspunde cuvînt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele tale.

11, 13. (21) Deut. 11, 28. (23) Ps. 2, 1.

(24) Deut. 17, 19-20. (29) 3 Reg. 8, 36.

(32) Luc. 19, 6. (34) Neem. 9, 20. (36) 1

18, 3. (37) Mat. 18, 9. (39) Ier. 15, 16.

Mat. 6, 13.

43. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvintul adevărului, pînă în sfîrșit, că înțelegea tale am nădăduit.

44. Și voi păzi legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Și am umblat întru lărgime, că poruncile tale am căutat.

46. Și am vorbit în mărturîile tale, înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

47. Și am cugetat la poruncile tale pe care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mîinile mele la poruncile tale, pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările tale.

49. Adu-ți aminte de cuvintul tău, către robul tău, întru care mi-am dat nădejde.

50. Aceasta m-a mîngiat întru smerenia mea, că cuvintul tău m-a viat.

51. Cei mindri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecătile tale cele din veac, Doamne, și m-am mîngiat.

53. Mîhnire m-a cuprins din prima păcătoșilor, care părăsesc legea ta.

54. Cintate erau de mine îndrepărările tale, în locul pribegiei mele.

55. Adusu-mi-am aminte de numele tău, Doamne, și am păzit legea ta.

56. Aceasta s-a făcut mie, că îndrepărările tale am căutat.

57. Partea mea ești, Doamne, zisăm să păzesc legea ta.

58. Rugăt-m-am fețci tale, din toată inimă mea, miluiește-mă după cuvintul tău.

59. Cugetat-am la căile tale și am intors picioarele mele la mărturiile tale.

60. Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile tale.

61. Funiile păcătoșilor s-au infisurat împrejurul meu, dar legea ta n-am uitat.

62. La miezul nopții m-am sculat ca să te laud pe tine, pentru judecătile dreptății tale.

63. Părtaș sint cu toți cei ce se tem de tine și păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, este plină mărturiei; îndreptările tale mă învață.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, după cuvintul tău.

66. Învăță-mă bunătatea, învățătură și cunoștința, că în poruncile tale am crezut.

67. Mai înainte de a fi umilit, am gresit; pentru aceasta cuvintul tău am păzit.

68. Bun ești tu, Doamne, și întru bunătatea ta, învăță-nă îndreptările tale.

69. Înmulțit-s-a asupra mea îndreptarea celor mindri, iar eu cu toată inimă mea voi cerceta poruncile tale.

70. Încheagu-s-a ca grăsiminea inimilor, iar eu cu legea ta m-am desfătat.

71. Bine este mie că m-am smerit, că să învăță îndreptările tale.

72. Bună-mă este mică legea gurilor tale, mai mult decit mii de comori de aur și argint.

73. Măniile tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepește-mă și voi învăță poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele tale am nădăduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecătile tale și întru adevăr m-am smerit.

76. Facă-se dar, mila ta, ca să mă mîngie, după cuvintul tău, către robul tău.

77. Să vină peste mine indurările tale și voi trăi, că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușinice cei mindri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile tale.

79. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc mărturîile tale.

80. Să fie inima mea fără prihană întră îndreptările tale, ca să nu mă rușiniez.

81. Se topește sufletul meu după mintuirea ta; în cuvintul tău am nădăduit.

82. Sfîrșitu-s-au ochii mei după cuvintul tău, zicind: «Cind mă vei mărturisi?»

83. Că m-am făcut ca un foale la sun, dar îndreptările tale nu le-am uitat.

84. Cite sunt zilele robului tău? Cind vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

85. Spusu-mi-ai călcătorii de lege desertăciuni, dar nu sunt ca legea ta, Doamne.

86. Toate poruncile tale sunt adevăr; pe nedrept m-ai prigonit. Ajută-mă!

87. Puțin a fost de nu m-am sfîrșit pe pămînt, dar eu n-am părăsit poruncile tale.

88. După mila ta, viază-mă și voi păzii mărturiile gurii mele.

89. În veac, Doamne, cuvintul tău rămîne în cer;

90. În neam și în neam adevărul tău. Întemeiat-ai pămîntul și rămîne.

91. După rînduiala ta rămîne ziua, că toate sunt slujitoare pîe.

92. De n-ar fi fost legea ta gîndirea mea, atunci aș fi pierit întrucăzat meu.

93. În veac nu voi uita îndreptările tale, că într-insele mă-viata, Doamne.

94. Al tău sunt eu, mintuiește-mă, că îndreptările tale am căutat.

95. Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile tale am pricoput.

96. La tot lucrul desăvîrșit am văzut sfîrșit, dar porunca ta este fără de sfîrșit.

97. Că am iubit legea ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

98. Mai mult decit pe vrăjimășii mei m-am înțelepțit, cu porunca ta, că în veac mea este.

99. Mai mult decit învățătorii mei am pricoput, că la mărturiile tale gîndirea mea este.

100. Mai mult decit bătrînii am înțeles, că porunca tale am căutat.

101. De la totă calea cea rea m-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

102. De la judecătile tale nu m-am abătut, că tu ai pus mie lege.

103. Cite sunt de dulci limbii mele, cuvintele tale, mai mult decit miercură, în gura mea.

(83) Iov 30, 30. Pling. 5, 10. (86) Ps. 92, 6. Ioan 17, 17. (89) Is. 40, 8. Mat. 5, 18; 24, 35. Mat. 15, 15. (70) Iov 15, 27. (71) Pling. 3, 27. 2 Cor. 7, 10. (72) Iov 28, 15. Ps. 18, 10; 118, 127. Sir. 23, 35. (73) Iov 10, 8. (75) Apoc. 19, 2. (81) Ps. 118, 128. Sir. 1, 5. (105) Plid.

104. Din poruncile tale m-am făcut pricoput; pentru aceasta am urit toată calea nedreptății.

105. Făcăle picioarelor mele este legea ta și lumină cîrărilor mele.

106. Jurat-m-am și m-am hotărît să păzesc judecătele dreptății tale.

107. Umilit am fost pînă în sfîrșit, Doamne, viază-mă, după cuvintul tău.

108. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiesc-le Doamne, și judecătele tale mă învață.

109. Sufletul meu în milinile tale este pururea și legea ta n-am uitat.

110. Pusu-mi-ai păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile tale n-am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

112. Plecat-am inima mea că să fac îndreptările tale în veac, spre răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege am urit și legea ta am iubit.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești, Tu, în cuvintul tău am nădăduit.

115. Depărtați-vă de la mine cei ce violență și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă, după cuvintul tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

117. Ajută-mă și mă voi mintui și voi cugeta la îndreptările tale, pururea.

118. Defăimăt-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările tale, pentru că nedrept este gîndul lor.

119. Socotit-am călcătorii de lege pe toti păcătoșii pămîntului; pentru aceasta am iubit mărturiile tale, pururea.

120. Străunge pe frica cu trupul meu, că de judecătile tale m-am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mina celor ce-mi fac strimbăță.

122. Primește pe robul tău în bunătate, că să nu mă clevetească cei mindri.

123. Sfîrșitu-s-au ochii mei după mintuirea ta și după cuvintul dreptății tale.

6, 23. 2 Petr. 1, 19. (106) Neem. 10, 29. Iov 27, 5. (108) Ps. 18, 15. (110) Ps. 139, 5. (112) 3 Reg. 8, 58. (115) Ps. 6, 8; 100, 4. (116) Ps. 24, 1. (118) Rom. 8, 6-7. (120) Luc. 12, 5. Fapt. 5, 5.

124. Fă cu robul tău, după mila ta, și îndreptările tale mă învăță.
125. Robul tău sănătatea; înțelegește-mă și voi cunoaște mărturii tale.
126. Vremea este a face Domnului, stricat-ai legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și topazul.

128. Pentru aceasta sporește toate poruncile tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urit.

129. Minunate sunt mărturii tale, pentru aceasta le-a ceretat pe ele suferința meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează și înțelegește pe prunci.

131. Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile tale am dorit.

132. Caută spre mine și mă mulțumește, după judecata ta, față de cei ce iubesc numele tău.

133. Pasii mei îndreptăzează-i, după cuvintul tău, și să nu mă stăpînească nici o fărădelege.

134. Izbăvește-mă, de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile tale.

135. Față ta arată-o robului tău, și mă învăță poruncile tale.

136. Izvorul de apă s-au pogorit din ochii mei, pentru că n-am păzit legea ta.

137. Drept ești, Doamne, și drept sunți judecătorul tale.

138. Poruncit-ai cu dreptate mărturii tale și cu tot adevărul.

139. Topitum-a rivina casei tale, că au uitat cuvintele tale vrăjimășii mei.

140. Lămurit cu foc este cuvintul tău foarte și robul tău l-a iubit pe el.

141. Tânăr sănătatea și defămat, dar îndreptările tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta este dreptatea în veac și legea ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile tale sunt gindirea mea.

144. Dreptate sunt mărturii tale, în veac; înțelegește-mă și voi fi viu.

145. Strigat-ai cu toată inimă mea: auzi-mă, Doamne! Îndreptările tale voii căuta.

(124) Ps. 142, 2. (126) Eccl. 8, 11. (127) Ps. 18, 10; 118, 72. (128) Ps. 25, 5; 118, 104. (129) Ps. 18, 8. Mat. 11, 23. (132) Ps. 6, 4. (133) Ps. 66, 1. (135) Piling, 3, 48. Iac. 4, 9. (137) Ies. 9, 27. (138) Deut. 4, 5-6. (139) Ps. 68, 12. (140) 2 Reg. 22, 31. Pild. 30, 5. (142) Ios. 17, 17. (147) Ps. 5, 3; 87, 14. (148) Is. 26, 9. (151)

146. Strigat-ai către tine: «Minună-ți-mă, și voi păzi mărturii tale».

147. Dîn zori m-am scutat și am strigat: «Întru cuvintele tale am nădju-duit».

148. Deschis-ai ochii mei dis-de-dimineată, ca să cuget la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila ta, după judecata ta mă viază.

150. Apropiat-ai cu cei ce mă prigo-nesc cu fărădelege, dar de la legea ta s-ai îndepărta.

151. Aproape ești tu, Doamne, și toate poruncile tale sunt adevăratul.

152. Din început am cunoscut, din mărturii tale, că în veac le-ai înțe-meiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea ta n-am uitat.

154. Judecătă păcina mea și mă izbă-vestește, după cuvintul tău, fă-mă viu.

155. Departe de păcătoșii este mintu-irea, că îndreptările tale nu au căutat.

156. Indurările tale multe sunt Doarane, după judecata ta mă viază.

157. Mihai sună cei ce mă prigo-nesc și mi se neajesc, dar de la mărturii tale nu m-am abăutit.

158. Văzut-ai pe cei neprincipali și mă sfîrșeai, că n-ai păzit cuvintele tale.

159. Vezi că poruncile tale am iubit, Doamne, întră mila ta mă viază.

160. Începutul cuvintelor tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății tale.

161. Căpteniile m-au prigoni în zadar; iar de cuvintele tale s-a înfricoșat inima mea.

162. Bucura-mă-voi de cuvintele tale, ca cel ce aflat comoară mare.

163. Nedreptatea am urit și am disprețuit, iar legea ta am iubit.

164. De săpte ori pe zi te-am lăudat pentru judecățile dreptății tale.

165. Pace multă au cei ce iubesc legea ta și nu se smintesc.

166. Așteptat-ai mintuirea ta, Doamne, și poruncile tale am iubit.

167. Păzit-ai sufletul meu mărturii tale, și le-a iubit foarte.

Isan 17, 17. (152) Mat. 5, 18. Luc. 21, 33. 1 Petr. 1, 25. (154) Ps. 36, 6. (155) Ps. 108, 17. (157) Ps. 3, 1-2. (158) Iap. 17, 16. (161) Is. 66, 2. (162) Is. 9, 2. (163) Ps. 100, 7. Pild. 13, 5. (165) 1 Ioan 2, 10. Gal. 6, 16. (166) Fac. 49, 18. Ps. 118, 81.

(168) Ps. 128, 2-3. (170) Is. 53, 6. 1 Petr. 2, 1. Psalm. 119, 1-16. (1) Ps. 49, 15. Iona 2, 3. (1) 1 Reg. 26, 19. (3) Iac. 3, 5. (4) Ps. 58, 8. Pild. 25, 18. (5) Cht. 1, 4. (7) Ps. 108, 4. Rom. 3, 17. Psalm. 120. — (1) 2 Paral. 10, 12. Ps. 24, 14; 122, 1. (2) 2 Paral. 20, 17. Ps. 123, 8. * (4) 3 Reg. 8, 52. Is. 21, 6. (6) Iona 4, 8. Intel. 18, 3. Apoc. 7, 16. (8) Deut. 28, 6. Psalm. 121. — (3) 2 Paral. 6, 6. Ier. 31, 4. (6) 3 Reg. 7, 7. (7) Is. 66, 10. Zah. 4, 7. (19) Rom. 15, 2. Psalm. 122. — (1) Ps. 120, 1.

3. Nu va lăsa să se clătine piciorul tău, nici nu va dormita cel ce te păzește.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi cel ce păzește pe Israel.

5. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreptat ta.

6. Ziuă soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul Te va păzi pe tine de tot răul; păzii-va sufletul tău.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și pînă în veac.

PSALMUL 121

O cintare a treptelor.

1. Veselit-ai m-am de cei ce mi-au zis mie:

«În casă Domnului vom merge!»

2. Stăteau picioarele noastre în curile tale, Ierusalime!

3. Ierusalimul cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strîns-unite.

4. Că acolo s-au suiat semințile, semințile Domnului, după legea lui Israël, că să laude numele Domnului.

5. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.

6. Rugăți-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce iubesc pe tine.

7. Să fie pace în întărările tale și îndestulare în turnurile tale.

8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeul nostru am dorit cele bune jie.

PSALMUL 122

O cintare a treptelor.

1. Către tine, cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

2. Iată, precum sunt ochii robilor la minile stăpînilor lor, precum sunt ochii slujniciei la minile stăpînei sale, aşa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezelul nostru, pînă ce se va milostivi spre noi.

17. Ps. 123, 8. * (4) 3 Reg. 8, 52. Is. 21, 6. (6) Iona 4, 8. Intel. 18, 3. Apoc. 7, 16. (8) Deut. 28, 6. Psalm. 121. — (3) 2 Paral. 6, 6. Ier. 31, 4. (6) 3 Reg. 7, 7. (7) Is. 66, 10. Zah. 4, 7. (19) Rom. 15, 2. Psalm. 122. — (1) Ps. 120, 1.

3. Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

4. Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocaza celor indestulați și de defăimarea celor mindri.

PSALMUL 123

O cintare a treptelor.

1. De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!

2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, cind s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

3. De vîi ne-ar fi înghisit pe noi, cind s-aprins minia lor împotriva noastră.

4. Apa ne-ar fi înecat pe noi, suvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri însăpămătoare.

6. Binecuvîntat este Domnul, care nu ne-a dat pe noi spre vinare dinților lor.

7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vînătorilor; cursa s-a sfârșit și noi ne-am izbăvît.

8. Ajutorul nostru este în numele Domnului, celui ce a făcut cerul și pămîntul.

PSALMUL 124

O cintare a treptelor.

1. Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va călăina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.

2. Munji sunt împrejurul lui și Domnul împrejurul poporului său, de acum și pînă în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întîndă dreptii într-o fărădelege mișinilor lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima;

5. Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelega. Pace peste Israel!

(3) Ier. 31, 4. (4) 2 Paral. 20, 12. (6) Ps. 87, 3. Efr. 11, 36. Psalm. 123. — (3) Pild. 1, 12. (4) Ps. 43, 7. (7) Ps. 10, 1-2. Pild. 6, 5. (8) Neem. 9, 6. Ps. 120, 2. Psalm. 124. — (1) Pild. 16, 20; 28, 25. Is. 26, 1; 33, 20. (3) Is. 14, 5. Fapt. 22, 30. (4) Ps. 7, 10; 111, 4. (5) Ps. 127, 6. Gal. 6, 16. Psalm. 125. — (1) Is. 26, 1. Ier. 33, 25. (2) Luc. 8, 39. (3) Luc. 1, 49. (4) Ier.

PSALMUL 125

O cintare a treptelor.

1. Cind a intors Domnul robia Sionului, ne-am umplut de mîngîiere.

2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie atunci se zicea între neamuri: «Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!»

3. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-am umplut de bucurie.

4. Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorce piralele spre miazați,

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secură.

6. Mergind mergeau și plingeau, aruncind semințele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicindu-săpăi lor.

PSALMUL 126

O cintare a treptelor.

1. De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.

2. În zadar vă sculați dis-de-dimineață, în zadar vă culcați tîrziu, voi cărui mîncă pîinea durerii, dacă nu văd ca Domnul somn, răbîti ai săi.

3. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplăta rodului pintecelui.

4. Precum sunt săgețile în mina celui viteaz, aşa sunt copiii părinților tineri.

5. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina cînd va grăbi cu vrăjimăși săi în poartă.

PSALMUL 127

O cintare a treptelor.

1. Fericiti toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile lui.

2. Rodul muncii măinilor tale vei minca. Fericit ești; bine-ți va fi!

3. Femeia ta că o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vîlăstare tinere de măslin, împrejurul mesiei tale.

4. Iată, aşa se va binecuvînta omul cel ce se teme de Domnul.

(3) Ps. 124, 5. Pild. 17, 6. Psalm. 128, — (2) Cor. 4, 8. (3) Iov. 4, 8. Is. 51, 23. (4) Is. 5, 8. (5) Ps. 6, 10. (6) Iov. 8, 12. Ps. 36, 2; 57, 9; 91, 7. Is. 37, 27. Psalm. 129, — (1) Ps. 68, 1-2. Pling. 3, 55. (2) Ps. 5, 8. (3) Ps. 142, 2. (4) Dan. 9, 9. (5) Ps. 113, 17. (6) Avac. 2, 3. (7) Rom. 4, 3. (8) Is. 43, 18; 44, 22. Psalm. 130. — (1) 2 Reg. 6, 22. Pild.

5. Te va binecuvînta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Si vei vedea pe fiiliilor tăi. Pace peste Israel!

PSALMUL 128

O cintare a treptelor.

1. De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele, să spună Israel!

2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele și nu mă biruit.

3. Spatele mi-au lovit păcătoșii, întins-au nelegiuirea lor;

4. Dar Domnul cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.

5. Să se rusineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarbă de pe acoperișuri, care, mai înainte de a fi smulsă, să nu uscată.

7. Cu care nu și-a umplut mâna lui secerătorul și sinul său, cel ce adună înopii.

8. Si n-au zis cei ce trieră: «Binecuvîntarea Domnului peste voi, v-am binecuvîntat pe voi intru numele Domnului!»

PSALMUL 129

O cintare a treptelor.

1. Dintre aducinri am strigat către tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile tale cu luare-amintire la glasul rugăciunii mele.

3. De te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

4. Că la tine este milostivirea.

5. Pentru numele tău, te-am aşteptat, Doamne; aşteptat-a sufletul meu spre cuvîntul tău.

6. Nădăjdută-să sufletul meu în Domnul, din strajă dimineață pînă în noapte, din strajă dimineață să nădăjduiască Israel spre Domnul.

7. Că la Domnul este mila și multă mintuire la el.

(6) Ps. 124, 5. Pild. 17, 6. Psalm. 128, — (2) Cor. 4, 8. (3) Iov. 4, 8. Is. 51, 23. (4) Is. 5, 8. (5) Ps. 6, 10. (6) Iov. 8, 12. Ps. 36, 2; 57, 9; 91, 7. Is. 37, 27. Psalm. 129, — (1) Ps. 68, 1-2. Pling. 3, 55. (2) Ps. 5, 8. (3) Ps. 142, 2. (4) Dan. 9, 9. (5) Ps. 113, 17. (6) Avac. 2, 3. (7) Rom. 4, 3. (8) Is. 43, 18; 44, 22. Psalm. 130. — (1) 2 Reg. 6, 22. Pild.

8. Si ci va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

PSALMUL 130

O cintare a treptelor.

1. Doamne, nu s-a mișdrărit inima mea, nici nu s-au înăltat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine,

2. Dimpotrivă, mi-am smerit și mi-am dolomit sufletul meu, ca un pruncuț înărcat de mama lui, ca răsplăta a sufletului meu.

3. Să nădăjduiască Israel în Domnul, de acum și pînă în veac!

PSALMUL 131

O cintare a treptelor.

1. Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blîndeile lui.

2. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

3. Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,

4. Nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă timpielor mele,

5. Pină ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob.

6. Iată am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în parina lui Faar.

7. Intra-vom în locașurile lui, închiină-ne-vom la locul unde au stat picioarele lui.

8. Scoală-te, Doamne, într-o odihna

9. Preotii tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvișii tăi se vor bucura.

10. Din pricina lui David, robul tău, să nu întorcă fața unsului tău.

11. Juratul-să-a Domnul îl aredevărul și nu-l va lepăda: «Din rodul pintecelui tău voi pune pe scaunul tău.

12. De vor păzi fiii tăi legămintul mei și mărturile acestea ale mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea pînă în veac pe scaunul tău».

16. 5. (2) Deut. 17, 20. Rom. 12, 16. Psalm. 131. — (1) Neem. 13, 14. (3) 2 Reg. 7, 2-3. (4) Ps. 8, 17. (5) Pild. 6, 4. (6) Fapt. 7, 46. (7) 1 Reg. 7, 1. (8) Ps. 17, 7-8; 94, 6. (8) Num. 10, 35. Paral. 6, 41. (9) Iov. 29, 14. (10) 2 Paral. 6, 42. (11) 1 Reg. 7, 12. 3 Reg. 8, 25. 2 Paral. 6, 16. Ps. 88, 3. Luc. 1, 32, 55. Fapt. 2, 30; 13, 23; 26, 6. (12) 3 Reg. 2, 4.

13. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință lui.

14. «Aceașa este odihna mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.

15. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pîine.

16. Pe preoii lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuviință lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătu-ăm făchie unsului meu.

18. Pe vrăjmasii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dinsul va înflori sfîrșenia mea».

PSALMUL 132

Un psalm al lui David. O cintare a treptelor.

1. Iată acum ce este bun și ce este frumos, decit numai a locu frajii împreună!

2. Ca mirul pe cap, care se pogoră pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoră pe marginea vesimintelor lui.

3. Ca roua Ermoneului, ce se pogoră pe munți Sionului, că acolo a poruncit Domnul binecuvîntarea și viața, pînă în veac.

PSALMUL 133

O cintare a treptelor.

1. Iată acum binecuvîntarea pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. Noaptea ridicăți mîinile voastre spre cele sfinte și binecuvîntările pe Domnul.

3. Te va binecuvînta Domnul din Sion, cel ce a făcut cerul și pămîntul.

PSALMUL 134

Alilua.

1. Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul.

(13) 3 Reg. 9, 3. (14) 3 Reg. 8, 13. Mat. 23, 21. (15) Ps. 36, 19; 110, 5. (17) 1 Reg. 2, 10. Ps. 148, 14. Msl. 3, 1. Luc. 1, 69. (18) Ps. 34, 26. Psalm. 132. – (1) Sir. 25, 1-2. Marc. 9, 5, 8. (2) Ies. 29, 7. Lev. 8, 12. (3) Deut. 3, 8. Cint. 4, 8. Psalm. 134. – (1) Ps. 112, 1; 134, 1-2. (3) Num. 6, 24. Ps. 127, 5. Psalm. 134. – (1) Ps. 112, 1; 133, 1. (3) Ps. 135, 1. (4) Deut.

2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru.

3. Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul; cintăți numele lui, că este bun.

4. Că pe Iacob și l-a ales Domnul, pe Israel spre moștenire lui.

5. Că eu am cunoscut că este mare Domnul nostru peste toți dumnezei.

6. Toate cîte a vrut Domnul a făcut în cîte și pe pămînt, în mări și în toate adincurile.

7. A ridicat nori de la marginea pămîntului, fulgerile spre gloale le-a făcut, cel ce scoate vînturile din vîsturi sale.

8. Cel ce a bătut pe cei întii-născuți ai Egiptului, de la om pînă la dobitoc.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon și tuturor robilor lui.

10. Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis impărați puternici.

11. Pe Sibon împăratul Amoreilor și pe Og împăratul Vasanului și toate stăpînirile Canaanului.

12. Sîi a dat pămîntul lor moștenire, moștenire lui Israel, poporului Sâu.

13. Doamne, numele tău este în veac și pomenirea ta în neam și în neam.

14. Că va judeca Domnul pe poporul său și de slugile sale se va milostivi.

15. Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucruri făcute de mîini omenești.

16. Gură au și nu vor grăbi, ochi și nu vor vedea.

17. Urechi au și nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

18. Asemenea lor să fie toți cei ce-i fac pe dinșii și toți cei ce se încredin în ei.

19. Casa lui Israel, binecuvîntați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvîntați pe Domnul;

20. Casa lui Levi, binecuvîntați pe Domnul; ceci ce vă temeți de Domnul, binecuvîntați pe Domnul.

21. Binecuvîntat este Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim.

PSALMUL 135

Alilua.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

2. Lăudați pe Dumnezeul dumnezeilor, că în veac este mila lui.

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui.

4. Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila lui.

5. Cel ce a făcut cerul cu priecipere, că în veac este mila lui.

6. Cel ce a întărît pămîntul pe ape, că în veac este mila lui.

7. Cel ce a făcut luminătorii cîci mari, că în veac este mila lui.

8. Soarele, spre stăpînirea zilei, că în veac este mila lui.

9. Luna și stelele spre stăpînirea noptii, că în veac este mila lui.

10. Cel ce a bătut Egiptul cu cîi întii-născuți ai lor, că în veac este mila lui.

11. Sîi a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila lui.

12. Cu mîndă tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui.

13. Cel ce a despărțit Marea Rosie în două, că în veac este mila lui.

14. Sîi a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila lui.

15. Sîi a răsurnat pe Faraon și ostierea lui în Mareea Rosie, că în veac este mila lui.

16. Cel ce a trecut pe poporul lui prin pustie, că în veac este mila lui.

17. Cel ce a bătut impărați mari, că în veac este mila lui.

18. Cel ce a omorât impărați tări, că în veac este mila lui.

19. Pe Sibon împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui.

20. Sîi pe Og împăratul Vasanului, că în veac este mila lui.

21. Sîi le-a dat pămîntul lor moștenire, că în veac este mila lui.

22. Moștenire lui Israel, robul lui, că în veac este mila lui.

23. Că în smerecia noastră și-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila lui.

24. Sîi ne-a izbăvit pe noi de vrăjămasii noștri, că în veac este mila lui.

25. Cel ce dă hrana la tot trupul, că în veac este mila lui.

26. Lăudați pe Dumnezeul ecrului, că în veac este mila lui.

PSALMUL 136

Alilua.

1. La rîul Babilonului, acolo am scut și am plins, cind n-am adus aminte de Sion.

2. În sălcii, în mijlocul lor, am atînat harpele noastre.

3. Că acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cintare, zicind: «Cintări-ne nouă din cintările Sionului!»

4. Cura să cintăm cintarea Domnului în pămînt străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreptea mea!

6. Să se lipescă limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul, că incep al bucuriei mele.

7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiul lui Edom, în ziua dărâmării Ierusalimului, cind ziceau: «Stricăți-l, stricăți-l pînă la temeliile lui!»

8. Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel ce-i va rasplăti jie fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

9. Fericit este cel ce va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră.

PSALMUL 137

Al lui David.

1. Lăuda-te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea ingerilor îți voi cinta.

(21) Ps. 49, 2; 109, 2. Is. 2, 3. Psalm. 135. – (1) I Paral. 16, 34. 2 Paral. 5, 13. Ps. 117, 1, 29; 134, 3. Ier. 33, 11. (2) Deut. 10, 17, 17; 31, 20. (11) Num. 21, 24, 33-34. (5) Ps. 77, 51. (10) Num. 21, 21. (11) Iosua 12, 7. Am. 2, 9. (14) Deut. 32, 36. (15) Ps. 113, 12. Dan. 5, 23. (16) Intel. 13, 8; 15, 15. (17) Ps. 113, 14. (18) Is. 42, 17.

Is. 31, 36. (12) Is. 13, 3. Deut. 4, 34. (13) Is. 14, 21. (14) Is. 14, 22. (15) Is. 14, 28. (16) Ier. 31, 36. (19) Num. 21, 24, 33. (20) Ier. 12, 4, 7. (25) Ps. 103, 27; 146, 9. Psalm. 138. (1) Is. 30, 19. Iez. 1, 1. (5) Ier. 51, 50. (6) Ier. 49, 7. Pîng. 4, 21. Iez. 25, 12; 35, 5. Am. 1, 11. Bar. 4, 31. (8) Is. 13, 16; 33, 1. (Psalm. 137. – (1) Ps. 9, 1,

2. Închină-mă-voi în locașul tău cel sfînt și voi lăuda numele tău, pentru mila ta și adevărul tău; că ai mărit peste tot numele cel sfînt al tău.

3. În orice zi te voi chema, degrabă mă auzi! Sporește în sufletul meu puterea.

4. Să te laude pe tine, Doamne, toti împărații pământului, cind vor auzi toate graiurile gurii tale.

5. Să să cînte în cîrile Domnului, cîr mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele înalte de departe le cunoaște.

7. De ajung la neceaz, vîză-mă! Împotriva vrăjitorilor mei ai întins mina ta și m-a izbăvit dreapta ta.

8. Domnul le va plăti lor pentru mine, Doamne, mila ta este în veac, lucrurile miinilor tale nu le trece cu vedere.

PSALMUL 138

Al lui David.

1. Doamne, certatul-mă și m-ai cunoscut.

2. Tu ai cunoscut sederea mea și scularea mea; tu ai prînceput gîndurile mele de departe.

3. Cărarea mea și firul vietii mele tu le-ai cererat, și toate căile mele mai dinainte le-ai vizat.

4. Că încănu este cuvînt pe limba mea,

5. Și întă, Doamne, tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; tu m-ai zidit și ai pus peste mine mina ta.

6. Minunată este știința ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge.

7. Unde mă voi duce de la duhul tău și de la fața ta unde voi fugi?

8. De mă voi suui în cer, tu acolo ești. De mă voi pogori în iad, de față ești.

9. De voi lăua aripile mele de dimineață, și de mă voi așeza la marginile mării,

10. Să acolo mina ta mă va povătui și mă va ţine dreapta ta.

(2) Ps. 114, 1. (3) Ps. 67, 33, Is. 6, 3. (6) Ps. 112, 5-6, Is. 57, 15. (7) Ps. 36, 24, Iez. 29, 18. (8) Pîng. 3, 23, Psalm. 138. — (1) Deut. 31, 21, 2 Reg. 7, 20, 1 Paral. 17, 18, Iov 14, 16; 42, 3, Ier. 12, 3, Sir. 39, 25; 42, 25. (2) Iov 31, 4, Ps. 118, 168. (5) Întel. 1, 7 (8) Ier. 23, 24, Întel. 12, 1. (7) Iov 11, 7, Ier. 51, 53, Am. 9, 2. (8) Ps. 54, 7. (10) Iov 34, 22, Ier. 23.

11. Si am zis: «Poate intunerericul mă va acoperi». Dar noaptea este lumină întru desfășarea mea.

12. Că intunerericul nu este intunereric la tine și noaptea ca ziua va lumina, Cum este intunerericul ei, așa este și lumina ei.

13. Că tu ai zidit răunchii mei, Doamne, tu m-ai alcătuit în pînțecile micle.

14. Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sint lucrurile tale și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu sunt ascuns de tine oasele mele, po care le-ai făcut întru asunț, nici ființa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pămîntului.

16. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii tăi și în carteia ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvîrși și nici una din ele nu va fi nescrisă.

17. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii tăi, Dumnezeule, și foarte să întărit stăpînirea lor.

18. Să-i voi număra pe ei și mai mulți decât nisipul se vor înmulți, M-am scutat și încă sunt cu tine.

19. O, de aici ucide pe păcătoși, Dumnezeule! Bărbăti vîrsători de singe, depărtăți-vă de la mine!

20. Că tu, Doamne, zici în gîndul tău: «În zadar vor lăua el cetățile tale!»

21. Oare, nu pe cei ce te urăsc pe tine, Doamne, am urît și asupra vrăjitorilor tăi m-am miștit?

22. Cu ură desăvîrșită i-am urit pe ei și mi s-au făcut dusmani.

23. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inimă mea, încarcă-mă și cunoaște cărările mele.

24. Să vezi de este calea fărădelegii în mine și să mă îndreptează pe calea vesnică.

PSALMUL 139

Al lui David.

1. Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de omul nedrept mă izbăvește.

2. Care gîndeau nedreptate în inimă, totă ziua îmi duceau război.

24. Evr. 4, 13, (11) Iac. 1, 17, (13) Iov 10, 11, (14) Ps. 118, 71, Apoc. 15, 3. (15) Eccl. 11, 5, (16) Iov 14, 5, Mal. 3, 16, Sir. 23, 28. (18) Fac. 22, 17; 32, 12. (19) Ps. 5, 6. (21) Ps. 100, 3, (22) Rom. 12, 9, (23) Iov 31, 6, Ps. 25, 2, (24) Ps. 26, 15; 85, 11; 142, 8, Pild. 14, 8, Psalm. 139. — (2) Mat. 9, 4, Luc. 5, 22.

3. Ascujiți-ai limba lor ca a șarpe-lui, venin de aspidă sub buzele lor.

4. Păzește-mă, Doamne, de mina păcătosului, de la oamenii îndrepți scoate-mă, care au gîndit să împiedice pașii mei.

5. Pusu-mi-ai cei măndri cursă mie și funii au întins, curse picioarelor mele, pe cărare mi-ai pus pietre de poticneală.

6. Zis-am Domnului: «Dumnezeul meu ești tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele».

7. Doamne, Doamne, puterea minunării mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.

8. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pîrcina poftei mele, pe mina păcătosului; viclenit-ai împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufească.

9. Virful latulor lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei!

10. Să cadă peste ei cărbuni aprînsi; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbdă.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pămînt; pe omul nedrept răutătea îl va duce la picie.

12. Știu că Domnul va judecață celui sărac și dreptate celor sărmani.

13. Dar dreptii vor lăuda numele tău și vor locui cei drepti în fața ta.

PSALMUL 140

Al lui David.

1. Doamne, strigăt-am către tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, cind strig către tine..

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea că tămîdă înaintea ta, ridicare minelor mele, jertfă de seară.

3. Punc, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abăti inima mea spre cuvințe de vicleșug, ca să-mi dezvinovătesc păcatele mele; iar cu oamenii, cei care fac fărădelege nu mă voi însobi cu șlesii lor.

5. Certă-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iar undelemnul păcă-

(3) Ps. 5, 9; 57, 4, Ies. 3, 8, Rom. 3, 13, (4) 2 Reg. 22, 3, (5) Ps. 63, 5-6; 118, 10, 10; (6) Ies. 24, 4, (7) Ps. 101, 1, Pîng. 2, 19, (9) Ps. 7, 16, (10) Ps. 10, 6, (11) Sir. 28, 14, (12) Ps. 9, 18, Psalm. 140. — (2) Ies. 29, 39; 30, 7-8, (3) Ps. 38, 1-2, Sir. 22, 30, (5) Reg. 8, 53, Pild. 1, 10, 15, (6) Pild. 10, 8;

tosilor să nu ungă capul meu; că încă și rugăciunea mea este împotriva dorințelor lor,

6. Prăbușească-se de pe stîncă judecătorii lor. Auzi-sc-vor graiurile mele că s-au indulcit,

7. Ca o brazdă de pămînt s-au rupt pe pămînt, risipit-s-au oasele lor lingă iad.

8. Căci către tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre tine am nădăduit să nu iei sufletul meu.

9. Păzește-mă de cursa care mi-ai pus mie și de smintele celor ce fac fărădelege.

10. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit săi cu pînă ce voi trece.

PSALMUL 141

O rugăciune a lui David.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vîrsa-voi înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voi spune.

3. Cind lipsea dintru mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele. În caica aceasta în care am umblat, ascunsă curăță mie.

4. Luat-am seamă de-a dreapta și am privit și nu era cincă să mă cunoască. Pierit-a fugă de la mine și nu este cel ce cauță sufletul meu.

5. Strigăt-am către tine, Doamne, zis-am: «Tu ești nădejdea mea, parte a mea ești în pămîntul celor vii».

6. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

7. Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele tău, Doamne. Pe mine mă așteaptă dreptii, pînă ce-mi vei răsplăti voi.

PSALMUL 142

Al lui David.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia ta; auzi-mă, întru dreptatea ta.

12, 1; 15, 12; 25, 12; 27, 6, Sir. 20, 1, (10) Ps. 139, 5, (11) Ps. 7, 15-16; 9, 15, Psalm. 141. — (1) 1 Reg. 24, 4, (2) Ps. 101, 1, Pîng. 2, 19, (4) Ps. 139, 5, Ier. 18, 22, (6) Pild. 29, 10, (7) Ps. 15, 5; 26, 17; 90, 2, (10) Ps. 142, 11, Psalm. 142. — (1) 1 Ezd. 8, 23, Ps. 5, 2; 16, 1; 101, 1.

2. Să nu intră la judecată cu robul tău, că nimenei din cei vîi nu-i drept înaintea ta.

3. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viaja mea o calcă în picioare; făcute-mă să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

4. Mihnit e duhul în mine și înima mea incrementată înaintul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate ucrurile tale, la faptele măștilor tale m-am gîndit.

6. Întins-am către tine mâinile mele, sufletul meu ca un pâinț însecosat.

7. Degrad auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-jă întoarcă fața de la mine, că să nu mă asemân celor ce se pogoară în momînt.

8. Fă să aud dinineața mila ta, că la tine mi-e nădejdea. Arată-mi calcă pe care voi merge, că la tine am ridicat sufletul meu.

9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne.

10. Învață-mă să fac voia ta, că lu esti Dumnezeul meu. Duhul tău cel tuban să mă povătuască la pămîntul dreptății.

11. Pentru numele tău, Doamne, dăruieste-mi viață. Întru dreptatea ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stîrpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

PSALMUL 143

Al lui David.

1. Binecuvîntat este Domnul Dumnezelui meu, Cel ce învăță măiniile mele la luptă și degelele mele la război.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu, apărătorul meu, și în el am nădăjduit, cel ce supune pe poporul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul că te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socotești pe el?

4. Omul cu dreptăciunea se aseamănă, zilele lui ca umbra trec.

(2) Iov 9, 2-3; 15, 14; 25, 4. Ps. 129, 3. Sir. 7, 5. Rom. 3, 19. Apoc. 8, 4. (3) 1 Reg. 23, 14. Pîng. 3, 6. (4) Ps. 39, 6, 8. (5) Ps. 76, 5. (6) Ps. 27, 2. Is. 32, 2. (7) Ps. 27, 1. Iez. 26, 20; 31, 14. (8) Ps. 85, 11; 135, 24. (10) Nemo. 9, 20. (11) Ps. 26, 15; 141, 10. Psalm. 143, -. (12) 2 Reg. 22, 35. Ps. 17, 37. (2) 2 Reg. 22, 47 (3) Iov 7, 17. Ps. 8, 5. Evt. 2, 6. (4) Iov 8, 9;

5. Doamne pleacă cerurile și te pogoară, atinge-te de mână și fă-i să fumege.

6. Cu fulger fulgeră-i și-i risipește!

Trimită săgețile tale și tulbură-i!

7. Trimită mina ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăveste de ape multe, din mină străinilor,

8. A căror gură a grăit desertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptă!

9. Dumnezeule, cintare nouă îți voi cîntă și; în psalțire cu zece strunci și voii cîntă și,

10. Celui ce dai mintuire împăratilor, cîci ei izbăvesti pe David robul tău din roba cumplită.

11. Izbăveste-mă și mă scoate din mină străinilor, a căror gură a grăit desertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptă!

12. Ai căror fiii sănt ca niște odrasle dinuna în alta. Oile lor cu mulți miei, umplind drumurile cînd ies;

13. Boii lor sunt grăsi. Nu este gard căzut, nici spătrău, nici strigare în ulițele lor.

14. Boii lor sunt grăsi. Nu este gard căzut, nici spătrău, nici strigare în ulițele lor.

15. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

PSALMUL 144

Al lui David.

1. Înălță-te-voi Dumnezeul meu, împăratul meu și voi binecuvînta numele tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele te voi binecuvînta și voi lăuda numele tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția lui nu are sfîrșit.

4. Neam și neam vor lăuda lucrurile tale și puterea ta o vor vesti.

5. Măreția slavei sfînteniei tale vor grăi și minunile tale vor istorisi.

14, 2. Ps. 108, 23. Eccl. 6, 12; 8, 13. (5) 2 Reg. 22, 10. Ps. 103, 30. (7) 2 Reg. 22, 17. Ps. 123, 4. (9) Ps. 32, 2. Is. 5, 1. Apoc. 5, 9. (10) Phil. 21, 31. 1 Mac. 3, 19. (12) Iov 21, 9-11. Ps. 127, 3. Iez. 24, 25. (13) Luc. 12, 16. (14) Luc. 14, 19. (15) Ps. 32, 12. Psalm. 144, -. (1) Ps. 46, 1-3 (3) Iov 5, 9; 35, 26; 37, 23. Ps. 47, 1; 146, 5. Sir. 43, 32. (4) Deut. 4, 10; 6, 7.

6. Si puterea lucrurilor tale înfricoșătoare vor spune și slava ta vor povestii.

7. Pomenirea multimii bunătății tale vor vesti și de dreptatea ta se vor bucura.

8. Indurat și milostiv este Domnul, înde lung-răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul cu toți și îndurătorul lui peste toate lucrurile lui.

10. Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrurile tale și cuviosii tăi să te binecuvînteze.

11. Slava împărtăției tale vor spune și de puterea ta vor grăi.

12. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoștința puterii ta și slava măreției împărtăției tale.

13. Împărtăția ta este împărtăția tuturor veacurilor, iar stăpînirea ta din neam în neam. Credincios este Domnul întru cuvîntele sale și cuvios intru toate lucrurile sale.

14. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gîrboviți.

15. Ochii tuturor spre tine nădăjiuiesc și tu le dai lor hrana la bună vreme.

16. Deschizi tu mîna ta și de bună-voință saturi pe toți cei vii.

17. Drept este Domnul în toate căile lui și cuvios în toate lucrurile lui.

18. Aproape este Domnul de toți cei ce-l cheamă pe el, de toți cei ce-l cheamă pe el întru adevar.

19. Voia celor ce se tem de el o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mintui pe dinși.

20. Domnul păzește pe toți cei ce-l lubesc pe el și pe toți păcătoșii îi va pierde.

21. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvînteze tot trupul numele cel sfînt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Laudă, suslete al meu, pe Domnul.

(8) Ies. 34, 6. Ps. 85, 15. (9) Intel. 12, 16. Sir. 16, 12. 2 Petr. 3, 9. 1 Tim. 2, 4. (11) Ps. 46, 1-9. (12) Ps. 144, 10. Dan. 4, 32; 6, 26. (15) Phil. 4, 5; 18. Ps. 36, 24. (16) Ps. 103, 27. (17) Iov. 39, 2. Ps. 106, 9. (18) Dan. 4, 34; 9, 7. (19) Apoc. 15, 3. (19) Deut. 4, 7. Ps. 33, 18; 44, 10. Iac. 5, 17. (20) 1 Paral. 5, 20. Ps. 19, 11, 20; 23; 30, 22-23; 90, 14; 146, 11. Dan. 2, 10, 23. (21) 1 Reg. 2, 9. (22) Ps. 64, 2. Psalm. 145, 1-10. (23) Ps. 145, 8.

2. Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cîntă-voi Dumnezeului meu căci voi trăi.

3. Nu vă incredeți în cei puternici, în fiili oamenilor, în care nu este ibăvire.

4. Iesi-va duhul lor și se vor întoarce în pămînt. În ziua aceea vor pătrîte fiorele gîndurilor lor.

5. Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdeasă lui, în Domnul Dumnezeul lui,

6. Cel ce a făcut cerul și pămîntul, marea și toate cele din ele; cel ce păzește adevărul în veac;

7. Cel ce face judecată celor năpăsuiți, cel ce dă hrana celor flămînzi. Domnul dezlegă pe celi fericeați în obzei;

8. Domnul îndreaptă pe celi gîrboviți, Domnul înțelepește orbii, Domnul iubește pe celi drepti;

9. Domnul păzește pe celi străini: pe orfani și pe văduvă și sprijini și calca păcătoșilor o pierde.

10. Împărtă-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

PSALMUL 146

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cîntă; Dumnezeul nostru plăcută și este cintarea.

2. Cind va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna și pe celi risipii ai lui Israel;

3. Cel ce vindecă pe celi zdrobiți cu înimă și leagă rămîle lor,

4. Cel ce numără mulțimea stelelor și dă tuturor numele lor.

5. Mare este Domnul nostru și mare este tăria lui și priceperea lui nu are hotar.

6. Domnul înalță pe celi blițni și smerește pe celi păcătoși, pînă la pămînt.

7. Cintăți Domnului cu cintare de laudă; cintăți Dumnezeului nostru în alătură:

8. Celui ce îmbrăcă cerul cu nori, celui ce gătește pământului ploaie, celui ce răsare în munti iarbă și verdează spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă animalelor hrana lor și puilor de corb, care îl cheamă pe el.

10. Nu în puterea calului este voia lui, nici în cel iute la picior bunăvoieță lui.

11. Bunăvoieță Domnului este în cei ce se tem de el și în cei ce nădădusec în mila lui.

PSALMUL 147

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, pe Dumnezeul tău, Sloane;

2. Că a întărât stilpii porților tale, a binecuvintat pe fiii tăi, în tine.

3. Cel ce pune la hotarele tale pace și cu fruntea grifului te-a săturat.

4. Cel ce trimite cuvîntul său pămîntului; repede aleargă cuvîntul lui;

5. Cel ce dă zăpadă ca lîna, Cel ce presără negura ca cenușa,

6. Cel ce aruncă gheăta lui, ca bucatele de piine; gerul lui cîine-l va suferi?

7. Va trimite cuvîntul lui și le va topi; va sufia duhul lui și vor curge apele.

8. Cel ce vestește cuvîntul său lui Iacob, îndreptările și judecățile sale lui Israel,

9. N-a făcut aşa oricărui neam și judecățile sale nu le-a arătat lor.

PSALMUL 148

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Lăudăți pe Domnul din ceruri, lăudăți-l pe el întru cele înalte.

2. Lăudăți-l pe el toți ingerii lui, lăudăți-l pe el toate puterile lui.

3. Lăudăți-l pe el soarele și luna, lăudăți-l pe el toate stelele și lumina,

4. Lăudăți-l pe el cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri,

5. Să laude numele Domnului, că el a zis și s-a făcut, el a poruncit și s-au zidit.

6. Pusu-le-ai pe ele în veac, și în veacul veacului; legă le-a pus și nu o vor trece.

7. Lăudăți pe Domnul toți cei de pe pămînt, balaurii și toate adincurile.

8. Focul, grindina, zăpada, gheăta, vorborile, toate îndeplinîți cuvîntul lui.

9. Munjii și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii;

10. Fiarele și toate animalele, tiroarele și păsările cele zburătoare;

11. Împărații pămîntului și toate popoarele, căpetenile și toți judecătorii pămîntului;

12. Tinerii și fecioarele, bătrînii cu tinerei,

13. Să laude numele Domnului, că numai numele lui s-a înălțat. Lauda lui pe pămînt și în cer.

14. Să va înălță puterea poporului lui. Cintare tuturor cuvîosiilor lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de el.

PSALMUL 149

Al lui Zaharia.

1. Cintăți Domnului cintare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvîosi.

2. Să se veseliească Israel de cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de împăratul lor.

3. Să laude numele lui în horă; în timpuri și în psaltriile să-i cînte lui,

4. Că iubește Domnul poporul său și va înălța pe cei bliniți și-i va izbăvi.

5. Se vor lăuda cuvîssiile intru slavă și se vor bucura în asternuturile lor.

6. Laudele Domnului în gura lor și săbibii cu două tășuri în mîinile lor,

7. Ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare;

8. Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviti ai lor în cătușe de fier,

(8) Iov 5, 10. Ps. 103, 14. Bar. 4, 4. Fapt. 14, 17. (9) Iov 38, 41. Ps. 103, 14, 21; 135, 25. Ioil 1, 20. Mat. 26, 26. (11) Ps. 144, 20. (12) Ps. 10, 35. Psalm. 147. — (1) Ps. 68, 38. — (3) Fap. 45, 18. Deut. 32, 14. — (5) Iov 37, 6. Sir. 43, 21. — (7) Ps. 32, 9. — (8) Deut. 33, 4. 3 Reg. 8, 59. Fapt. 13, 17. Rom. 3, 2. — (9) Deut. 29, 29. Rom. 2, 3. Psalm. 148. — (1) Ps. 68, 38. Apoc. 5, 13. — (2) Luc. 2, 13. — (3) Ps. 135, 7. — (4) Fap. 1, 7. Ier. 10, 5, 14.

PSALMUL NECANONIC 151

1. Mic eram intre frajii mei și tineri în casă tatălui meu; pășteam oile tatălui meu.

2. Miinile mele au făcut harpa și degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Să cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, însuși va auzi.

4. El a trimis pe îngerul lui și mi-a luat de la oile tatălui meu și mi-a uns cu undelemul ungerii lui.

5. Fratii mei erau buni și mari și nu a binevoit întru dînsii Domnul.

6. Ieșit-am în întâmpinarea celui de alt neam și mi-a blestemat cu idolii lui.

7. Iar eu, smulgindu-i sabia, i-am tăiat capul și am ridicat ocara de pe fii lui Israel.

(9) Deut. 4, 6; 32, 36. Psalm. 150. — (1) Ps. 105, 1.

(3) Ps. 46, 1. — (4) Ps. 149, 3. — (5) Apoc. 5, 13.